

'Ασ' Όλα

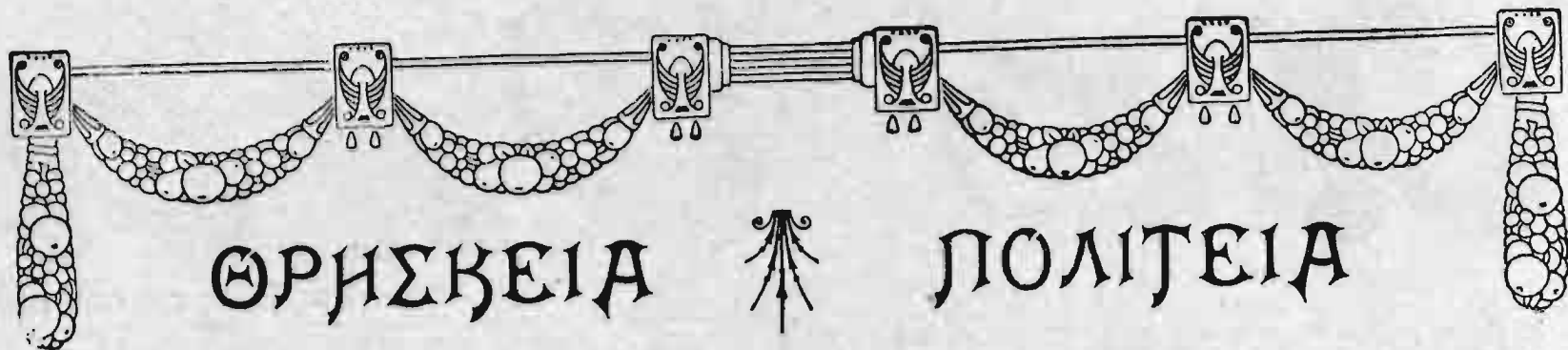
Τὸ σύμβολόν μας ΔΙ' ΟΛΙΓΩΝ ΠΟΛΛΑ

* ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ *

Οἱ ἰκολοσσοὶ τῆς καταστροφῆς.

Τί ἀπέμεινεν ἀπὸ τὸ θωρηκτὸν « Λιμπερτέ ».

ΑΝΘΡΩΠΟΙ

Ὅταν ἔληγον τὴν ὁμιλίαν τοῦ παρελθόντος φύλλου, διέστελλον τὸ ἰδανικόν, τὸ ὁποῖον ἐκαστος ἡμῶν ὀφείλει νὰ ἔχη. Ἡ διαστολή αὐτὴ δὲν εἶναι κατὰ μίσησιν τοῦ ἰδανικοῦ, ἀλλ' ἀπλῶς μία αὐτοῦ ὄψις, μία πλευρά. Ἄν φαντασθῶμεν τὸ ἰδανικόν ἐκαστοῦ ὡς μίαν τριγωνικὴν πυραμίδα, ἐκάστη αὐτῆς πλευρὰ ἀποτελεῖ καὶ τὸ ἰδανικόν, τὸ ὁποῖον ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὴν ὅλως ἰδιαιτέραν ὑπόστασιν, τὴν ὁποίαν περιεκλείομεν ἐν τῇ ψυχῇ μας ὡς ἀνθρώπων, ὡς Χριστιανῶν καὶ ὡς Ἑλλήνων.

Ἐν πρώτοις εἴμεθα ἄνθρωποι, κατέχομεν, κατὰ τὴν ὁμιολογίαν ὅλων τῶν φιλοσοφικῶν καὶ φυσιολογικῶν συστημάτων, τὴν ἀνωτέραν βαθμίδα τῆς δημιουργίας. Ἄλλ' ἂν ταύτην κατέχομεν ἐκ φύσεως, δὲν ἔπεται ὅτι δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐκτέσωμεν αὐτῆς. Ἄν ὁ Δημιουργὸς μᾶς ἔθεσεν ἐκεῖ ὑψηλά, ἂν μᾶς ἐνέβαλεν ὅλα τὰ στοιχεῖα θείας ὑποστάσεως, δὲν μᾶς ἐγκατέλειπεν ὅμως, δὲν μᾶς ἀφήκε νὰ διατελῶμεν ἐν ἀδρανεῖα· μᾶς ἔδωσε τὴν ὄρεξιν τῆς καλλιέργειας αὐτῶν καὶ μᾶς εἶπε:

— Σὺς ἔθεσα εἰς τὴν κορυφίδα τοῦ Θρόνου μου, γενήτε τώρα διὰ τῆς προσπάθειάς σας τέλειοι.

Πῶς τώρα θὰ δυνηθῶμεν νὰ ἐπιτύχωμεν τὴν ποιητὴν αὐτὴν τελειότητα;

Πρὸ παντὸς ὀφείλομεν νὰ καλλιερῶμεν τὰς σωματικὰς μας δυνάμεις· τὸ σῶμά μας, τὸ θαυμάσιον αὐτὸ σύνολον τόσον σοφῶς λειτουργούντων ὀργάνων, δὲν πρέπει νὰ τὸ παραμελήσωμεν ποσῶς. Ἐχομεν καθήκοντα ἀπέναντί του καὶ διὰ πολὺ ἐπιβεβλημένα καὶ πολὺ ἱερά. Τὰ καθήκοντα ταῦτα δὲν τὰ διέγραψαν αἱ θερησκεῖαι καὶ τὰ φιλοσοφικὰ συστήματα· τὰ ἐπιβάλλει αὐτὴ ἡ Φύσις, ἡ ὁποία ἔθεσε τοὺς ἀπαραβάτους αὐτοὺς νόμους. Ἄν τις παραβῇ τοὺς νόμους τῆς, ἂν θελήσῃ νὰ ἐξέλθῃ τῆς τροχιάς ἐκείνης, τὴν ὁποίαν δι' ἡμᾶς προδιέγραψαν αὐτὴ, θὰ λάβῃ τὸ ἀντίλοινον. Αἱ νόσοι θὰ ἐπέλθωσιν ἄγρια καὶ ἡ ἐξασθένεισις θὰ ἐπακολουθήσῃ ὡς τιμωρὸς τῆς τόλμης μας. Κατὰ τὸν κανόνα, τὸν ὁποῖον ὄρισεν ἡ Φύσις, αἱ νόσοι δὲν ὄφειλον νὰ ὑπάρχωσιν, αἱ ἐξασθενήσεις τῶν δυνάμεων μας νὰ εἶναι ἄγνωστοι. Καὶ ὅμως καὶ αἱ μὲν ὑπάρχουσι καὶ τῶν δὲ πικρὰν λείραν λαμβάνομεν, διότι ἐτολήσαμεν καὶ τολμῶμεν νὰ παραβαίνομεν τὰ προστάγματα τῆς Φύσεως καὶ νὰ ἐκτιθέμεθα εἰς παντοίας καταχρήσεις, αἱ ὁποῖαι καθιστῶσιν ἡμᾶς κινούμενα πτώματα, ἀνικαίνοισ νὰ δράσωμεν καὶ ἀπόζοντας σηπεδόνοισ.

Ἐπὶ τὴν ἐποχὴν, κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ θεραπεία τοῦ σώματος εἶχε σχεδὸν ἀποθεωθῆ, τὸ ἰδανικόν ἐκαστοῦ ἦτο νὰ γίνῃ γίγας, ὅπως κατόπιν ὑπῆρξαν χρόνοι, καθ' οὓς ἀρετὴ ἐλογίζετο ὁ καταβασανισμὸς τοῦ σαρκίου καὶ ἡ σκελετώδης αὐτοῦ κατάστασις. Ἐκατέρω τῶν θεωρειῶν τούτων εἶναι λελανθασμένη. Οὔτε γίγαντες, ἀλλ' οὔτε σκελετοὶ καλούμεθα νὰ γίνωμεν. Ἀπλούστατα μᾶς ἐπιβάλλεται νὰ ἔχωμεν ἁρμονικῶς ἀνεπτυγμένας τὰς σωματικὰς μας δυνάμεις καὶ νὰ διατηρῶμεν τὴν ὑγίαν γενικῶς. Πρὸς τοῦτο ἀρκεῖ ὁ μεμετροημένος βίος καὶ ἡ ἀποχή ἀπὸ τὰς καταχρήσεις.

ΑΠΟΛΟΓΗΤΗΣ

Ἡ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ

Ἡ Ἰταλία μᾶς ἐκήρυξε τὸν πόλεμον. Ὡς ἐν ἄλλῃ στήλῃ τοῦ προηγηθέντος φύλλου ἀνεγράψαμεν, τὴν 2 μ. μ ὄραν τῆς παρελθούσης Πέμπτης, ὁ ἐπιτετραμμένος τῆς Ἰταλίας Μαρτίνο ἐζήτησε διὰ τελεσιγράφου τὴν ὑπὸ τῆς Τουρκίας ἐκκένωσιν τῆς Τριπολίτιδος. Ἡ Τουρκία ἠρνήθη τοῦτο, καίτοι ἐδήλωσεν, ὅτι εἶναι διατεθειμένη νὰ συζητήσῃ τὸ πρᾶγμα διπλωματικῶς. Ἐπηκολούθησε τὴν Παρασκευὴν ἕτερον ἔγγραφο τῆς Ἰταλίας, δι' οὗ ἐκηρύσσετο ὁ πόλεμος καὶ ἤτονοντο τὰ διαβατήρια τοῦ ἐπιτετραμμένου. Ἀπὸ 8 πλήρων ἡμερῶν εὐρισκόμεθα ἐν ἐμπολέμῳ καταστάσει. Ἄλλ' ὅσον τὰ πρὸ τῆς ρήξεως γεγονότα ἐπῆλθον ῥάγδην, τόσον τὰ μετ' αὐτὴν φαίνονται ὑστεροῦντα. Αἱ ἐκ Τριπόλεως τοῦλάχιστον εἰδήσεις, αἰτινες ἐφθάνον μέχρις οὗ τὸ καλώδιον ἐλειτούργει, πολὺ μικρὰς ἐνεργείας τῶν Ἰταλῶν μᾶς ἐσημείωσαν.

Ἐκτὸς ἀραιῶν τινος βομβαρδισμοῦ, ὁ ὁποῖος προηγήθη τοῦ πρὸς τὸν νομάρχην σταλέντος τελεσιγράφου πρὸς παράδοσιν, ἐκτὸς τῆς προσβολῆς δύο τορπιλικῶν παρὰ τὴν Πρέβεζαν καὶ τῆς διαφυσθείσης ἀποβάσεως ἐκεῖ, οὐδὲν σχεδὸν ἄλλο ἀναφέρεται. Ὁ Ὄθωμανικὸς στόλος ἐπέστρεψε σῶος εἰς τὰ Δαρδανέλλια, μὴ προφθάσαντος τοῦ Ἰταλικοῦ νὰ προσβάλλῃ τὰ τουρκικὰ πλοῖα.

Ἄλλ' ἂν τὰ πολεμικὰ γεγονότα σπανίζουσιν, ἂν τὸ τηλεβόλον λειτουργῇ ἀραιῶς, ἢ διπλωματῖα ἀγ ὑπνωσ ἐργάζεται. Κατόπιν τῆς διακοινώσεως τῆς Τουρκίας πρὸς τὰς Δυνάμεις, καταβάλλονται γενναῖαι προσπάθειαι, ὅπως λήξῃ τὸ ταχύτερον ὁ πόλεμος οὗτος καὶ ἐπέλθῃ ποθητὸς συμβιβασμὸς, τοσοῦτον μᾶλλον, ὅσον ἡ καράτασις γεννᾷ ἀνησυχίας μὴ ἔχη καὶ ἐπὶ τῆς γενικῆς εἰρήνης συνεπειὰς ὀδυνηράς. Ἐπὶ τοῦ παρόντος αἱ ἐπίσημοι δηλώσεις τῶν Κυβερνήσεων τῶν Μεγάλων Δυνάμεων καὶ τῶν Βαλκανικῶν Κρατῶν ἐξασφαλίζουσι τὴν τελειάν οὐδετερότητα. Ἡ Σερβία, ἢ Βουλγαρία, καὶ ἡ Ἑλλὰς ἐδήλωσαν, ὅτι δὲν θὰ θελήσωσι νὰ ἐπωφεληθῶσιν ἐκ τῶν ἐξωτερικῶν περισπασμῶν τῆς Τουρκίας. Ἀλλὰ διὰ τῶν γραμμῶν τῶν διακοινώσεων τούτων ἀφίεται καὶ μία διπλωματικὴ διέξοδος. Ὅταν ὁ πόλεμος παραταθῇ καὶ εἰς τὰ εὐρωπαϊκὰ παράλια, ποῖος θὰ συγκρατήσῃ τὰ Βαλκάνια νὰ δράσωσιν; Αὐτῆ, ἄλλως τε, ἢ δράσις τῆς Ἰταλίας εἰς τὰ Ἀλβανικὰ παράλια ἐμβάλλει εἰς πολλὰς ἀνησυχίας.

Ἐνῶ τὰ ἐξωτερικὰ ζητήματα ἔχουσιν οὕτως, ἐσωτερικῶς μέχρι τῆς Τετάρτης εὐρισκόμεθα ἐν ὑπουργικῇ κρίσει. Μετὰ τὴν παραίτησιν τοῦ Χακκὴ πασᾶ, ὁ Σαῖτ πασᾶς ἀνέλαβε τὴν θέσιν τοῦ Μεγάλου Βεζύρου.

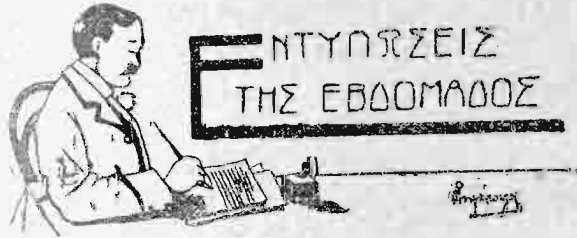
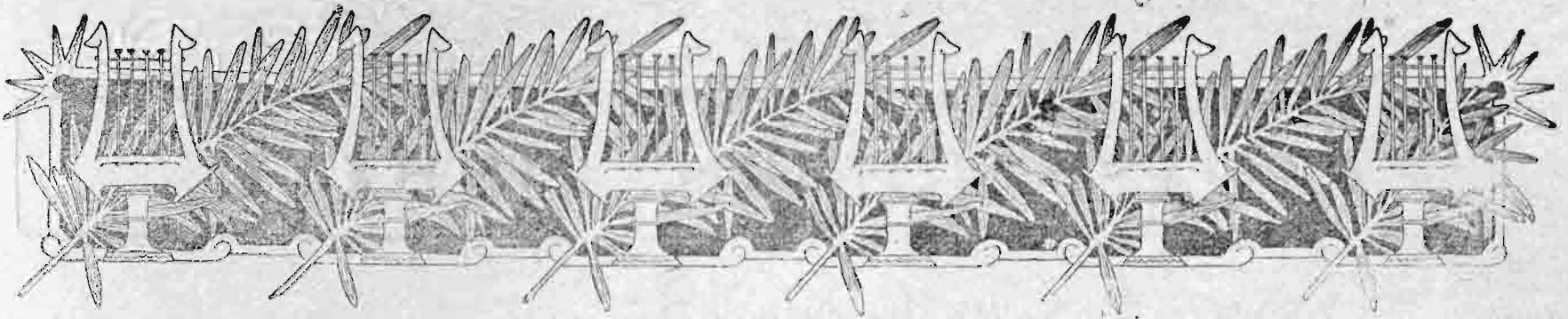
Τὴν Τετάρτην ἐσπέρας ὑπεβλήθη εἰς τὰ Ἀνάκτορα ὑπὸ τοῦ Σαῖτ πασᾶ ὁ κατάλογος τῶν νέων ὑπουργῶν. Τὸ νέον ὑπουργεῖον ἐσχηματίσθη ὡς ἑξῆς: Ἵπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν Δζεμάλ βέης, νομάρχης Ἀδριανουπόλεως, Ἐξωτερικῶν Ρεσίτ πασᾶς, πρεσβευτὴς ἐν Βιέννῃ, Στρατιωτικῶν Μαχμουτ Σεφκέτ πασᾶς, Ναυτικῶν ἀντιστράτηγος Χουρσίτ πασᾶς, ἀρχυπασπιστὴς τοῦ Σουλτάνου, Οἰκονομικῶν Ναῖλ βέης, Παιδείας Ἀπτούρραχμάν Σερέφ βέης, Δικαιοσύνης καὶ προσωρινῶς τοῦ Ἐδοκάρου Χαϊρή βέης, Δημοσίων Ἔργων Χουλοισή βέης, Δασῶν καὶ Μεταλλείων Μηνᾶς ἐφέντης Σιναπιάν, νομικὸς σύμβουλος τοῦ ἐν λόγῳ ὑπουργείου καὶ Ταχυδρομείων καὶ Τηλεγράφων Ἀπραχὰμ Σουσα βέης, νομάρχης Ἀρχιεπελάγους.

Ἐντὶ τοῦ Σείχουλισλάμη Μουσᾶ Κιαζῆμ ἐφέντης, παραιτηθέντος προχθὲς, ὑπεδείχθη εἰς τὸν Ἀνακτα κατ' ἀρχὰς μὲν ὁ τέως καθὺς τῆς Αἰγύπτου, Γιαχγιᾶ ἐφέντης, ἐπειδὴ ὅμως οὗτος ἠρνήθη, παρέμεινε καὶ πάλιν ὁ Μουσᾶ Κιαζῆμ ἐφέντης.

Ἐν τούτοις κατὰ τὴν ἐπικρατοῦσαν γνώμην τὸ ὑπουργεῖον τοῦτο δὲν κρίνεται βιώσιμον.

Ἡ Βουλὴ, κατόπιν ἐπιμόνου θελήσεως ὀρισμένων βουλευτῶν καὶ διαδημάτων παρὰ τῷ Ἀνακτι, συγκαλεῖται ὀρισμένως τὴν 1 Ὀκτωβρίου,

ΔΙΠΛΩΜΑΤΗΣ

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΙΡΗΝΗΝ!

Ενώ τὰ τηλεβόλα, τὰ φοβερά ταῦτα ὄργανα τοῦ πολέμου, ἐκ τῶν χαινόντων στομίων των ἐξερευγόνται τὸ πῦρ καὶ τὸν θάνατον, ἐνῶ ὑπὸ τὰς φθινοπωρινὰς τοῦ ἡλίου ἀκτῖνας αἱ λόγγαι στίλβουσαι ἀναζητοῦσι σάφους, ἢ δὲ ἀτμόσφαιρα τῆς πατρίδος μας εἶναι κεκορυσμένη ἐκ τῆς μεθυσιτικῆς τῆς πυρίτιδος ὁσμῆς καὶ τῶν χυνομένων αἱμάτων, ἰδοὺ ὅτι ἀπὸ μακρὰν, πολὺ μακρὰν, ἀπὸ τὴν πόλιν μὲ τὰς γραφικὰς νήσους, ἀπὸ τὴν Βενετιάν τοῦ Βορρᾶ, ἔρχεται, ὡς εἰς γλυκὺς καὶ παρήγορος χαιρετισμὸς, μία πρόσκλησις εἰς ἕν διεθνὲς στάδιον εἰρηρικῆς ἀμίλλης εἰς τὴν κοινίστραν τῶν Ὀλυμπιακῶν ἀγῶνων.

Ἡ Στοκχόλμη κατὰ τὸ 1912 θὰ φιλοξενήσῃ τοὺς ἐκ τῶν ἀπώτατων τοῦ κόσμου μερῶν συρρεύοντες ἀθλητὰς καὶ ἀπὸ τὰ σκιερὰ δάση τῆς θὰ κοπῆ ὁ κόνινος, τὸν ὁποῖον οἱ εὐσταλεῖς νέοι θ' ἀποφέρωσιν εἰς σημεῖον τῆς εὐγενεστερας ἐνασχολήσεως των τῆς ἀναιμώκτου νίκης των. Καὶ ἐνῶ τὰ πάντα περὶ ἐμὲ ὄζουσιν ἀγρίας πάλης, τὸ δ' ἀνθρώπινον θηρίον παρουσιάζει πρὸ ἐμοῦ τὴν εἰδεχθεστέραν μορφήν του, μὲ τὰ μάτια τῆς ψυχῆς μου, ἀπενίζων πρὸς τὸ μεμακρυσμένον μέλλον, πρὸς τὸν ἀπώτατον ὀρίζοντα τοῦ χρόνου, διαβλέπω τὴν παρήγορον ἠὲ μιᾶς διαρκοῦς εἰρήνης, μιᾶς παγκοίνου συναδελφώσεως.

✱

— Γλυκὺ ὄνειροπόλημα! θὰ ψιθυρίσῃ ὁ στρατιώτης, ὁ ὁποῖος ἀφῆκε τὸ ἰνίον τοῦ ἀρότρου του διὰ νὰ κρατήσῃ τὴν ἀκτηρίδα τοῦ τηλεβόλου.

— Οὐτοπία! θὰ ψελλίσῃ μὲ περιφρόνησιν ὁ γηραιὸς διπλωμάτης, τοῦ ὁποῖου ἢ γραφίς πρὸ στιγμῆς ὑπέγραψε πολεμικὸν τελεσίγραφον.

— Μωρία! θὰ εἶπῃ ὁ θετικιστὴς, ὁ ὁποῖος παντοῦ καὶ εἰς τὴν ζωὴν αὐτὴν τῶν ἀνθέων διαβλέπει ἀγῶνα ἀγρίου, ἀγῶνα ἐξοντώσεως.

Ἐν τούτοις ὁ ποιητὴς, κρατῶν τὴν ἐλαίαν εἰς τὴν χεῖρα, ἀπαντᾷ :

— Οὔτε ὄνειροπόλημα, οὔτε οὐτοπία, οὔτε μωρία εἶναι ἡ γενικὴ εἰρήνη, ἡ πάγκοινος συναδελφωσις, ὁ ἥρεμος βίος, ὁ ἀπηλλαγμένος ἀπὸ τὴν ἐκνευριστικὴν τῆς καταστροφῆς μαρτίαν, ἀπὸ τὴν μέθην τοῦ πολέμου καὶ τῆς φθορᾶς. Δὲν φθάνουν αἱ νόσοι, τὰς ὁποίας ἐδημιούργησεν ἡ παραξάλη τοῦ βίου καὶ ἡ περιφρόνησις τῶν νόμων τῆς φύσεως; Δὲν φθάνουν αἱ καταστροφαὶ καὶ αἱ θεομηνίαι, αἱ ὁποῖαι ἀροκτὰ ἀραιώνουσι τὰς λεγεῶνας τῶν

ἐργατῶν τοῦ ἀρότρου, τῆς μήλης καὶ τῆς γραφίδος; Πρέπει ἀρά γε ἡ ἀνθρωπίνη ἀγριότης νὰ δημιουργήσῃ καὶ νὰ διατηρήσῃ τὸν πόλεμον διὰ νὰ συμπληρώσῃ τὸ ἔργον τῆς καταστροφῆς, διὰ νὰ προσφέρῃ προσφιλῆ θύματα εἰς τὸν βωμὸν τοῦ ἀγρίου Ἀριμάνη καὶ τοῦ ἀπανθρώπου Μολλώχ; Ὅχι! θὰ ἔλθῃ ἡμέρα, κατὰ τὴν ὁποῖαν ὁ ἀνατέλλον ἥλιος δὲν θὰ φωτίξῃ πλέον τηλεβόλα καὶ κολοσσούς τῆς φθορᾶς, τὰς θαλάσσας θὰ διασχίζουσιν ἢ ἐρωτικαὶ γόνδολοι ἢ ἐμπορικὰ πλοῖα, τὰ σύνορα τῶν κρατῶν δὲν θὰ χωρίζουν σιδηρόπλεκτα προχώματα, ὅλοι δὲ οἱ ἀνθρώποι ἠδελφωμένοι, εὐγενεῖς, ὅλοι ἐργάται ἐνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ ἰδανικοῦ μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς ἰδέας, θὰ συναντῶνται διὰ νὰ δώσωσιν ὁ εἰς χεῖρα ἀρωγὸν πρὸς τὸν ἄλλον καὶ ὄχι διὰ ν' ἀνταλλάξωσιν τὸν μόλυβδον, ὁ ὁποῖος θὰ διατηρήσῃ τὰ λάσια στήθη των.

✱

Αὐτὰ λέγει ὁ ποιητὴς καὶ ὅσον δήποτε πρόωρα καὶ ἂν τὰ φαντάζεται ἢ σημερινῆ περιορισμένη καὶ τοπικιστικῆ ἀντίληψις, δὲν παύουν νὰ ἦναι ἕν γλυκὺ ὄνειρον, ἐξ ἐκείνων, τὰ ὁποῖα προσηγήθησαν δαυτὰ τῆς ἀπτῆς πραγματικότητος.

— Τί, ἄλλωστε, προτοῦ ἀκόμη εἰσέλθῃ εἰς τὸν περίβολον αὐτῆς, προτοῦ λάβῃ τὴν σάρκα τῆς ὑπάρξεως, δὲν ἐνεφυλλοχώρησε καὶ δὲν ἐξετόρησε μέσα εἰς τὴν θρομὴν τοῦ ποιητοῦ καρδίαν, μέσα εἰς τὸ ὄνειροβριθὲς πνευμά του;

Οἱ Ἀρχαῖοι Ἕλληνες, οἱ ὁποῖοι ἦσαν οἱ ρεαλιστικώτεροι ποιηταὶ καὶ οἱ ποιητικώ-

ΓΕΡΑΣΙΜΟΥ ΜΑΡΚΟΡΑ

ΔΥΟ!

Μείναμε δύο! Ποιὸς παρακιάτου ξέρει
Γιὰ μᾶς τί λέει τῆς Μοίρας τὸ βιβλίον!
Ποιὸς πρῶτος θὲ νὰ πάῃ στ' ἀνήλια μέρη.
Ποιὸς μόνος του θὰ μείνῃ ἀπὸ τοὺς δύο.

✱

Ἄν οἱ μαῦροί νὰ ζοῦμε ἄτεκνοι γέροι
Ἐπρόσταξε ὑστέρηθ' ἄλλῃ θεῖο,
Τὸ χεῖρ ἐνὸς τ' ἄλλου ἄς βαστάῃ τὸ χεῖρ,
Ὅς νὰ τ' ἀκούσῃ ἀναισθητο καὶ κροῦ.

✱

Μία τέτοια χάρη — ἄς μὴ ζηλέψωμ' ἄλλη —
Στὴ λάβρα ποῦ βαθυὰ μᾶς ἔχει κάμει,
Εἶναι, ἀδελφῆ, παρηγορία μεγάλη.

✱

Ἄχ! τὴν ἡμέρα ὅπου καὶ τούτη πάμει,
Ἄν ἕνα μόνον δάκρυ ὁ κόσμος βγάλῃ,
Τὸ ζωντανόν, ὄχι τὸν ἄλλο, ἄς κλάψῃ.

τεροὶ πραγματικιστὰι τῶν αἰῶνων των, ἠθέλησαν τὴν «ὠραίαν αὐτὴν οὐτοπίαν» νὰ τὴν καταβιβάσωσιν εἰς τὸ πεδῖον τῆς πραγματικότητος, τὸ δ' ἑλληνικὸν πνεῦμα εὗρε τὸν τρόπον νὰ ἐπιτελέσῃ τοῦτο.

Οἱ Ὀλυμπιακοὶ ἀγῶνες, οἱ ὁποῖοι συνεκέντρονον ἀπὸ τὰ πέρατα τοῦ γνωστοῦ τότε κόσμου τοὺς νέους ἀθλητὰς, δὲν ἦσαν μόνον τελεταί, τὰς ὁποίας ὑπεγόρευσεν ὁ φανατισμὸς, ἢ ἡ θρησκοληψία, δὲν ἦσαν μόνον πανηγύρεις, τὰς ὁποίας ἐπλαισίονε τὸ θαυμάσιον κυανοῦν τοῦ οὐρανοῦ καὶ τὸ βαθὺ πρᾶσινον τῶν ἑλληνικῶν τοπέων, ἀλλ' ἦσαν ἐν ταῦτῳ καὶ τὸ ζωηρὸν σάλπισμα, τὸ ὁποῖον ἐξύπνα τὴν ἀνθρωπότητα εἰς μίαν ὄνειρευτὴν εἰρήνην, εἰς μίαν ἐπιβαλλομένην ἀνακοχήν.

Ἐφ' ὅσον οἱ ἀθληταὶ εὗρισκοντο ἐπὶ τοῦ στίβου τῆς Ὀλυμπίας, τὰ ἀκόντια ἦσαν ἀνηρημένα καὶ χαλαρωμένοι τῶν τόξων οἱ νεβροὶ.

Τὸ ἀνθρώπινον θηρίον συνεκρατεῖτο καὶ ἡ ποιητικὴ ψυχὴ εὗρισκε καιρὸν νὰ ἐξάρῃ τὰ καλά τῆς εἰρήνης, νὰ ὑμνήσῃ τὰ ὠφέλη της. Καὶ ἡ εὐτυχία, ἡ παροδική, ἀλλὰ πάντοτε ποθητὴ εὐτυχία, ἐβασίλευεν εἰς τὰς ἀνθρωπίνους καρδίας.

✱

Ὅταν ὅμως οἱ ἀγῶνες ἐξεῖνοι κατέστησαν θρόλος ἀπλοῦς, ὁ δὲ χαλκὸς τῶν ἀδριάντων καὶ τῶν ναῶν τὸ πάλλευκον μάρμαρον μεταβάλλετο εἰς φονικά ὄργανα ἢ εἰς τειχῶν ἐπάλληξαι, τότε τὸ φάσμα τῆς δυστυχίας ἐνέσκηψε καὶ λυμαινεται τὴν ἀνθρωπότητα, τὴν ὁποῖαν μόνον μία ὑπερτάτη δύναμις, ἐμπνευσμένη ἀπὸ ποιητικὸν ἐνθουσιασμόν, θὰ δυνηθῇ ἴσως ν' ἀπαλλάξῃ.

Οἱ Ὀλυμπιακοὶ ἀγῶνες ἀνέζησαν. Αἱ Ἀθῆναι πρὸ τινῶν ἐτῶν καὶ ἡ Στοκχόλμη αὔριον θὰ διαδραματίσωσι τὸ στάδιον τῆς Ἡλείας. Νέοι εὐσταλεῖς, λάτραι ἐνὸς ἰδανικοῦ καιροῦ, ὑποφῆται μιᾶς θεότητος, ἢ ὁποῖα δὲν γνωρίζει ὄρια κρατῶν καὶ διενέξεις συμφερόντων, θὰ συναντηθῶσιν εἰς τὰ πεδία τῆς διὰ νὰ λάβωσι τὸν κόνινον τῆς ἱερᾶς ἐλαίας, τὸ ἀγνὸν τῆς εἰρήνης σύμβολον.

✱

Ὡ! πότε θὰ εὐτηχήσῃ ὁ ἀνθρώπος νὰ ἀπαλλαγῇ τῶν προστριβῶν τούτων καὶ ἀελλόπους νὰ κηρύξῃ εἰς τὸν ὁμοῖόν του :

— Εἶσαι ὁ ἀδελφός μου! εἶσαι ὁ σύνθεος, τὸν ὁποῖον μοῦ ἔδωσεν ὁ Δημιουργὸς διὰ νὰ ἀπολαύσῃς μετ' ἐμοῦ τὰ ἀγαθὰ τῶν παραδείσων Του. Δός μου τὴν χεῖρά σου νὰ βαδίσωμεν ἠνωμένοι εἰς τὸν δρόμον τῆς Προόδου! Μαζὶ δὲν θὰ ἐννοήσωμεν τὸν νιγμὸν τῶν ἀκανθῶν καὶ θ' ἀνοίξωμεν εὐχερέστερον τὸν δρόμον πρὸς τὴν Εὐτυχίαν!

Ὡ! πότε θ' ἀκούσωμεν τὴν παρήγορον αὐτὴν φωνήν!

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

ΟΙ ΣΤΗΘΙΚΟΙ

ΚΑΙ Η ΠΤΩΣΙΣ ΤΩΝ ΦΥΛΛΩΝ

Ἡ πτώσις τῶν φύλλων, ἡ ἔλωσις ποιητικὴ καὶ θλιθερά, ἤρξατο ἤδη. Τὸ φύλλωμα τὸ ἀποξηραθέν, τὸ καὲν ὑπὸ τῶν ἀκτίνων τοῦ καλοκαιρινοῦ ἡλίου, μόλις κρατεῖται ἐπὶ τῶν κλάδων τῶν διψασμένων δένδρων.

Ἡ θεὰ τῆς πτώσεως, τῆς συσσωρεύσεως ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τῶν κιτρινομένων φύλλων, ὑπενθυμίζει τοὺς μελαγχολικοὺς στίχους τῆς περιφήμου ἐλεγείας τοῦ Millevoye.

Ἡ παραπονετικὴ ἐλεγεία εὐρίσκεται ἐκεῖ κάτω «εἰς μακρὰς καὶ πενθίμους ἀμφιέσεις», ὅπως ἔλεγεν ὁ Boileau ἐν τῇ ποιητικῇ του τέχνῃ.

— Τὸ λυπηρὸν τέλος τῶν φθισικῶν συνδέεται, ἀρά γε, πρὸς τὴν πτώσιν ταύτην τῶν φύλλων;

— Ὅχι, διαβεβαίωσι ὁ ἰατρὸς Ed. Crouzel.

Παρ' ὅλην τὴν διαπίστωσιν τοῦ μοιραίου θαύματος τοῦ Ἐπιδαύρου, ἡ θνησιμότης τῶν φθισικῶν τὸ φθινόπωρον, τὸν Ὀκτώβριον καὶ Νοέμβριον δὲν ὑπερβαίνει τὴν μέσῃν τοιαύτην τῶν ἄλλων μηνῶν.

Ἡ θνησιμότης εἶναι ἰδίως ἠδύσημένη κατὰ τὸ πρῶτον ἡμισυ τοῦ ἔτους.

Ἐκ περιέργου συμπτώσεως, ὡς παρατηρεῖ ὁ Crouzel, ὁ ποιητὴς Millevoye (1781-1816) ἦτο σύγχρονος τοῦ διασήμεου Laennee (1781-1826). Καὶ καθ' ἣν ἐποχὴν οἱ ὠραῖοι στίχοι τοῦ ποιητοῦ ἀπηθανάτου τὴν ἐπιστημονικὴν πλάνην τῆς πενθίμου πτώσεως τῶν φύλλων, ὁ σοφὸς ἰατρὸς ἐπρὸς αἰετὴν τὴν ἐπιστήμην διὰ μεθόδου πολυτίμου διαγιώσεως κλινικῆς πρὸς ἀνακάλυψιν τῆς φθίσεως: τῆς ἀκροάσεως.

Ἐκ σκληρᾶς εἰρωνείας τῆς τύχης, ὁ Laennee ἀπέθανε καὶ ὁ ἴδιος φθισικὸς. Μὲ θαυμαστὸν θάρρος, μὲ φιλοσοφίαν στωικὴν, ὁ μέγας οὗτος σοφὸς παρηκολούθει εἰς ὅλας αὐτοῦ τὰς λεπτομερείας παρὰ πολλοῖς ἀσθενέσι τὴν ἐξέλιξιν τοῦ ἀνιάτου κακοῦ, ἐξ οὗ καὶ ὁ ἴδιος ἦτο προσβεβλημένος. Σήμερον, ὁπότε ἡ ἰασιμότης τῆς φθίσεως εἶναι ἀποδεδειγμένη, δὲν πρέπει νὰ διαδίδονται ἰδέαι ἀντίθετοι πρὸς τὴν ἐπιστημονικὴν ἀλήθειαν.

Ἐφ' ἐκάστου φύλλου, ὅπερ πίπτει, δὲν εἶναι εὐτυχῶς ἐγγεγραμμένη ἀπόφασις θανάτου. Ὅλα ὑπῆρξαν πράσινα καὶ χρώματος ἐλπίδος τὴν ἀνοιξίν· τὸ φθινόπωρον διατηρεῖ συχνάκις εὐαρέστους τινὰς ἀνταντακλάσεις.

ΕΙΔΙΚΟΣ

Ἐξεδόθη:

Λιὰ τοὺς γονεῖς καὶ διὰ τὴν νεολαίαν μας
B. Κιολεμένογλου — «Τὰ Ἀφροδίσια νοσήματα».

Εὐρίσκεται εἰς ἅπαντα τὰ βιβλιοπωλεῖα
καὶ παρὰ τῶ συγγραφεῖ:

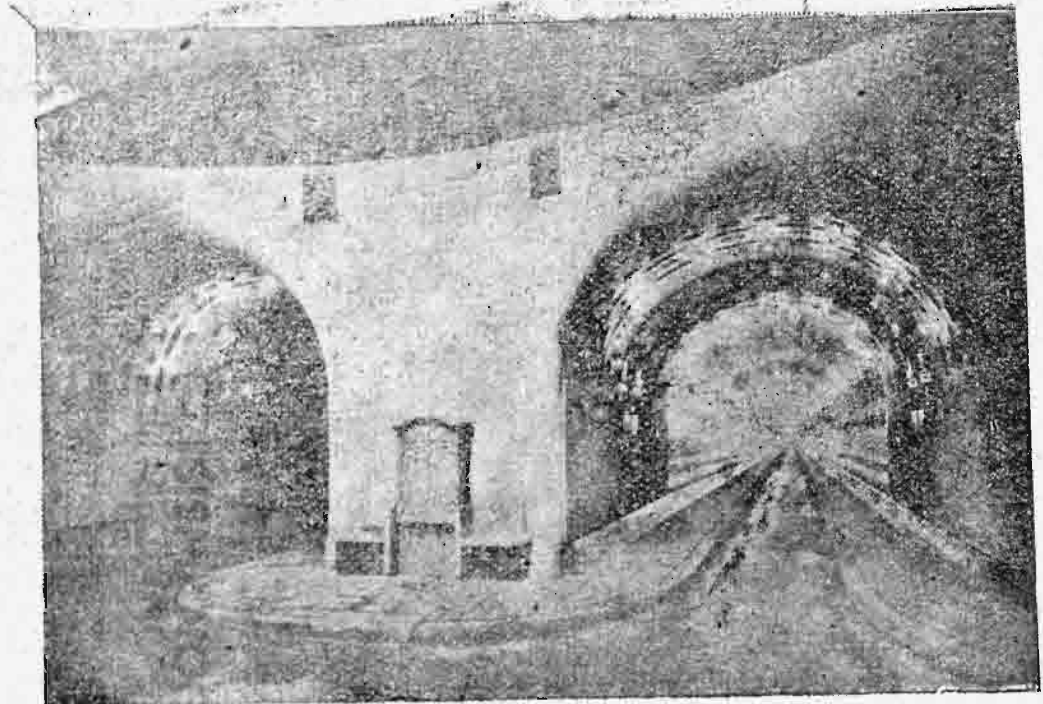
Διάδος Γαλιτᾶ Σεράι, ἀριθ. 1.

— Τιμὴ γρ. 4 —

ΣΗΡΑΓΓΕ ΥΠΟ ΠΟΤΑΜΟΝ

Πρὸ τινῶν ἡμερῶν ἐγκαινιάσθη ἡ νέα ὑπόγειος σήραγγῃ ὑπὸ τὸν Ἐλβαν, ἣτις, φέρουσα εἰς συγκοινωνίαν τὰς δύο ὄχθας τοῦ μεγάλου τούτου ποταμοῦ, θ' ἀπαλλάξῃ τὸν ποταμὸν ἀπὸ τὰς πολλὰς λέμβους καὶ φορτηγίδας, αἱ ὁποῖαι μεταφέρουσιν ἐμπορεύματα καὶ

διὰ τὰς βαρείας ἀμάξας, τῆς δ' ἄλλης διὰ τὰς ἐλαφράς. Ἐκάστη ἔχει 6 μέτρων διάμετρον καὶ 400 μ. μήκος. Ἀποτελεῖται ἐκ σιδηρῶν δακτυλίων. Ἡ ἀνωτάτη πλευρὰ τῶν σιφῶνων τούτων εἶναι 6 μέτρα κάτω τῆς κοίτης τοῦ Ἐλβα καὶ εἰς 18 μέτρα κάτω τῆς ἐπιφανείας του κατὰ τὴν ἄμπωτιν. Ἡ κάθοδος εἰς τὴν σήραγγα τῶν πεζῶν καὶ τῶν ὑποζυγίων γίνε-

ἐργάτας. Αἱ ἐργασίαι διήρκεσαν πενήντα μῆνας, ἦσαν δὲ δυσχερέσταται ὡς ἐκ τῆς παρουσιασθείσης ἀνάγκης νὰ οἰκοδομῶσιν εἰς ἀέρα πεπεσμένον, τριῶν ἀτμοσφαιρῶν. Ἡ σήραγγῃ ἀποτελεῖται ἐκ δύο παραλλήλων σιφῶνων ἢ στοῶν, τῆς μιᾶς προωρισμένης

ταὶ διὰ διπλοῦ συστήματος ἀνελκυστήρων. Αἱ στοαὶ εἶναι θαυμασίως φωτισμέναι καὶ τίποτε δὲν λείπει ἐξ αὐτῶν, ὥστε νὰ εἶναι πρακτικώταται καὶ κομφαί. Ἡ ἀνωτέρω εἰκὼν παριστᾷ τὴν διπλὴν ταύτην σήραγγα.

ΗΡΓΟΣ

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΑ

Ἡ πτώσις τῶν φύλλων καὶ αἱ πρῶται φθινοπωριναὶ πνεαὶ δὲν ἀπασχολοῦσι μόνον, ὡς νομίζεται, τοὺς ποιητὰς καὶ τὰς ρωμαντικὰς φύσεις· ὁ καλὸς οἰκογενειάρχης, ὁ καλὸς πατήρ, ἔχει ἐπὶ τῇ πτώσει τῶν φύλλων νὰ σκεφθῇ περὶ τῶν καθηκόντων, τὰ ὅποια ἔχει πρὸς τὴν οἰκογένειαν αὐτοῦ. Ἐκτὸς τῶν ἄλλων φροντίδων τῆς οἰκιακῆς οἰκονομίας, ἔχει, πρὸ πάντων τὰς ἡμέρας ταύτας, νὰ σκεφθῇ καὶ περὶ τοῦ σχολικοῦ ἰδρύματος, εἰς τὸ ὅποσον θὰ ἐμπιστευθῇ τὴν ἐκπαίδευσιν καὶ τὴν ψυχικὴν διάπλασιν τῶν τέκνων του.

Καὶ ἡ φροντίς αὕτη εἶναι τοσοῦτον μᾶλλον σπουδαία, ὅσον μία κακὴ ἐκλογή πολλὰκις ἰσοδυναμεῖ πρὸς πολὺ μεγάλην ἠθικὴν καὶ ὕλικὴν ἀπώλειαν. Εἶναι ἀληθές, ὅτι ἀρκετὰ καλὰ ἐκπαιδευτήρια εὐρίσκονται ἐν τῇ πόλει μας· ἐν τούτοις πρέπει νὰ ἐπιστήσωμεν τὴν προσοχὴν τῶν γονέων, ὅπως ἀποφεύγωσιν ἐκεῖνα, εἰς τὰ ὅποια οἱ προπαγανδιστικοὶ σκοποὶ εἶναι προφανεῖς καὶ πλημμελῆς ἡ ἐθνικὴ μόρφωσις.

Παρακολουθήσαντες ἐκ τοῦ σύνεγγυς τὴν λειτουργίαν τῶν ἐκπαιδευτηρίων Ν. Δ. Μέλα, τῶν ὁποίων τὸ εὐφημον παρελθὸν εἶναι ἀρκετὰ εἰς ὅλους γνωστὸν, δὲν δυνάμεθα ἢ θερμότατα νὰ συστήσωμεν ταῦτα εἰς τοὺς γονεῖς, τοὺς ἔχοντας τέκνα πρὸς εἰσαγωγὴν εἰς ἐκπαιδευτήρια.

Ἐκτὸς τῆς ἀνελλιπούς καὶ ἀκριβεστάτης ἐφαρμογῆς τελείου ἐγκυκλίου προγράμματος, παρατηρήσαμεν, ὅτι ἡ ἐποπτεία, ἣτις ἐξασκεῖται εἰς τὰ ἐκπαιδευτήρια ταῦτα, εἶναι αὐτόχρημα μητρικὴ, ἢ περίθαλψις λεπτὴ καὶ ἢ παρεχομένη ἀγωγὴ τελείως ἐθνικὴ.

Εἰς ἄλλην στήλην τοῦ παρόντος φύλλου ἀναφέρομεν συμπληρωματικὰ τινα· ἐπὶ τοῦ παρόντος ἀρκούμεθα εἰς ταῦτα, ἐπιφυλασσόμενοι νὰ ὀμιλήσωμεν περὶ τῆς καθόλου δράσεως τῶν ἐν λόγῳ ἐκπαιδευτηρίων.

ΠΩΛΗΣΙΣ — ΑΓΟΡΑ — ΑΝΤΑΛΛΑΓΗ

Γραμματοσήμων

ΑΛΕΞ. Ι. ΑΜΟΙΡΟΓΛΟΥ

Erzerum-Turquie.

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΙΑΣ

(συνέχεια ἀπὸ σελίδος 695)

ΣΟΥΛΤΑΝ ΜΟΥΡΑΤ Ο Β΄ (1421—1451)

Καὶ μετ' ὀλίγας ἡμέρας, ἄγων 20 χιλ. ἀνδρῶν καὶ πολλὰ πολιορκητικὰ μηχανήματα, ἐκκινεῖ κατὰ τῆς Κωνσταντινουπόλεως· φθάσας δὲ τῇ 10 ἰουνίου τοῦ 1422 πρὸ τῶν τειχῶν, ἐπολιορκήσῃ τὴν πόλιν.

Ὁ Μανουὴλ ἔστειλε καὶ πάλιν πρέσβυν πρὸς τὸν Μουράτ τὸν διερμηνέα τῆς αὐτῆς Θεολόγον Κόρακα. Ἄλλ' ὁ σουλτάνος ἀπέριψεν ἀσυζητητὰς προτάσεις τοῦ αυτοκράτορος καὶ ἐδίωξε τὸν πρέσβυν, τὸν ὁποῖον μάλιστα, στασιάσασα κατόπιν, ἤ φρουρὰ τῆς πόλεως ἐφυλάκισε καὶ κατεδίκασεν εἰς τὸν ἐξ ἀσιτείας θάνατον, ἀφοῦ πραγματοποιήσας τοῦ ἐξώρυξε τοὺς ὀφθαλμούς· διότι ἠκούσθη εἰπῶν κατ' ἴδιον πρὸς τὸν σουλτάνον:

— *Εἰ ποιήσης μοι συνθήκας ἐνόρκους τοῦ εἶναι με ἄρχοντα καὶ ἡγεμόνα τῆς πόλεως, ἐγὼ σοὶ ταύτην παραδώσω.*

Ἡ πολιορκία αὕτη, ἣτις διήρκεσε δύο μῆνας, εἶναι ἀξιοσημείωτος, διότι κατ' αὐτὴν διὰ πρώτην φοράν μεταξὺ Τούρκων καὶ Ἑλλήνων ἐγένετο χρῆσις πυροβολικοῦ. Ὁ σουλτάνος, κηρύξας ὅτι τὴν πόλιν μὲ ἀπαντας τοὺς ἐν αὐτῇ ἠθασαυροὺς θὰ παρέδιδεν ὡς λείαν εἰς τοὺς νικητὰς, οὐ μόνον τῶν στρατιωτῶν τοῦ τὸν ζήτηλον ὑπεδαύλισε καὶ ἐξέκαυσε, ἀλλὰ καὶ πολλοὺς ἄλλους ἐθελοντὰς ἐπὶ τῇ ἐλπίδι πλουσιωτάτης λαφυραγωγίας προσεῖλκε καὶ ἡμέραν εἰς τὸ στρατόπεδον. Οὕτως ὥστε ἐσπευσαν πανταχόθεν, ἐκ πάσης γῆς καὶ γενεᾶς, ἀναρίθμητα πλήθη Μουσουλμάνων, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ τοκογλύφοι καὶ ρακοπῶλαι καὶ ἔμποροι βοσκημάτων καὶ αἰχμαλώτων, διὰ ν' ἀγοράσωσι τοὺς αἰχμαλωτισθησόμενους, ἄλλοι μὲν τὰς γυναῖκας, ἄλλοι τοὺς ἀνδρας, ἄλλοι τὰ βρέφη, καὶ ἄλλοι τὰ ζῆα καὶ πράγματα· προσέδραμον δὲ καὶ δερβίσοι πολλοί, ἀπαιτοῦντες παρὰ τοῦ σουλτάνου νὰ παραδώσῃ εἰς αὐτοὺς, ὡς μᾶλλον ἐπιβάλλον αὐτοῖς μέρος τῆς λείας, τὰς καλογραίας τῶν μοναστηρίων. Ὁ Μουράτ ὑπέσχετο εἰς ὅλους ὅτι ἐζήτουν· ἔχων δὲ καὶ πλήρη πεποίθησιν εἰς τὴν θεϊότητα τοῦ μεγάλου Σειφίου, αἱ προρρήσεις τοῦ ὁποῖου τόσον ἀκριβῆ ἔσχον ἐπαλήθευσιν κατὰ τὴν προγενεστέραν ἐναντίον τοῦ Μουσταφᾶ νίκην, ἀνεθίχεν εἰς αὐτὸν ν' ἀνεύρῃ καὶ ὀρίσῃ τὴν ἡμέραν τῆς γενικῆς ἐφόδου. Οὗτος δὲ, ἀφοῦ ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας ἀνεζήτησεν εἰς τὰ βιβλία, ἀνήγγειλεν ἐπισήμως ὅτι: τὴν 24 αὐγούστου, ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος δευτέραν, μετὰ τὴν προσευχὴν τῆς μεσημβρίας, ἡ Κωνσταντινούπολις θὰ ἐπιπτεν. Ἐδῶκε δὲ σύνθημα τοῖς στρατιώταις οὕτως:

— *Ὅταν μὲ ἴδῃτε καθήμενον ἐφ' ἑπι-*

που ὕψηλοῦ καὶ εἰς τὴν δεξιάν μου χεῖρα σπάθην κρατοῦντα γυμνήν, καὶ τρεῖς τῆς φωνῆς μου ἀκούσητε, ἐπιπέσατε ἀμέσως κατὰ τῶν Ρωμαίων μετὰ βοῆς καὶ κραυγῆς καὶ ὀρμῆς καὶ κρότου καὶ ὀργῶν· καὶ τότε, τὰ μὲν τείχη τῆς πόλεως αὐτομάτως θὰ πέσωσιν, ὑμεῖς δὲ ἀκωλύτως θὰ εἰσέλθητε ἐν αὐτῇ καὶ θὰ αἰχμαλωτίσητε ἅπαντας.

Ἐν τῇ μεταξὺ ὁ Ἰωάννης καὶ ὁ Μανουὴλ κατορθῶνουν, διὰ μυστικῶν πρακτῶρων, νὰ παρακινήσωσιν εἰς ἐπανάστασιν κατὰ τοῦ Μουράτ τὸν δεκατριετῆ αὐτοῦ ἀδελφόν, Μουσταφᾶν καὶ τοῦτον καλούμενον. (Ὁς, συμβοηθὸν ἔχων καὶ τὸν ἀρχιεπίσκοπον Ἐλιάς, κατέλαβε τὴν Νίκαιαν. Ἐπρόκειτο δὲ νὰ ἐπέλυθῃ καὶ κατὰ τῆς Προύσης, ὅτε οἱ κάτοικοι αὐτῆς ἀπέστειλαν εἰς αὐτὸν πλούσια δῶρα, ἐν οἷς καὶ ἑκατὸν ὠραίους τάπητας, ἐξαγοραζόμενοι τοιοῦτοτρόπως καιρὸν ἕως οὗ εἰδοποιήσωσι τὸν Μουράτ.

Τὴν εἰδησιν ταύτην ἔλαβεν ὁ Μουράτ ἀκριβῶς τὴν 24 αὐγούστου πρὸς ἑσπέρας. Μολοντί δὲ ἡ κατὰ τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἐφοδος εἶχεν ἀρχίσει λυσσώδης ἀπὸ τῆς μεσημβρίας, ἐμελλε δὲ νὰ δύσῃ ὁ ἥλιος χωρὶς οὐδαμῶς ἀκόμη ν' ἀποκλήνῃ ἡ νίκη, καθότι καὶ οἱ πολιορκούμενοι εὐστοχον καὶ γενναίαν ἀντέτασσον ἀμυναν· εὐθὺς ὅμως ὡς ὁ Μουράτ ἔλαβε τὴν εἰδησιν, ὅτι κινδυνεύει ἡ Προύσα, λυεῖ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τὴν πολιορκίαν καί, ἐν μεγάλῃ σπουδῇ ἀπέρχεται ν' ἀντιπαραταχθῇ καὶ κατὰ τοῦ δευτέρου τούτου ἀντιπάλου, ἀπὸ τοῦ ὁποῖου δὲ καὶ πάλιν διὰ τῆς μεθόδου τῆς προδοσίας ἀπηλλάγη. Ἐδωροδόκησε τὸν Ἐλιάς, αὐτὸς δὲ διὰ δόλου παρέδωκε τὸν Μουσταφᾶν τῷ Μουράτ, ὅστις ἀμέσως τὸν ἐθανάτωσεν, ἀπαγχονίσας αὐτὸν ἐκ τινος συκῆς ἐξω τῆς πόλεως, καὶ τὸν ἔθαψε παρὰ τὸν τάφον τοῦ πατρὸς των Μεχμέτ.

Ἄλλ' ἐπειδὴ ἡ μία στάσις συνεπάγεται

ΜΕΓΑΛΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

ΧΡΥΣΑ ΜΕΤΑΛΛΙΑ

Εἰς τὰς

ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΕΚΘΕΣΕΙΣ

τῆς Χάγης 1908, Ρώμης 1909,

Λονδίνου 1909.

Οἶνος CHIGNOLI

ΤΟΝΩΤΙΚΟΣ, ΡΩΣΤΙΚΟΣ

ΑΠΟΘΗΚΗ:

Φαρμακεῖον Ἀγγλο-Ἀμερικανικόν,
Πέραν, Μημηναίικια, 63.

πάντοτε καὶ ἄλλας, ἐπωφελοῦμενος τῆς ἀνταρσίας τοῦ Μουσταφᾶ ὁ ἡγεμὼν τῆς Σινώπης καὶ τῆς Κασταμονῆς Ἰσφενδιάρ, ἐπαναστατεῖ καὶ αὐτὸς καὶ πολιορκεῖ διὰ τοῦ υἱοῦ τοῦ Κασίμ-βέη πόλεις τινὰς τῶν Ὀσμανιδῶν. Προδοθεὶς ὅμως μετ' ὀλίγον ὑπὸ τοῦ υἱοῦ του, δωροδοκηθέντος ἐπίσης ὑπὸ τοῦ σουλτάνου καὶ ἀναχωρήσας μεθ' ὄλου σχεδὸν τοῦ στρατοῦ, ἠναγκάσθη καὶ αὐτὸς νὰ ζητήσῃ εἰρήνην, ἐκχωρήσας τῷ σουλτάνῳ τὰ χαλκωρυχεῖα τῆς Κασταμονῆς καὶ τὴν θυγατέρα του εἰς γάμον. Ἐπειδὴ δὲ τότε συνέπεσε νὰ νυμφευθῶσι καὶ αἱ τρεῖς ἀδελφαὶ τοῦ Μουράτ, τὴν μίαν τῶν ὁποίων ἐλάμβανεν αὐτὸς ὁ τὸν πατέρα του πρὸ ὀλίγου προδοῦς υἱὸς τοῦ ἡγεμόνος Ἰσφενδιάρ, Κασίμ-βέης, οἱ τέσσαρες οὗτοι γάμοι ἐτελέσθησαν μετὰ πρωταφανοῦς πομπῆς καὶ μεγαλοπρεπειᾶς ἐν Ἀδριανουπόλει.

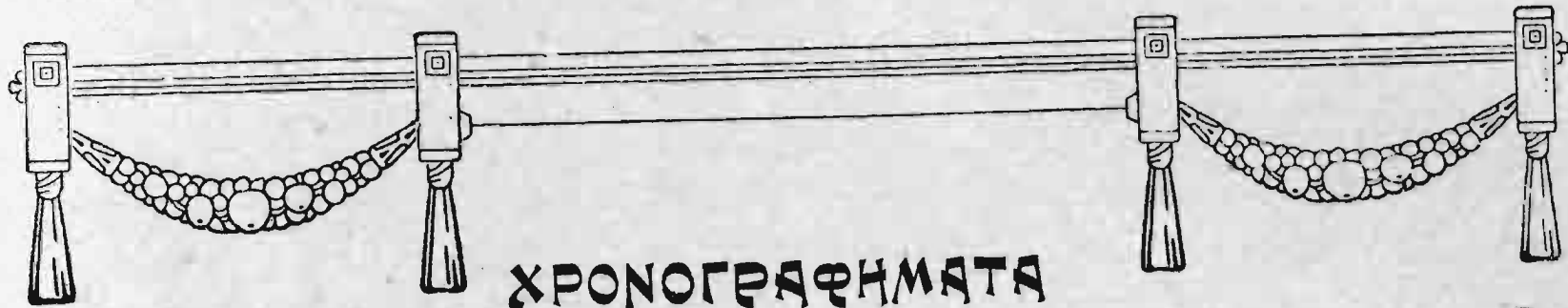
Οὐχ ἦττον ὅμως καὶ κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν λαμπρῶν τούτων γαμηλίων ἑορτῶν οἱ πόλεμοι καὶ αἱ ἐκστρατεῖαι τῶν Ὀσμανιδῶν δὲν διεκόπησαν. Ὁ στρατηγὸς Φιροῦζ-βέης ἀπεστάλη εἰς Βλαχίαν, ἵνα ἐκθρονίσῃ ἄρχοντά τινα, Βλάδ-Δρακοῦλ ὀνόματι, ὅστις, φανεύσας τὸν ἡγεμόνα τῆς χώρας Δάνον, ἐσφετερίσθη τὴν ἀρχὴν· καὶ μολοντί ὁ Μουράτ ἐπέμενε νὰ παραχωρήσῃ τὴν ἐξουσίαν εἰς τὸν νόμιμον διάδοχον καὶ ἀδελφόν τοῦ Δάνου, ὁ Βλάδ-Δρακοῦλ ὅμως, ἀναγνωρίσας μὲν ἀφ' ἐνὸς τὴν ἐπικυριαρχίαν τοῦ σουλτάνου, ὑποσχεθεὶς δὲ νὰ πληρώνῃ εἰς αὐτὸν ἐπὶ δύο ἔτη καὶ μέγαν φόρον, διετήρησε τὴν ἀρχὴν.

Ἐν τούτοις ἀπέθανε (τῇ 22 φεβρουαρίου τοῦ 1427) ὁ Μανουὴλ. Ὁ δὲ διεξάμενος τὴν ὅλην ἀρχὴν Ἰωάννης, διὰ ν' ἀποφύγῃ νέαν τῆς Κωνσταντινουπόλεως πολιορκίαν, ἠναγκάσθη νὰ συνάψῃ βαρυτάτην πρὸς τὸν Μουράτ συνθήκην: Ἀνεένωσε τὴν πληρωμὴν τοῦ ἀπὸ τῆς ἐν Ἀγκύρᾳ μάχης ἀνασταλέντος ἔτησίου ἐκ 30 χιλ. δουκάτων φόρου· ἀπέδωκε πάσας τὰς ἐπὶ τοῦ Ἑξείνου καὶ ἐν Θράκῃ πόλεις, καὶ ὑπεχρεώθη νὰ κρημίσῃ τὸ ἐπὶ τοῦ ἰσθμοῦ τῆς Κορίνθου τείχος.

Ὁ σουλτάνος ὅμως ἀπήτησε τὴν παράδοσιν καὶ τῆς Θεσσαλονίκης, ἣν ἐθεώρει ὡς προγονικόν του κτῆμα, καὶ τοσοῦτον μᾶλλον, ὅσην, ἐκτὸς τῆς πόλεως ταύτης, κατείχεν ἡδη ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν του πᾶσαν τὴν Θεσσαλίαν καὶ Μακεδονίαν. Ἄλλ' ὁ Ἰωάννης ἀντέστη διαρρήδην εἰς τὴν ἀπαίτησιν ταύτην· ὁ δὲ Μουράτ ἀπεφάσισε νὰ στείλῃ στρατὸν καὶ πολιορκήσῃ τὴν πόλιν. Ἐπείγουσαί τινες ὅμως ἐν Ἀσίᾳ καὶ Εὐρώπῃ ἐνασχολήσεις ἠνάγκασαν αὐτὸν ν' ἀναβάλῃ εἰς μέλλον ἀπώτερον τὴν ἀπόφασίν του ταύτην.

(ἀκολουθεῖ)

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Μ. ΜΕΛΙΣΣΟΠΟΥΛΟΣ
καθηγητὴς ἐν τῇ Ρωσικῇ Σχολῇ

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΠΕΖΑ ΠΟΙΗΜΑΤΑ

Πλήν υστερον...

Ἐνάμεσα εἰς τὸν διάπλοτον ὠκεανὸν τὸ πλοῖον βραδὺ ταξιδεύει. Ἡ νύξ τὸ περιβάλλει καὶ τὰ μεγάλα κύματα—οἱ μόνοι σύντροφοί του—πότ’ ἐλαφρὰ τὸ θωπεύουσι, πότε ἄγρια τὸ ἀναγκάζουσι νὰ κλίνη ἐδῶ καὶ ἐκεῖ εἰς τὸν μέγαν του δρόμον.

Ἡ μόνωσις καὶ τὸ σκότος βασιλεύει παντοῦ· κάτω εἰς τὸν ἀτέρμονα ὠκεανὸν καὶ ἐπάνω εἰς τὸ θολωμένον στερέωμα οὔτε μία ἀκτίς φωτεινῆ διασχίζει τὰ παχέα ἐρέβη· νομίζει κανεὶς ὅτι καὶ ἡ ζωὴ ἀκόμη ἐξέλιπε. Μόνον τὸ πλοῖον, ὠθούμενον ἀπὸ ἄγνωστον δύναμιν, προχωρεῖ, προχωρεῖ εἰς τὸν μέγαν του δρόμον.

Ἐξαφνα, κάτι τι φωτεινὸν διαφαίνεται εἰς τὸν ὄριζοντα: εἰς κινούμενος φανός, ὁ ὁποῖος προσπαθεῖ νὰ ὑπερικήσῃ τὸ σκότος, ρίπτει καὶ μίαν ἀσθενῆ ἀκτῖνα ἐπάνω εἰς τὸ σκοτεινὸν βάθος. Εἰς τὴν θέαν του τὸ πλοῖον αἰσθάνεται μίαν νέαν ζωὴν, κινεῖται θαρραλεώτερον καὶ προχωρεῖ, προχωρεῖ μὲ περισσοτέραν ἐλπίδα εἰς τὸν μέγαν του δρόμον.

Ὁ φανὸς πλησιάζει. Ἀνήκει καὶ αὐτὸς εἰς ἓν πλοῖον, τὸ ὁποῖον ἐξ ἀντιθέτου διανύει τὸν ἴδιον διάπλοτον ὠκεανόν. Τὰ πλοῖα, ὠθούμενα ἀπὸ τὴν δύναμιν τῶν ἀνέμων, ἀλλὰ πρὸ πάντων ἀπὸ τὴν ἐσωτερικὴν τῶν ὀρμῆν, ἀντικρούονται. Ὁ φανὸς ἐκάστου πλοίου ρίπτει πλέον τὰς ἀκτῖνας ἐπὶ τοῦ καταστρώματος τοῦ ἄλλου. Μία δυνατὴ φωνὴ χαιρετιστήριος ὑπερνιαχτὸν τὸν πάταγον τῶν θραυομένων κυμάτων καὶ τὰ πλοῖα μέσα εἰς τὴν δίνην τοῦ πελάγους αἰσθάνονται τὴν παρηγορίαν νὰ καταπραΰνῃ τὸν σάλον, καὶ τὴν εὐτυχίαν νὰ τὰ ἐνισχύῃ εἰς τὸν μέγαν τους δρόμον.

Ἄλλ’ ἡ παρηγορία ἐκείνη ἔζησεν ὀλίγα λεπτά καὶ ἡ εὐτυχία ταχέως ἐξέπνευσε. Τὰ πλοῖα, ὠθούμενα ἀπὸ τὴν βίαν τῶν κυμάτων καὶ τῶν ἀνέμων τὴν τρολλὴν μανίαν, ἀπεμακρύνθησαν πλέον πολὺ καὶ ἡ πρώτη σκηνογραφία ἐπανέρχεται. Σκότος, ἐρημία καὶ μόνωσις ἐπάνω εἰς τὸν μέγαν τῶν δρόμον...

Ἐνάμεσα εἰς τὸν διάπλοτον ὠκεανὸν τῆς ζωῆς ἡ ψυχὴ σιγὰ-σιγὰ ταξιδεύει. Ἡ νύξ τὴν περιβάλλει καὶ τὰ μεγάλα πάθη—οἱ μόνοι σύντροφοί της—πότ’ ἐλαφρὰ τὴν θωπεύουσι, πότ’ ἄγρια τὴν ἀναγκάζουν νὰ κλίνη ἐδῶ καὶ ἐκεῖ εἰς τὸν μέγαν της δρόμον.

Ἡ μόνωσις καὶ τὸ σκότος βασιλεύει παντοῦ· κάτω εἰς τὸν ἀτέρμονα ὠκεανὸν τῆς ζωῆς καὶ ἐπάνω εἰς τὸ θολωμένον στερέωμα οὔτε

μία ἀκτίς φωτεινῆ ἐλπίδος διασχίζει τὰ παχέα ἐρέβη· νομίζει κανεὶς ὅτι καὶ ἡ ζωὴ ἀκόμη ἐξέλιπε. Μόνη ὁμως ἡ ψυχὴ, ὠθούμενη ἀπὸ ἄγνωστον δύναμιν, προχωρεῖ, προχωρεῖ εἰς τὸν μέγαν της δρόμον.

Ἐξαφνα, κάτι τι φωτεινὸν διαφαίνεται εἰς τὸν ὄριζοντα τοῦ βίου: μία ἄλλη ψυχὴ, ἡ ὁποία προσπαθεῖ νὰ ὑπερικήσῃ τὸ σκότος καὶ τὴν μόνωσιν, ρίπτει καὶ μίαν ἀσθενῆ ἀκτῖνα ἐπάνω εἰς τὸ σκοτεινὸν βάθος. Εἰς τὴν θέαν της ἡ ψυχὴ αἰσθάνεται μίαν νέαν ζωὴν, κινεῖται θαρραλεώτερον καὶ προχωρεῖ, προχωρεῖ μὲ περισσοτέραν ἐλπίδα εἰς τὸν μέγαν της δρόμον.

Ἡ ψυχὴ ἐκείνη πλησιάζει. Ἀνήκει εἰς μίαν ὄμοιαν ὑπαρξιν, ἡ ὁποία ἐξ ἀντιθέτου διανύει τὸν ἴδιον διάπλοτον ὠκεανὸν τῆς ζωῆς. Καὶ αἱ δύο ψυχαί, ὠθούμεναι ἀπὸ τὴν δύναμιν τῆς ζωῆς, ἀλλὰ πρὸ πάντων ἀπὸ τὴν ἐσωτερικὴν τῶν ὀρμῆν, ἀντικρούονται. Αἱ ἀκτῖνες, τὰς ὁποίας ἐκπέμπουν, διασταυροῦνται εἰς ἓνα χαιρετιστήριον ἐναγκαλισμὸν καὶ μέσα εἰς τὴν φοβερὰν δίνην τῶν πάντων αἱ ψυχαὶ λούονται εἰς ἓν ἄπλετον φῶς, εἰς μίαν ἡδονικὴν θωπεΐαν, αἰσθάνονται ὅτι μία ἄγνωστος πνοὴ τὰς ἀνεπτέρωσε καὶ ὅτι ἡ ἐλπίς τὰς ἐνισχύει εἰς τὸν μέγαν τους δρόμον.

Ἄλλ’ ἡ παρηγορία ἐκείνη ἔζησε μίαν καὶ μόνην στιγμὴν. Ἐν κύμα βαρὺ, ὀρμητικόν, ὑπουλον, ἀπεμάκρυνε τὰς ψυχὰς ἀπ’ ἀλλήλων καὶ ἡ ἀγρία, ἡ ἐρεβώδης σκηνοθεσία ἐπανῆλθε καὶ πάλιν. Σκότος, ἀπελπισία καὶ μόνωσις περισφιγγουσι τὴν ψυχὴν ποῦ ταξιδεύει μόνη εἰς τὸν διάπλοτον ὠκεανόν.

Θύμος.

... Ἀναθεματισμένη φτώχεια.

Μέσα εἰς τὴν ζαλιστικὴν κίνησιν τοῦ κήπου τοῦ Ταξιμ τὴν Κυριακὴν, ὅπου, ὡς πάντοτε, ἡ εὐμορφία, ἡ χάρις, ὁ πλοῦτος, ἡ κοκκετιὰ καὶ ἡ αἰσθηματικότης ὀργιάζον, διέκρινε ἓνα, ἐπίσης αἰσθηματικόν, ἀλλὰ μὲ διαφορετικὰ αἰσθήματα, πτωχὸν πατέρα.

Ἐστροβιλιζέτο καὶ αὐτὸς—ἴσως χωρὶς νὰ τὸ θέλῃ—μέσα εἰς τὸν ποικιλόχρωμον καὶ πολυποίκιλον ἐκείνον συνωστισμόν. Δὲν τὸν διέκρινεν, οὔτε τὸ ἄμεμπτον τῆς τελευταίας τοῦ συρμοῦ ἐνδυμασίας, οὔτε τὸ ἐκθαμβωτικῶς στιλπνὸν τοῦ ὕψηλοῦ ἢ ἡμιψήλου πίλου του.

Μὲ συνήθη, ἀλλὰ καθάριον ἐνδυμασίαν, εἰσῆλθε καὶ αὐτὸς μὲ τὸ μονάκριβο παιδάκι του εἰς τὸ πανδαιμόνιον ἐκείνο τοῦ ἀνθρωπομαζεύματος, περιεπλανήθη ἀρχετὴν ὥραν εἰς τοὺς πολλοὺς συσκίους καὶ ἐλικοειδεῖς τοῦ κήπου δρόμους καὶ διαδρόμους, καὶ προθυμότητος πάντοτε ἐδίδεν ἐξηγήσεις καὶ διασαφήσεις εἰς τὰς ἀτελευτήτους ἐρωτήσεις τοῦ περιέργου ἑπταετοῦς κορασίου του.

Τέλος ἐκάθησεν εἰς ἓν ἀπὸ τὰ καθίσματα, τὰ ὁποῖα βλέπουν πρὸς τὴν λίμνην.

Πρὸς τὸ μέρος ἐκεῖνο εἶχον συγκεντρωθῆ καὶ ὅλοι οἱ εὐτυχεῖς μπεμπέδες, τοὺς ὁποίους αἱ καλοθερμμένοι παραμάναι ἢ αἱ ἀγελαδοειδεῖς νταντάδες τῶν ὠδήγησαν ἐκεῖ διὰ νὰ τρέξουν, νὰ φωνάξουν, νὰ ἀνακατώσουν τὸ χῶμα ἢ τὰ χαλίκια, ὁπότε θὰ κατώρθωναν καὶ ἐκεῖναι νὰ ἀνταλλάξουν δύο γλυκὰ λογάκια ἢ νὰ πάρουν καὶ νὰ δώσουν μοσχοβολημένο μπλιετάκι μὲ τὸν ἐξάδελφόν τους.

Τὶ ἀφθονία, τί ποικιλία μετ’ ὀλίγον παιδικῶν παιγνιδίων! Κοουκλες, ἀραμπαδάκια, ἀλογάκια, μικρὰ ποδήλατα, ἐλαστικαὶ σφαῖραι, στεφάναι, μικρὰ κουβαδάκια, πτυάρια καὶ πόσα ἄλλα.

Ὅλα αὐτὰ εὐθὺς προσείλκυσαν τὴν προσοχὴν τοῦ ἑπταετοῦς κορασίου, τὸ ὁποῖον μὲ βουλημίαν, μὲ λαχτάραν τὰ ἐβλεπε, διότι τὸ κακόμοιρο δὲν εἶχεν οὔτε ἓν ἐξ αὐτῶν.

Τὸ μικρὸ, τὸ ἀγγελόμορφο προσωπάκι του μὲ τὰ ζωηρότερα χρώματα εἶχε ζωγραφισμένη τὴν ἀνήσυχον ταύτην σκέψιν του.

Ἀλλὰ τὸ προβλεπτικὸν πατρικὸν μάτι δὲν διέφυγεν ἢ σκέψιν αὕτη τοῦ παιδιοῦ του.

Τὸ ἤτένισε μὲ δυσφορίαν, ἐνῶ μὲ πίκραν συγχρόνως ἔρριψε βλέμμα εἰς ὄλην ἐκείνην τὴν ἀφθονίαν τῶν παιγνιδίων, τὰ ὁποῖα ἀπετέλουν τὴν χαρὰν τῶν εὐτυχῶν μπεμπέδων, ἡ ὁποία ὁμως χαρὰ ἔλειπε μόνον ἀπὸ τὸ παραπονεμένο παιδί του.

Αὕτη ἐπὶ πολλὴν ὥραν ἦτο ἡ θλιβερὰ στάσις καὶ σκέψιν τοῦ στενοχωρημένου πατρὸς καὶ τοῦ λυπημένου παιδιοῦ του.

Μία ἐλαστικὴ σφαῖρα, διαφυγοῦσα ἀπὸ τὰς χεῖρας ἑνὸς τῶν παρέκει μπεμπέδων, ἔφθασε μέχρι τῶν ποδῶν τοῦ παραπονεμένου μικροῦ, τὸ ὁποῖον, χαροποιηθὲν πρὸς στιγμὴν, ἔσκυψε νὰ τὴν πάρῃ καὶ νὰ τὴν χαϊδεύσῃ.

Ὁ μπεμπές, μὲ κάποιαν μάλιστα πολὺ δυσανάλογον πρὸς τὸ ἀνάστημα καὶ τὴν ἡλικίαν του βαναυσότητα, δὲν τὸ ἐπέτρεψε.

Τὸ καυμένο τὸ κοριτσάκι, μὲ τὸ θλιμμένο καὶ πάλιν προσωπάκι του ἐστράφη πρὸς τὴν στενοχωρημένην ὄψιν τοῦ πατρὸς του. Ἐπεσε ἔς τὴν ἀγκαλιά του φουσκωμένο ἀπὸ παράπονο καὶ ἔτοιμο νὰ πνιγῇ ἔς τὰ δάκρυά του.

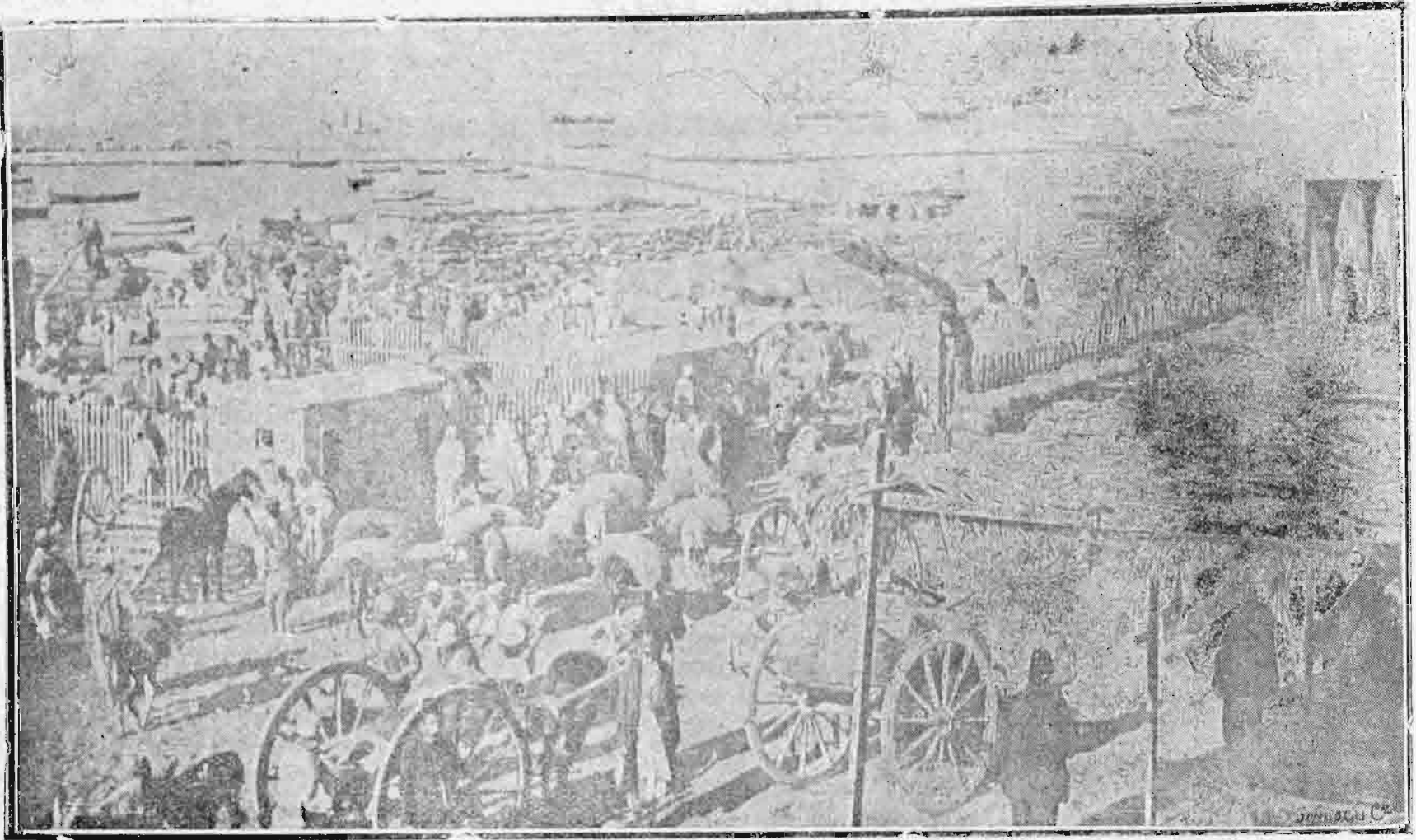
— Πατεράκι, τοῦ ἠρώτησε, θὰ φέρετε καὶ μένα ἀπ’ αὐτὰ τὰ ὄμορφα τζιτζάκια;...

— Naί, παιδί μου, τὸ εἶπε καὶ τὸ ἐφίλησε θερμότατα.

Ὅταν μετὰ τινὰς στιγμὰς ὁ δυστυχισμένος πατὴρ ἐσηκώθη διὰ νὰ φύγῃ ἐκεῖθεν, ἐστράφη πρὸς τοὺς εὐτυχισμένους μπεμπέδες.

Τοὺς εἶδε διὰ τελευταίαν φοράν μὲ παραγμένο βλέμμα καὶ κρατῶν τὸ πτωχὸ ὄμορφο παιδί του, διηυθύνθη πρὸς τὴν ἐξοδον, ἐνῶ συγχρόνως, σαγκάνων τὰ χεῖλη του καὶ μὲ σπαραγμένην καρδίαν, ἐμούρμουριζεν:

— ... Ἀναθεματισμένη φτώχεια.

Ὁ λιμὴν τῆς Βεγγάζης.

Ἀπὸ τὴν Τρίπολιν.

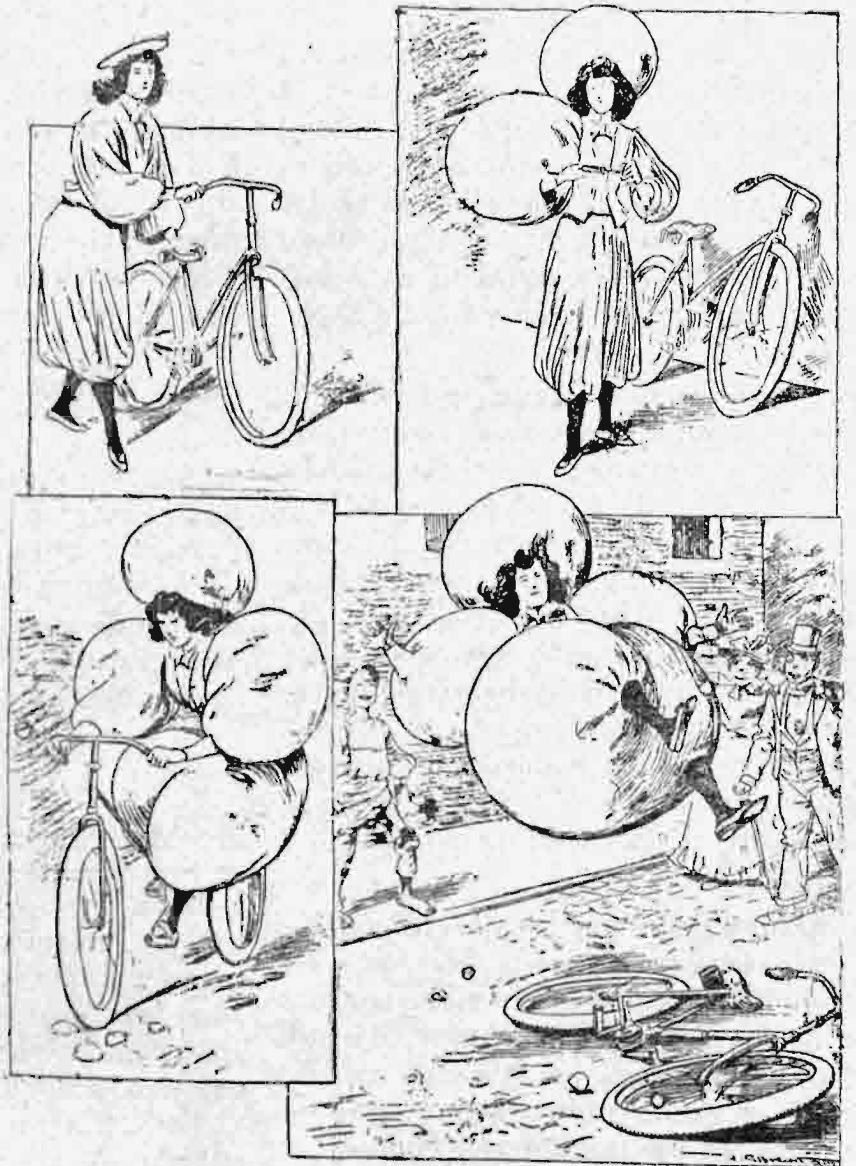

Λιμὴν.

Ἄγορά.

SISMANOGILIO
MERCATO

Τὸ πάθημα μιᾶς ποδηλατιστρίας.

ΝΕΟΝ ΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ ΑΔΕΛΦΩΝ Δ. ΒΑΤΟΥ ΕΝ ΞΑΝΘΗ

Ἄπαντα τὰ σχολικά εἶδη, ἤτοι τετράδια, χαρτοφυλάκια, μελάνη, γραφίδες, κονδυλοφόροι, μελανοδοχεῖα, τσάντες, πλάκες, σβυστήρια κτλ.
Ἄπαντα τὰ εἶδη τῶν γραφείων, ἤτοι κατὰστιχα, βιβλία ἀντιγραφῆς ἐπιστολῶν, μελανοδοχεῖα, πρέσες, classeurs, χάρτης καὶ φάκελλοι εἰς πλουσίαν συλλογὴν, μελάναι Cadot-Pelekan-Herpin καὶ Antoine, ὅλα τὰ εἶδη στυποχάρτων, κονδυλοφόροι, φακελλοθήκαι κτλ. Χιλιάδες εἶδη ἐπιστολικῶν δελταρίων (cartes-postales).
Ἀναλαμβάνει τὴν πώλησιν διαφόρων ἐντύπων, ἐφημερίδων, περιοδικῶν κτλ. Προμηθεύει βιβλία ἐπὶ μικρᾷ ἀμοιβῇ. Δέχεται παραγγελίας σφραγίδων, ὡς καὶ διαφόρους τυπογραφικὰς ἐργασίας.

ΑΙ ΤΙΜΑΙ ΕΝ ΓΕΝΕΙ ΛΟΓΙΚΑΙ

Τηπ. Ἐμπορικῶν Ἀριστοβούλου, Ἀναστασιάδου καὶ Σας

ΕΤΟΣ ΤΡΙΤΟΝ

ΕΚΔΡΟΜΗ

ΑΠΟ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ ΕΙΣ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΑ

ΚΑΤΑ ΤΑΣ ΗΜΕΡΑΣ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ 1912

ἀπὸ 13 Μαρτίου μέχρι 1ης Ἀπριλίου 1912

ΟΡΓΑΝΩΤΗΣ ΤΗΣ ΕΚΔΡΟΜΗΣ ΘΩΜΑΣ ΒΑΛΛΑΛΑΣ

Ἐν Γαλατᾷ, Χάνιον Ἀγίου Πέτρου, Ἀριθ. 10

Ἡ ἐκδρομὴ θὰ διεξαχθῆ ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν ἰδιαίτερας ἐπιτροπῆς, θὰ ἦναι δὲ εἰς τὴν διάθεσιν τῶν ἐκδρομῶν ἐπαρκεῖς ξεναγοί.

ΠΕΡΙΛΗΠΤΙΚΟΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

(Τὸ παρὸν πρόγραμμα ἐκδίδεται χάριν τῶν διὰ μηνιαίων δόσεων ἀπὸ τοῦδε δηλούντων συμμετοχῆν, ἐγκαίρως δὲ θέλει ἐκδοθῆ τὸ εἰκονογραφημένον καὶ πολυτελὲς ἐν μεγάλῳ σχήματι λεπτομερὲς πρόγραμμα, ὕπερ θὰ σταλῆ τοῖς ἐγγραφησομένοις).

ΤΙΜΑΙ ΓΕΝΙΚΑΙ

Συμπεριλαμβανομένων: τῆς δι' ἰδιαίτερου ἀτμοπλοίου μεταφορᾶς καὶ ἐπαναφορᾶς, τροφῆς, κατοικίας, σιδηροδρομικῶν, λεμβουχικῶν, μετακομιστικῶν, ἀμαξῶν κτλ.	{	ΠΡΩΤΗ ΘΕΣΙΣ	Λ. Τ. 22
		ΔΕΥΤΕΡΑ ΘΕΣΙΣ.	» 18
		ΤΡΙΤΗ ΘΕΣΙΣ	» 11
		ΔΑΤΙΚΗ ΘΕΣΙΣ.	» 6

Σημ.— Ὡς ἐκ τοῦ πολυδαπάνου καὶ πολυτελοῦς τῆς ἐκδρομῆς, οὐδεμίᾳ οὐδενὶ παραχωρεῖται ἔκπτωσης.

νον πρὸς ἐκείνους, οἵτινες πιστεύουσιν εἰς αὐτὰ καὶ δι' ὠρισμένων μέσων προσκαλοῦσιν αὐτὰ. Εἰς δὲ τοὺς μὴ πιστεύοντας, δὲν φαίνονται εἰμὴ ἀμυδρῶς εἰς ἐκτάκτους μόνον τινὰς περιστάσεις καὶ σπανιώτατα. Τοιοῦτος εἶναι ὁ νόμος τῆς μετὰ τῶν ἀνθρώπων συγκοινωνίας τῶν πνευμάτων. Οἱ πνευματισταὶ λοιπόν, ἀκολουθοῦντες τὸν νόμον τοῦτον, καὶ χρῆσιν ποιούμενοι τῶν ἀπαιτούμενων μέσων, προσκαλοῦσι τὰ πνεύματα καὶ βλέπουσι καὶ ἀκούουσιν αὐτὰ, καὶ δὲν δύνανται ἐπομένως νὰ μὴν ἐπιμένωσιν εἰς τὰς περὶ πνευματισμοῦ ἰδέας αὐτῶν καὶ νὰ μὴ ὑποστηρίζωσιν αὐτὰς πάσῃ δυνάμει. Ἀλλὰ καὶ οἱ ἀντιπνευματισταί, μὴ παραδεχόμενοι τοιοῦτους νόμους καὶ μὴ θέλοντες νὰ ὑποκύψωσιν εἰς αὐτούς, οὔτε βλέπουσι καὶ οὔτε ἀκούουσι πνεύματα, διὸ καὶ αὐτοὶ δικαίως δὲν δύνανται νὰ πεισθῶσι περὶ τῆς ὑπάρξεως αὐτῶν.

Ὡς βλέπει τις δέ, τὰ πνεύματα δὲν παραβιάζουσι τὴν ἐλευθέραν θέλησιν τῶν ἀνθρώπων, καὶ ὡς ἐκ τούτου ἡ μεγίστη αὐτῆ περὶ πνευματισμοῦ ἀντίθεσις τῶν ἰδεῶν θὰ ὑπάρχη πάντοτε.

Ἐνταῦθα ὁμοῦ συμβαίνει τι, ὅπερ ἀγνοοῦσι καὶ οἱ πνευματισταὶ καὶ οἱ ἀντιπνευματισταί, διότι ἀμφότεροι ἀγνοοῦσι τί εἶναι ἀλήθεια, ἢ τοῦλάχιστον ἀπαξιῶσι νὰ καταφύγωσιν εἰς αὐτήν. Ὁ γινώσκων τὴν ἀλήθειαν οὔτε πνευματιστῆς εἶναι οὔτε ἀντιπνευματιστῆς, διότι γινώσκει, ὅτι ὑπάρχουσι πνεύματα ἀγαθὰ καὶ πονηρὰ καὶ ὅτι τὰ ἀγαθὰ πνεύματα οὔδέποτε παρουσιάζονται πρὸς τοὺς ἀνθρώπους ἄνευ θεοῦ κελεύσματος, ἐνῶ τὰ πονηρὰ προσκαλούμενα προσέρχονται πρὸς αὐτοὺς καὶ συγκοινωνοῦσι μετ' αὐτῶν δι' ἀναξίων συστάσεως μέσων, τὰ ὁποῖα οὗτοι μεταχειρίζονται. Τὰ ἀγαθὰ πνεύματα ἀγαπῶσι τὸ φῶς, καὶ τὴν ἀλήθειαν καὶ ἂν ποτε συμβῆ νὰ ἐμφανίζωνται εἰς τοὺς ἀνθρώπους, μεταβάλλουσι τὸ σκότος εἰς φῶς ὡς ὁ ἥλιος, καὶ ἂν λέγωσί τι, λέγουσι πάντοτε τὴν ἀλήθειαν. Ἀπ' ἐναντίας δὲ τὰ πονηρὰ πνεύματα τέρονται εἰς τὸ σκότος καὶ τὸ ψεῦδος ὑπὸ οἰονδήποτε πρόσχημα καὶ ἂν παρουσιάζωνται, καὶ ἡ συνεννόησις αὐτῶν μετὰ τῶν ἀνθρώπων εἶναι σκοτεινὴ πάντοτε καὶ ὑποπτος, ὅσονδήποτε καὶ ἂν προσπαθῶσι νὰ ἱκανοποιῶσι τὰς ἰδιοτροπίας καὶ τὴν φιλομάθειαν τῶν πελατῶν αὐτῶν. Ἀπόδειξις δὲ τούτων, εἶναι ὅτι ἀπὸ ἀμνημονεύτων χρόνων οἱ ἀνθρώποι ἀσχολοῦνται περὶ τὸν πνευματισμὸν καὶ ὁμοῦ οὐδὲν σπουδαῖον καὶ ὠφέλιμον παρὰ τῶν πνευμάτων ἐπληροφορήθησαν. Οὕτω δὲ ὁ γινώσκων τὴν ἀλήθειαν οὔτε πνευματιστῆς γίνεται καὶ οὔτε ἀντιπνευματιστῆς, ἀλλὰ διατελεῖ ζῶν εὐσεβῶς καὶ ἐναρέτως.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΑΛΗΘΕΙΑ

Ἄλλοι προσκαλοῦσι τὰ πνεύματα καὶ συνεννοοῦνται μετ' αὐτῶν, καὶ ἄλλοι πάλιν ἀρνοῦνται παντελῶς τὴν ὑπαρξιν πνευμάτων. Τόσον δὲ οἱ πρῶτοι, ὅσον καὶ οἱ δεῦτεροι, ἐπιμένουσι σθεναρῶς εἰς τὰς περὶ πνευματισμοῦ ἰδέας καὶ τοὺς ἰσχυρισμούς αὐτῶν. Καὶ δὲν εἶναι σπάνιον ν' ἀπαντᾷ τις δύο φίλους, ἕξ ὧν ὁ μὲν νὰ εἶναι πνευματιστῆς, ὁ δ' ἕτερος ἀντιπνευματιστῆς καὶ

νὰ μὴ δύνανται ὁ εἰς νὰ πείσῃ τὸν ἕτερον περὶ τῆς ἀληθείας. Ἐκ τούτων ὁρμώμενος, θὰ ἐλεγέ τις ὅτι ἐξέλιπε πᾶσα εἰλικρίνεια καὶ ἐμπιστοσύνη μετὰ τῶν ἀνθρώπων, καὶ ὅτι δὲν κυβερνᾷ πλέον αὐτοὺς τὸ λογικόν, ἀλλ' ὁ ἐγωισμὸς καὶ ἡ ἐπιμονή· ἐν τούτοις δὲν ἔχει οὕτω τὸ πρᾶγμα, διότι καὶ οἱ πνευματισταὶ ἔχουσι δίκαιον καὶ οἱ ἀντιπνευματισταὶ ἐπίσης· καὶ ἰδοὺ πῶς: Ὁ πνευματισμὸς δὲν εἶναι ἐντελῶς ἀγνορία. Πνεύματα ὑπάρχουσιν. Ἀλλὰ ἐμφανίζονται μό-

ΑΝΔΡΕΑΣ ΣΙΜΩΝΩΦ

ΠΕΡΙ ΑΝΑΤΡΟΦΗΣ

—*—

Γινώμαι τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ

Marcel Prevost

ἐκ τοῦ δημοσιευμένου ἔργου του :

«Lettres à Françoise Maman».

Ἡ ἀνθρωπότης ἐταλαντεύθη καὶ ταλαντεύεται πάντοτε μεταξὺ τῶν δύο ἀντιθέτων ἰδανικῶν. Τὸ ἐν : ἀπόλαυσις τῆς ζωῆς, ἀδιαφορία πρὸς τοὺς νόμους, προτίμησις τῆς ἰδίας χαρᾶς ἐκ τῆς τοῦ ἄλλου. Τὸ ἄλλο ἰδανικόν : Ἐγκατερίησις καὶ ἐγκράτεια, λήθη τῆς ἰδιοτελείας καὶ ἐπιδίωξις τοῦ καλοῦ τοῦ πλησίον. Ὀνομάσατε τὸ πρῶτον ἰδανικὸν ἐπικουρείον, εἰδωλολατρείαν, ἢ, ὡς ὁ Νίτσε, ἠθικὴν τῶν ἰσχυρῶν ἀδιάφορον, τοῦτο εἶναι ὁ πνευματικὸς ἐγωϊσμός. Ὀνομάσατε τὸ ἄλλο ἰδανικὸν στωικισμόν, χριστιανισμόν, ἢ ἠθικὴν τῶν δούλων ἀδιάφορον, τοῦτο εἶναι ὁ συστηματικὸς ἀλτροϊσμός ἢ ἡ ἠθικὴ τοῦ μὴ Ἐγώ.

✽

Ὁ ἐγωϊσμός καὶ ὁ ἀλτροϊσμός, εἶναι οἱ πόλοι καὶ ὁ ἰσημερινός τῆς γεωγραφίας τῆς εὐτυχίας. Προσθέτω, ὅτι ἐν τῇ ιδιότητι τῶν ταύτη εἶναι ἀκατοίκητοι διὰ τὸ πλεῖστον μέρος τῶν ἀνθρώπων. Ἐξαιρετικαὶ φύσεις θὰ ζήσωσι μόναι εὐχερῶς, εἴτε ἐν τῷ ἀπολύτῳ ἐγωϊσμῷ, εἴτε ἐν τῷ ἀσκητισμῷ. Ἡ μέση ἀνθρωπότης θὰ κατοικήσῃ εἰς τὰς διαμέσους εὐκράτους ζώνας.

✽

Ἡ λογικὴ ἐπιβάλλει ν' ἀνατρέψωμεν τὸ παιδίον μας ἀναλόγως τοῦ ἠθικοῦ κλίματος, ὡς συμβαίνει τοῦτο διὰ τὸ φυσικὸν κλίμα.

✽

Ἡ ἀνατροφή συνίσταται εἰς ἀνάπτυξιν καὶ διακανόνισιν τῶν ἐμφύτων δυνάμεων τοῦ παιδός, διὰ τὸ καλὸν τοῦ ἀτόμου καὶ τῆς κοινωνίας.

✽

Αἱ ἠθικαὶ δυνάμεις, τὰς ὁποίας καλοῦμεν συνηθείας, δὲν δρῶσι διαφορῶς τῶν φυσικῶν δυνάμεων.

✽

Τὴν τακτικὴν τῶν γευμάτων θεωρῶ ὡς ἰσορᾶν πιστεύω δέ, ὅτι τὸ πλεῖστον τῶν ἀνωμαλιῶν τῆς ζωῆς, ἰδίως ἡ μετριοπάθεια τῶν ἀνθρώπων, ἔχουσιν ὡς ἀφορτὴν τὴν ἀνωμαλίαν τῆς τροφῆς καὶ τῆς θρέψεως.

✽

Εὐτυχεῖς ἐκεῖνοι, οἱ ὅποιοι θὰ φυλάξωσι καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς

ΤΡΙΤΗ, 13 Μαρτίου

Ἀναχώρησις ἐκ τῶν προκυμαίων Γαλατᾶ δι' ἰδιαιτέρου ἀτμοπλοίου. Πρὸ τῆς ἀναχωρήσεως θὰ ψαλῆ ἀκολουθία, θὰ ἐπακολουθήσουν δὲ τοιαῦται καθ' ὄλον τὸν πλοῦν τῆς τε μεταβάσεως καὶ ἐπιστροφῆς.

ΤΕΤΑΡΤΗ, 14 Μαρτίου

Ἄφικτις εἰς Σμύρνην πρὸς παραλαβὴν τῶν ἐκεῖθεν ἐκδρομέων προσκυνητῶν. Διαμονὴ ἐν Σμύρνη τετράωρος.— Προσέγγισις εἰς Νίον πρὸς παραλαβὴν τῶν ἐκεῖθεν ἐκδρομέων.

ΠΕΜΠΤΗ, 15 Μαρτίου

Ἄφικτις εἰς Πειραιᾶ. Διαμονὴ ἐν Πειραιεῖ τετράωρος. Περὶ τὴν ἐσπέραν ἀναχώρησις.

ΣΑΒΒΑΤΟΝ, 17 Μαρτίου

Ἄφικτις εἰς Ἀλεξάνδρειαν. Μετὰ πεντάωρον ἐκεῖ διαμονὴν ἀναχώρησις κατ' εὐθείαν δι' Ἰόππην.

ΚΥΡΙΑΚΗ, 18 Μαρτίου

Νίον πρῶτ' ἀφικτις εἰς Ἰόππην. Μετὰ τὴν ἀποβίβασιν οἱ ἐκδρομεῖς θὰ παρακολουθήσουν τὴν ἀκολουθίαν τῶν Βαίων ἐν τῷ μοναστηρίῳ τοῦ ἀγίου Γεωργίου. Ἀναχώρησις ἐξ Ἰόππης δι' ἰδιαιτέρας ἀμαξοστοιχίας. Περὶ τὸ δειλινὸν ἀφικτις εἰς Ἱεροσόλυμα. Κατ' εὐθείαν μετάδοσις εἰς τὸν Ναὸν τῆς Ἀναστάσεως, ὅπου θὰ ψαλῆ ἢ ἐπὶ τούτῳ λιτανεῖα, περιερχομένη τὸν Πανάγιον Τάφον, τὴν Ἀποκαθήλωσιν, τὸν Γολγοθᾶν, τὸ μέρος ἐνθα εὐρέθη ὁ Τίμιος Σταυρός καὶ τὰ λοιπὰ πάνσεπτα προσκυνήματα. Ἀκολούθως ἐπίσκεψις πρὸς τὸν Μακαριώτατον Πατριάρχην καὶ μετέπειτα ἐγκατάστασις ἐν τοῖς ξενοδοχείοις.

ΔΕΥΤΕΡΑ, 19 Μαρτίου

Πρὸ μεσημβρίας ἀνάγκυσις. Μετὰ μεσημβρίαν ἐπίσκεψις τοῦ Ὄρους τῆς Ἀγίας Σιών, τῶν τάφων τῶν Πατριαρχῶν, τοῦ τεμένου Δαβὶδ, ἐνθα οἱ τάφοι Δαβὶδ καὶ Σολομῶντος, τῆς οἰκίας Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, ἐνθα ἐτελέσθη ὁ Μυστικὸς Δεῖπνος καὶ ἡ ἐπιφοίτησις τοῦ Ἀγίου Πνεύματος. Περὶ τὴν ἐσπέραν ἐπίσκεψις τοῦ Μεγάλου Συνοδικοῦ, ὅπου κατὰ τὸ ἔθιμον οἱ ἐκδρομεῖς θὰ ἐγγράψωσι τὰ ὀνόματά των.

ΤΡΙΤΗ, 20 Μαρτίου

ΤΕΤΑΡΤΗ, 21 Μαρτίου

Εἰς τὴν διάθεσιν τῶν ἐκδρομέων πρὸς ἐπίσκεψιν τοῦ Ἰορδάνου καὶ τῶν πέριξ. Ἡ ἐπίσκεψις τοῦ Ἰορδάνου ὡς τὰ μάλλα ἐπίπονος δὲν εἶνε ὑποχρεωτικὴ. Οἱ βουλόμενοι ὁμῶς νὰ μεταβῶσι θὰ ἔχωσι εἰς τὴν διάθεσιν αὐτῶν ξεναγούς, οἵτινες θὰ τοὺς ὀδηγήσωσιν εἰς Ἰορδάνην καὶ Ἱεριχώ, θὰ διαμείνωσι δὲ εἰς τὰ ἐν Ἱεριχώ πρώτης τάξεως ξενοδοχεῖα. Πλὴν τῶν ἐξόδων τῆς ἀμάξης ἧτις θὰ βαρύνῃ τοὺς ἐκδρομεῖς, εἰς οὐδὲν ἕτερον ἐξοδὸν θὰ ὑποβληθῶσιν οἱ προσκυνηταὶ κατὰ τὴν εἰς Ἰορδάνην καὶ Ἱεριχώ ἐκδρομὴν.

ΠΕΜΠΤΗ, 22 Μαρτίου

Τὴν πρῶτην παράστασις εἰς τὴν ἀκολουθίαν τοῦ Νιπτῆρος. Μετὰ μεσημβρίαν ἐφ' ἀμαξῶν ἐπίσκεψις τοῦ Ὄρους τῶν Ἐλαιῶν, τῆς Γαλιλαίας, τῆς Μονῆς τῆς Ἀναλήψεως, τῆς Ἰεσθημανῆς, ἐνθα ὁ τάφος τῆς Παναγίας, τοῦ μέρους ἐνθα συνελήφθη ὁ Ἰησοῦς προδοθεὶς ὑπὸ τοῦ Ἰούδα καὶ ἐνθα ἀπήγγειλε τὸ « Πάτερ ἡμῶν », τοῦ χειμάρρου τῶν Κέδρων, τοῦ

ζωῆς των, τὰς παρατηρήσεις, τὰς ὁποίας ἡ ὑγιεινὴ ἐπιβάλλει εἰς τὸ παιδίον : τὴν ὠρισμένην ὥραν τῶν γευμάτων καὶ τὸ ποσὸν αὐτῶν.

✽

Ἐκπαίδευσις, τὸ ὄνομά σου σημαίνει : Ὑπομονή.

✽

Πόσον ἐπιδρᾶ ἡ διαφορὰ τῆς ἀνατροφῆς ! Διὰ νὰ τὸ ἐννοήσητε, παρατηρήσατε ταύτην εἰς τὰ ζῶα. Τὰ πτηνὰ καὶ τὰ ἄλλα, τὰ ὁποία πολ-

λαὶ οἰκίαι τῶν πόλεων ἐγκλείουν, νομίζει κανεὶς ὅτι μένουσιν εἰς τὸ νοσοκομεῖον ἢ τὴν φυλακὴν. Ἡ κατάστασις των εἶναι ἀξιοθρήνητος. Παρὰ τὰς πολλὰς φροντίδας περὶ περιποιήσεων, τὰς ὁποίας δέχονται, προσβάλλονται ἀπὸ ἀπειρείαν ἀσθενειῶν, ἀγνώστων εἰς τὰ ζῶα, τὰ ὁποία ἀνατρέφονται εἰς τὸν ἐλεύθερον ἀέρα.

✽

Ὁ παῖς τοῦ ἀγρότου ἀναπτύσσεται ταχύτερον κατὰ τὸ αὐτὸ χρονικὸν διάστημα ἢ ὁ παῖς τοῦ

μέρους ἔνθα ἐλιθοβολήθη ὁ ἅγιος Στέφανος καὶ τέλος ἐπίσκεψις τοῦ τάφου τῶν Κριτῶν. Τὸ ἑσπέρας παρακολούθησις τῶν Δώδεκα Εὐαγγελίων ἐν τῷ Ναῷ τῆς Ἀναστάσεως.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ, 23 Μαρτίου

Ἀκολουθία τῶν ὥρων ἐπὶ τοῦ Γολγοθᾶ. Μετὰ μεσημβρίαν ἐκδρομὴ ἐφ' ἀμαξῶν εἰς Βηθλεέμ. Ἐπίσκεψις καθ' ὁδὸν τῆς Μονῆς τοῦ προφήτου Ἡλιοῦ, τῆς στέρας τῶν Μάγων, τοῦ ἀγροῦ τῶν ἐρεβίνθων, τοῦ τάφου τῆς Ραχήλ, τοῦ Καθολικοῦ τοῦ Ναοῦ καὶ τέλος ἐπίσκεψις τοῦ ἁγίου Σπηλαίου, ὅπου ἐγενήθη ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός. Μετέπειτα ἐπίσκεψις τοῦ μέρους ἔνθα ἡ Μαρία ἐκρυψε τὸν Ἰησοῦν φοβουμένη τὸν Ἡρώδη καὶ κατὰ τὴν ἐπιστροφὴν ἐπίσκεψις τοῦ τείχους ἔνθα θρηνοῦσιν οἱ Ἑβραῖοι. Τὴν νύκτα ἀκολουθία τοῦ Ἐπιταφίου ἐν αὐτῷ τῷ Ναῷ τῆς Ἀναστάσεως.

ΣΑΒΒΑΤΟΝ, 24 Μαρτίου

Τὴν πρωτὰν παράστασις εἰς τὴν μεγαλοπρεπῆ ἀκολουθίαν τοῦ Ἁγίου Φωτός. Μετὰ μεσημβρίαν ἐπίσκεψις τοῦ Πραιτωρίου ὅπου ἐφυλακίσθη ὁ Ἰησοῦς, τοῦ Λουτροῦ τῆς Παναγίας, τῶν οἰκῶν Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, τῆς Κολυμβήθρας τοῦ Σιλβάμ, τῶν δεξαμενῶν Σολομῶντος καὶ κατὰ τὴν ἐπιστροφὴν ἐπίσκεψις τῆς ὁδοῦ τῆς Ἀγωνίας, ἔνθεν διήλθεν ὁ Χριστός φέρων τὸν Σταυρὸν ἐπ' ὤμων. Περὶ τὸ μεσονύκτιον παράστασις εἰς τὴν ἀκολουθίαν τῆς ἀναστάσεως ἐν αὐτῷ τῷ Ναῷ τῆς ἀναστάσεως.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΑΣΧΑ, 25 Μαρτίου

Ἀκολουθία τῆς τελετῆς τῆς δευτέρας Ἀναστάσεως. Ἐπίσκεψις πρὸς τὴν Α. Μακαριότητα τὸν Πατριάρχην ἐπὶ τῇ ἑορτῇ. Μετὰ μεσημβρίαν ἐπίσκεψις τοῦ Ναοῦ τοῦ Σολομῶντος.

ΔΕΥΤΕΡΑ ΠΑΣΧΑ, 26 Μαρτίου

Εἰς τὴν διάθεσιν τῶν ἐκδρομῶν.

ΤΡΙΤΗ ΠΑΣΧΑ, 27 Μαρτίου

Ἐπίσκεψις τοῦ Σκευοφυλακίου, τοῦ παρεκκλησίου τοῦ ἁγίου Στεφάνου, τοῦ τόπου τῆς θυσίας τοῦ Ἀβραάμ καὶ διαφόρων προσκυνημάτων. Μετὰ μεσημβρίαν, προετοιμασίαι διὰ τὴν ἀναχώρησιν.

ΤΕΤΑΡΤΗ, 28 Μαρτίου

Λίαν πρωτὴ ἀναχώρησις ἐξ Ἱεροσολύμων δι' ἰδιαιτέρας ἀμαξοστοιχίας εἰς Ἰόππην. Τὴν μεσημβρίαν ἀφίξις εἰς Ἰόππην καὶ ἐπιβίβασις ἐπὶ τοῦ ἀτμοπλοίου.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ, 30 Μαρτίου

Λίαν πρωτὴ ἀφίξις εἰς Πειραιᾶ. Ἦ εἰς Πειραιᾶ ἔξοδος καὶ ἡ εἰς Ἀθήνας ἀνοδος εἰς βάρους τῶν ἐκδρομῶν. Τὴν ἑσπέραν ἀναχώρησις ἐκ Πειραιῶς διὰ Σμύρνην, μετὰ προέγγισιν εἰς Νίον.

ΣΑΒΒΑΤΟΝ, 31 Μαρτίου

Τὴν μεσημβρίαν ἀφίξις εἰς Σμύρνην καὶ ἄμεσος ἀναχώρησις διὰ Κωνσταντινούπολιν, μετὰ προσέγγισιν ἐν Μιτυλήνῃ.

ΚΥΡΙΑΚΗ, 1η ΑΠΡΙΛΙΟΥ

Ὁρα 5 μ. μ. ἀφίξις εἰς Κωνσταντινούπολιν.

ἐν τῇ πόλει διαμένοντος. Καὶ τοῦτο, διότι τὸ περιβάλλον εἶναι καλλίτερον ἐκεῖ ἢ ἐδῶ.

Εἰς τὴν ἐξοχὴν δὲν εὐρίσκονται τόσοι εὐκόλοι οἱ ἰατροὶ ἢ τὰ σπασίαινα, ἀπὸ τῶν ὁποῖα πλημμυροῦσιν αἱ πόλεις. Ἀλλ' ἂν ὑπάρχωσιν ὀλιγότεροι ἰατροὶ, ὑπάρχουν ἐπίσης ὀλιγότερα ἀνθρώπινα μιάσματα, ὀλιγότερα ἐπιβλαβῆ μικροβία.

Εἰς μίαν μεγάλην πόλιν ὁ ἐκ τῆς μεταδόσεως τῆς νόσου κίνδυνος εἶνε μέγιστος καὶ ὑπονομεύει οὗτος εἰς κάθε στιγμὴν τὸ παιδίον, ὅπερ, ἀναιμικὸν ἐκ καταβολῆς, εἶναι περισσότερο εὐπαθές.

Δὲν εἶναι δυστύχημα γὰρ μὴ γνωρίζη τις γ' ἀναγνώσκη εἰς ἡλικίαν ἑπτὰ ἐτῶν, ἀρκεῖ τὰ πρῶτα ταῦτα ἔτη τῆς ζωῆς του γὰρ διήλθεν εἰς τὸ ὑπαιθρον. Ἦ γνῶσις ἐρχεται κατόπιν ἰσχυροτέρα.

Συνηθίσατε τὸ παιδίον γὰρ πλένη τὸ σῶμά του ἀφοῦ λερωθῆ· τὸ παιδί κρίνει τὴν ἀκαθαροσίαν ὑποφερτὴν καὶ μάλιστα εὐχάριστον. Ἐπιβλέπετε τὰ μέλη του, τοὺς ὀφθαλμούς του, τοὺς ὀδόντας του. Ἦ ἐλευθέρω κίνησις, ἡ φυσικὴ χαρὰ εἶναι οὐσιώδη στοιχεῖα τῆς πρώτης ἀνατροφῆς.

Ἔχω ν' ἀπευθύνω μίαν συμβουλήν εἰς τοὺς γονεῖς. Ἐνῶ ἀκόμη τὰ παιδιὰ σας εἶναι μικρά, μὴ βραδύνετε ἀγοράσατε, ἂν δὲν ἔχετε, μίαν γωνίαν γῆς εἰς τὴν ἐξοχὴν καὶ μίαν στέγην, κάτωθεν τῆς ὁποίας τὰ παιδιὰ σας γὰρ ἐγκλιματισθῶσι θὰ ριζωθῶσι καὶ θὰ ἐξαρτήσωσι τὰς ἀναμνήσεις των. Αὐτὸ θὰ τὰ χαρίσῃ τὴν ὑγείαν καὶ τὴν ἠθικὴν ἰσορροπίαν, θὰ εἶναι δ' ἐν ταῦτῳ ἡ καλλίτερα βᾶσις τῆς πνευματικῆς των ἀναπτύξεως. Οἱ κάτοικοι τῶν πόλεων, οἱ ὁποῖοι, ἀλλοίμονον! κάθε τρία ἔτη τὸ βραδύτερον ἀλλάσσουν ἀπαρτεμάν, δὲν δέχονται γὰρ προσφέρωσιν εἰς τὰ παιδιὰ των αὐτὰ τὰ δῶρα· διότι τὸ αἰώνιος ἀλλάσσουν πίστιν, δὲν ἀντιπροσωπεύει οὐδέποτε εἰς τὸ πνεῦμα τὴν ἐστίαν τῶν ἀρχαίων, ἡ ὁποία πληροῦται ἀπὸ ἀναμνήσεις οἰκογενειακάς. Δυστυχία εἰς ἐκεῖνον, ὁ ὁποῖος δὲν ἔχει τοιαύτας παιδικὰς ἀναμνήσεις! . . . Γονεῖς, εἶναι καθήκόν σας γὰρ τὰς δημιουργήσητε διὰ τὸ καλὸν τῶν τέκνων σας.

ΠΕΡΙ ΑΝΑΓΝΩΣΕΩΣ

Ἦ ἀνάγνωσις εἶναι τὸ φρέαρ, ἀπὸ τοῦ ὁποίου πάντες ἔρχονται, ὅπως πίωσιν, ἀλλὰ μόνον τὰ ὑγιῆ πνεύματα εὐρίσκουσιν ἐν αὐτῷ τὴν ἀλήθειαν.

Χρησιμοποίει τὰς μελέτας σου εἰς διαμόρφωσιν τῶν ἠθῶν σου καὶ πάντας τοὺς τῶν ἀναγνώσεών σου καρποὺς μεταποίει εἰς ἀρετάς.

Πρέπει ν' ἀναγνώσκη, ἵνα διδασκῆ, ἵνα διορθωθῆ, ἵνα παρηγορηθῆ καὶ ἵνα διασκεδάσῃ.

Αἱ τὴν ἑσπέραν πρὸ τοῦ ὕπνου ἐν τῇ κλίνῃ γενομένη ἀναγνώσεις δὲν εἶναι παντελῶς καρποφόροι· σπανίως ἐνθυμεῖται τις τὴν ἐπαύριον ὅτι οὕτω τὴν προτεραίαν ἀνέγνωσεν.

Εἶναι κακὴ ἔξις γὰρ μελετᾶ τις ἢ ἀναγνώσκη ἐν τῇ κλίνῃ, διότι ὁ ἐπακολουθῶν ὕπνος εἶνε ὀλιγότερον ἤρεμος καὶ ὀλιγότερον σωτήριος.

ΔΙΚΑ ΜΑΣ

ΚΑΙ ΞΕΝΑ

Ὁφειλέτης ἐνοικιαστής πρὸς τὴν οἰκοδόποιαν, ζητοῦσαν τὰ καθυστερούμενα, κατόπιν τοῦ ἰταλικοῦ τελεσιγράφου :

— Ἄκουσε, κυρά μου, σοῦ δίδω προθεσμίαν 24 ὡρῶν νὰ ἀδειάσῃς τὸ σπῆτί σου !

- Νὰ κάμω τί ;
- Νὰ ἀδειάσῃς τὸ σπῆτί σου ! . . .
- Τί εἶδους λογικὴ εἶναι αὐτή ;
- Ἰταλική !

Εἰς τὰς ἐξετάσεις :

— Ποῖος ἦτο ὁ μεγαλειότερος κατακτητὴς τοῦ κόσμου ; Ἰφιγένεια.

Καὶ ἡ Ἰφιγένεια μετὰ σκέψιν :

— Ὁ Δὸν Ζουίν, κυρία.

Εἰς τὸ μεσιτικὸν γραφεῖον :

— Ἄκουσε, κύριε μεσίτη. Ἔχω ἀνάγκην ἀπὸ μίαν ὑπηρετίαν.

— Μάλιστα, κύριε, ἔχομεν πολλάς.

— Σὲ παρακαλῶ νὰ ἦναι κουτή.

— Γιατί ;

— Διὰ νὰ μὴ χτυπᾷ τὸ παιδί πολύ, ὅταν τῆς πέφτει ἀπὸ τὰ χέρια.

Εἰς τὸ ὀδοντοιατρεῖον :

Ὁ πελάτης : — Ἔχω νὰ βγάλω τέσσαρα δόντια. Τί θὰ σὰς πληρώσω ;

Ὁ ὀδοντοίατρος : — Ἔχομεν διατίμησιν, κύριε. Διὰ τὸ πρῶτο δόντι θὰ πληρώσετε 20 γρόσια, διὰ τὸ δεύτερον γρόσια 15, διὰ τὸ τρίτον 10 καὶ διὰ τὸ τέταρτον 5 γρόσια.

Καὶ ὁ πελάτης καθήμενος εἰς τὴν χειρουργικὴν ἔδραν :

— Τότε βγάλετέ με τὸ τέταρτο δόντι.

— Δὲν μοῦ λέγεις, μαμὰ : Εἶναι ἀλήθεια πῶς ὅταν ὁ Θεὸς ἐπλασε τὸν κόσμον, μόνοι ἄνθρωποι ἦσαν ὁ Ἀδάμ καὶ ἡ Εὐὰ ;

— Μάλιστα, παιδί μου.

— Τοὺς καϊμένους ! Καὶ δὲν ἐφοβοῦντο τοὺς κλέπτας ;

Ἡ ἀριθμητικὴ τῶν γυναικῶν :

— Ὅταν ἐνυμφεῦθην ἤμην 20 ἐτῶν.

Ὁ σύζυγός μου ἦτο 40. Ἄρα ἤμην τὸ ἡμισυ. Σήμερον ὁ σύζυγός μου εἶναι 50 ἐτῶν. Ἄρα ἐγὼ εἶμαι 25 !

Μεταξὺ φίλων :

— Βλέπεις αὐτὸν ἐκεῖ τὸν δυστυχῆ ; Ἐτρελλάθηκε πρὸ ὀλίγου.

— Για ποῖον λόγον ;

— Τοῦ ἦλθε τηλεγράφημα ὅτι εἰς τὰ λουτρὰ πέθανεν ἡ πεθερά του !

Κάποιος κομψοῦμενος κύριος λέγει πρὸς μίαν μεσόκοπον κυρίαν :

— Σὰς βεβαιῶ, κυρία, ὅτι δύο μόνον γυναῖκας εὗρον εἰς τὸν κόσμον μὲ εὐθὴν χαρακτῆρα.

Καὶ ἡ κυρία κολακευθεῖσα :

— Ἡ ἄλλη ποιά εἶναι ;

Ἡ ἐπίσκεψις τῶν διαφόρων προσκυνημάτων χάριν ἀνέσεως θὰ γίνηται ἰδιαιτέρως ὑφ' ἐκάστης τάξεως ἐκδρομῶν, συνοδεία ξεναγῶν. Ἡ ἐκδρομὴ δηλαδὴ θὰ διαιρεθῆ εἰς τέσσαρας τάξεις, αἵτινες μόνον κατὰ τὰς ὥρας τῆς ἀναπαύσεως θὰ δύνανται νὰ ἔρχονται εἰς συνάφειαν.

Οἱ βουλόμενοι νὰ λάβωσι μέρος εἰς τὴν ἐκδρομὴν, ἀπὸ τοῦδε πλρῶνον-τες τὸ ἀντίτιμον διὰ μηνιαίων δόσεων, δέον ν' ἀπευθύνονται τῷ ὀργανωτῇ κ. *Θωμᾷ Βαλαλᾷ, ἐν Γαλατᾷ, Χάνιον Ἁγίου Πέτρου, ἀριθμ. 10* ἢ εἰς τοὺς κατὰ τόπους ἀναγνωρισμένους ἀντιπροσώπους του, πᾶσα δὲ πληρωμὴ γενομένη κατόπιν ὑπογραφῆς τοῦ ἐπὶ τούτῳ ἐντύπου συμβολαίου δέον νὰ γίνηται ἐναντι ἀποδείξεως φερούσης τὴν ὑπογραφήν τοῦ ὀργανωτοῦ καὶ τὴν σφραγίδα τῆς ἐκδρομῆς.

Αἱ μηνιαῖαι δόσεις ὠρίσθησαν ὡς ἑξῆς :

Διὰ τὴν *πρώτην θέσιν* μηνιαίως Λ. Τ. 4

Διὰ τὴν *δευτέραν θέσιν* μηνιαίως » 3

Διὰ τὴν *τρίτην θέσιν* μηνιαίως » 2

Διὰ τὴν *λαϊκὴν θέσιν* μηνιαίως » 1

Τὸ ὑπόλοιπον δέον νὰ καταβληθῆ τὸ ἀργότερον τὴν 25 Φεβρουαρίου 1912, ἤτοι 18 ἡμέρας πρὸ τῆς πρὸς ἀναχώρησιν τῆς ἐκδρομῆς ὀρισθείσης προθεσμίας.

Ὁ ἀπὸ τοῦδε ἐγγραφόμενος καὶ μὴ δυνάμενος διὰ τοῦτον ἢ ἐκεῖνον τὸν λόγον νὰ λάβῃ μέρος εἰς τὴν ἐκδρομὴν δύναται νὰ ἀποσύρῃ τὸ κατατεθὲν ποσόν, μεῖον 20%, λόγῳ χαρτοσήμων, προμηθειῶν, ταχυδρομικῶν, κλπ. ἐξόδων.

Ἐν περιπτώσει ὅμως ἀσθενείας τοῦ δηλώσαντος παραχωρεῖται ἀκέραιον τὸ κατατεθὲν ποσόν, συμφώνως τῷ συμβολαίῳ.

Ὁ μικρὸς Δημητράκης ἐπιστρέφει ἀπὸ τὸ σχολεῖον μὲ μεγάλην χαρὰν.

Ἡ μήτηρ : — Τί ἔχεις σήμερον καὶ εἶσαι τόσῳ χαρούμενος, Δημητράκη ;

Ὁ μικρὸς : — Πέθανεν ὁ δάσκαλος, μαμὰ !

Διαφήμισις ἐργοστασιαρχοῦ :

Ἡ σοκολάτα μας εἶναι πρώτης τάξεως. Ὁ δυνάμενος νὰ ἀποδείξῃ ὅτι ἡ σοκολάτα μας εἶναι ἐπιβλαβὴς εἰς τὴν υγιάν, θὰ λάβῃ ὡς ἀμοιβὴν 50 ὀκάδας ἐκ τῆς σοκολάτας ταύτης.

Εἰς τὸ Μπαλοῦν-Παζᾶ.

Ὁ πελάτης παρατηρεῖ τὸ ψῆρι εἰς τὴν οὐράν.

Ὁ ἰχθυοπώλης : — Τὸ ψῆρι τὸ κυττάζουν εἰς τὸ κεφάλι διὰ νὰ καταλάβουν ἂν εἶνε φρέσκο.

Ὁ πελάτης : — Τὸ κεφάλι ἔχει βρωμίσει πρὸ πολλοῦ.

Ἡ μικρὰ Τίτικα : — Μαμὰ, μέσα εἶσαι ;

— Ναί. Γιατί ἐρωτᾷς ;

— Ἐνόμισα πῶς δὲν εἶσαι μέσα, γιὰ νὰ φάγω τὸ γλυκό.

ΤΟ ΔΙΗΓΗΜΑ ΜΑΣ

ΕΝ ΦΡΙΚΑΛΕΟΝ ΣΤΟΙΧΗΜΑ

Ἡ μεγάλη ἔπαυλις τοῦ Ἀμερικανοῦ ἑκατομμυριούχου ἔλαμπεν ἀπὸ τὰ φῶτα καὶ τὴν πολυτέλειαν ὁ ἰδιοκτήτης τῆς Χάλιφαξ, βασιλεὺς τοῦ κασιτέρου, ἔδιδε γεῦμα εἰς τινὰς φίλους τοῦ βουλευτῆς, γερουσιαστῆς, δημοσιογράφου καὶ συγγραφεῖς. Αἱ κυρία ἦσαν ὀλίγαι, μετὰ δὲ αὐτῶν ἡ χήρᾳ ἐνὸς περηνμισμένου δημοσιογράφου μετὰ τῆς θυγατρὸς τῆς, τῆς ὠραιωτάτης Ἐβελίνης.

Ἡ κόρη συνωμίλει κατὰ τὴν ἐσπεριδα μετὰ τοῦ Ἰακώβου Μονώ, νέου, δικηγόρου, με εὐγενῆ προσωπίου χαρακτηριστικά.

— Ὅχι, Ἰακώβε, τοῦ ἔλεγεν, ὁ πατήρ μου ὑπῆρξε παίκτης, ὑπέφερον πολὺ ἐκ τῆς πτωχείας, ὥστε δὲν εἴμπορῶ νὰ τὴν ἀντιμετωπίσω καὶ εἰς τὸν γάμον μου τὴν ζῶν τὴν ἐννοῶ διαφιλή καὶ ἀπονον, καὶ ὁμοῦ σὰς ἀγαπῶ. Τὸ εἰξεύρετε πολὺ καλά.

— Ἐ! καὶ ἂν ἐπλούτησα;

— Ὡ! θὰ ἐγενόμην τότε με χαρὰν σύζυγός σας.

— Περιμεῖνατε τότε, Ἐβελίνη.

— Ναί, θὰ περιμεῖνω, ὅσον θέλετε, διότι αἰσθάνομαι ὅτι δὲν θὰ δυνηθῶ ν' ἀγαπήσω ἄλλον.

Ἡναγκάσθησαν νὰ διακόψωσι τὴν ὁμιλίαν των.

— Ἐπιμένω, ἔλεγεν ὁ ἑκατομμυριούχος, ὅτι τὰ αἰώνια δεσμά εἶναι φρικωδέστερα ἀπὸ τὴν εἰς θάνατον καταδίωξιν.

— Ἀπατάσθε, ἀπῆντα κάποιος, ἂν ἡ φυλακὴ ἀντικαθίστα τὴν λαιμητόμον, τὰ ἐγκλήματα θὰ ἐδιπλασιάζοντο. Οἱ ἀπάχηδες ἐλπίζουν πάντοτε ν' ἀποδοράσωσιν ἐκ τῆς φυλακῆς, ἡ ζῶν τῆς ὁποίας δὲν τοὺς εἶναι καὶ πολὺ ἀποτροπαία.

— Δὲν εἶναι ἀποτροπαία; διέκοψε με ὀρμὴν ὁ Χάλιφαξ. Συλλογισθῆτε διὰ μίαν στιγμὴν. Σιγῇ, ἀπόλυτος μόνωσις, τρομακτικῇ, νὰ μὴ ἔχετε κανένα νὰ ὁμιλήσετε, νὰ μὴ βλέπετε τίποτε ἄλλο παρὰ τὸν ἑαυτὸν σὰς καὶ αἱ σκαὶ νὰ σὰς φωνάζουν; ποτέ! ποτέ!

— Εἶναι φοβερά ἡ τιμωρία αὐτῇ, προσέθεσε κάποιος ἄλλος, ἀλλ' ἡ κοινωνία δὲν ἔχει δικαίωμα νὰ ἐπιβάλλῃ τοιαύτας ποινάς.

— Ἀκριβῶς, συνέπερανεν ὁ ἑκατομμυριούχος, καὶ διὰ νὰ σὰς δεῖξω πόσον ἀγρία εἶναι ἡ μόνωσις αὐτῇ, προτείνω στοίχημα πεντακοσίων χιλιάδων δολλαρίων εἰς ἐκεῖνον, ὅστις θὰ ἔμεινεν ἐκουσίως ἐν ἔτος ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας εἰς μίαν φυλακὴν.

Γέλωτες καὶ διαμαρτυρίαι ἐπηκολούθησαν.

— Ἐγὼ θὰ ἦμην τρελλὸς ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν.

— Δὲν εἶμαι ἱκανὸς νὰ ἐγκαταλείρω τὴν ζῶν δώδεκα μῆνας, ἔλεγεν ἄλλος.

— Εὐχαριστῶ διὰ τὸ δῶρόν σας, προσέθετε τρίτος.

Δέχομαι!

Ὁ Χάλιφαξ ἠγέρθη καὶ ὁμίλησε με ἰσχυρὸν τόνον.

— Ἡ πρότασίς μου εἶναι ἀπολύτως σοβαρά. Ἐάν ὁ ἀποδεχθεῖς τὸ στοίχημα αυτοκτονήσῃ, ἡ ζητήσῃ τὴν ἐλευθερίαν του προτοῦ συμπληρωθῆ τὸ ἔτος, χάνει τὸ στοίχημα. Πεντακόσαιο χιλιάδες δολλάρια! Ἐμπρός, ἄς παρουσιασθῶσιν οἱ τολμηροί!

Σιγῇ ἐπηκολούθησεν, ὁ Χάλιφαξ δὲν ἤστειεύετο. Αἰφνης ἐκ τοῦ ἀντιθέτου ἀκρου ὁ Ἰακώβος Μονώ ἐφώνησε:

— Δέχομαι!

Συγκίνησις διέδραμε τοὺς παρόντας. Μόνον ὁ Χάλιφαξ ἔμεινεν ἀπαθής.

— Σύμφωνοι, ἀγαπητὲ κύριε, ἀπῆντησε. Καὶ πότε θ' ἀρχίσωμεν;

— Ὅποταν θέλετε!

— Λοιπὸν τώρα ἀμέσως... Κυρίαί καὶ κύριοι, ἐπιθυμεῖτε νὰ μ' ἀκολουθήσετε;

Ὅλοι ἠγέρθησαν διὰ ν' ἀκολουθήσωσι τὸν Χάλιφαξ.

Τί ἰδιότροποι ἄνθρωποι αὐτοὶ οἱ Ἀμερικανοί!

Ἡ Ἐβελίνη τρέμουσα λαμβάνει τὴν χεῖρα τοῦ Ἰακώβου.

— Ὅχι, μὴ τὸ κάμῃς αὐτὸ, φοβοῦμαι, λησμονήσατε ὅσα σὰς εἶπον πρὸ ὀλίγου.

Ἐκεῖνος οὐδὲν ἀπῆντησε καὶ ἠκολούθησε μετὰ τῶν ἄλλων τὸν Χάλιφαξ, ὅστις κατῆλθε μίαν κλίμακα καὶ ἠνοιξεν ἐν σκοτεινὸν μικρὸν δωμάτιον, κλειόμενον διὰ διπλῆς θύρας.

— Ἀκούσατε καλῶς. Ἐάν τις οἰανδήποτε στιγμὴν εὑρετε τὴν διαμονὴν σας ἀνυπόφορον, πατήσατε τὸν ἠλεκτρικὸν κώδωνα καὶ ἀμέσως θὰ ἔλθωμεν νὰ σὰς ἐλευθερώσωμεν. Ἐάν δὲ ἐν ἔτος ἀκριβῶς μετὰ τῆς δευτέρας μετὰ μεσονύκτιον ὥρας δὲν κτυπήσετε τὸν κώδωνα τοῦτον, ἐκερδήσατε τὰς πεντακοσίας χιλιάδας· παρακαλῶ οἱ παρόντες νὰ εἶναι μάρτυρες τοῦ συμβολαίου μας τοῦτου καὶ τοὺς προσκαλῶ νὰ ἔλθωσι νὰ δευπνήσωσιν ἐνταῦθα μετὰ 365 ἡμέρας, ἐκτὸς ἂν εἰδοποιηθῶσιν ἐνωρίτερον διὰ τῶν ἐφημεριδίων. Καλὴν ἀντάμωσιν καὶ καλὴν ἐπιτυχίαν.

Ὁ Ἰακώβος, φοβισμένος ἐκ τῆς ἀποφάσεως, τὴν ὁποίαν ἔλαβε, δὲν ἀπῆντα. Ἡ Ἐβελίνη ὠχρά, με διαρυσμένους ὀφθαλμούς, τὸν ἐθώπευσε μίαν στιγμὴν. Ἐπειτα ἡ διπλῆ θύρα ἐκλείσθη καὶ ὁ τάφος περιέκλεισε τὸν ζῶντα.

Πεντακόσαιο χιλιάδες!

Ἐν ἔτος μετὰ ταῦτα, τὴν πρώτην ὥραν τῆς πρωΐας, εἰς τὴν φυλακὴν, μί ὑπαρξίς με μεγάλην γενειάδα καὶ ἄτακτα μαλλιά, με πρόσωπον κἀτσχον καὶ με βλέμμα φοβερόν, ἐμέτρα τὰ δευτερόλεπτα με ὑπόκωφον φωνὴν « 57' ... 58' ... 59' ... 60' ... 1' ... 2' ... » Ἀυσκόλως θ' ἀνεγνώριζε τις τὸν Ἰακώβον Μονώ. Εἶχε θριαμβεύσει εἰς τὴν δοκιμασίαν, ἀλλὰ με ποίαν θυσίαν! Ἡ τράπεζα ἐμαρτύρει τὰ βασανὰ του· ἐπ' αὐτῆς 364 φορὰς εἶχε χαράξει με ἐν μαχαίριον τὸ ὄνομα τῆς λατρευτῆς τοῦ Ἐβελίνης, με αὐτὸν δὲ τὸν τρόπον κατεμέτρα τὰς ἡμέρας του.

Αἰφνης θόρυβος ἠκούσθη εἰς τὴν θύραν. Ἦτο ὁ φύλαξ φέρων τὸ γεῦμα ὁποῖα ἐκπληξίς! ἀκούει φωνὴν ἀνθρωπίνην.

— Ἄ! κύριε, εἶναι ἡ τελευταία φορὰ τοῦ σὰς τὸ φέρον. Ἐπιτρέψατε νὰ σὰς συγχαρῶ πρῶτος... μί ὥρα ὑπολείπεται... Ὁλαί αἱ ἐφημερίδες γράφουν διὰ σὰς καὶ πλῆθος κόσμου τριγυρίζει τὸ σπιτί, περιμένει νὰ σὰς ἴδῃ.

— Εὐχαριστῶ, εὐχαριστῶ, ἠδυνήθη ν' ἀπαντήσῃ ὁ Ἰακώβος.

Ἡ θύρα ἐκλείσθη.

Ὁ Ἰακώβος, γνωρίζων ἐκ τῆς πείρας τῶν διαφόρων ἀγωνισμάτων πόσον φοβερὰ εἶναι ἡ ὑστάτη ὥρα πάσης μακρᾶς προσπαθείας, ψηλαφῶν, ἀνέβη εἰς ἐν κάθισμα καὶ ἔτεινε τὴν χεῖρα ὀπλισμένην με τὴν μαχαίραν καὶ με μίαν ἀπότομον κίνησιν ἀπέκοψε τὸ ἠλεκτρικὸν σύρμα τοῦ λοιποῦ τὸ δωμάτιον δὲν συνεκοινωνεῖ με τὴν λοιπὴν οἰκίαν.

— Ἐβελίνη, Ἐβελίνη, ἐφώνησε, διὰ σὲ ὑπέφερον, διὰ σὲ νικῶ.

Αἰφνης νέος θόρυβος ἀκούεται εἰς τὴν θύραν. Ὁ Χάλιφαξ ἐνεφανίσθη, ἦτο ὠχρός, καταβεβλημένος.

— Εὐγε! ἐκερδίσατε! Μερικὰ λεπτὰ μόνον ἀκόμη. Σχεδὸν τίποτε... ἀλλ' ἀκούσατέ με, ἐρχομαι νὰ σὰς ζητήσω κάτι τρομερόν, ἀλλ' ἀναγκαῖον: Πρέπει νὰ κτυπήσετε τὸν κώδωνα!

— Νὰ κτυπήσω;

— Μάλιστα, πρέπει νὰ δώσετε τὸ σημεῖον ὅτι ἐνικήθητε, ὅτι χάνετε τὸ στοίχημα. Πρέπει νὰ γίνῃ αὐτὸ, τοῦλάχιστον φαινομενικῶς. Σεῖς θὰ λάβετε τὰς πεντακοσίας χιλιάδας καὶ ἑκατὸν ἐπιπλέον, ἀλλὰ μετὰ τινὰς μῆνας, σήμερον εἶμαι κατεστραμμένος.

— Κατεστραμμένος!... σεῖς!

— Μάλιστα, ἐπὶ τοῦ παρόντος τοῦλάχιστον! Ἐκαμα μίαν παράτολμον ἐπιχείρησιν ἠγόρασα ὅλην τὴν παραγωγὴν τοῦ κασιτέρου διὰ νὰ κρατήσω τὰς τιμὰς του, ἀλλὰ νείαι πηγαὶ ἐνεφανίσθησαν, ἠγόρασα καὶ αὐτάς· μένει τώρα ἐν μεταλλεῖον εἰς τὴν Μ. Ἀσίαν, ἐδωροδόκησα τὸ διοικητικὸν συμβούλιον, δὲν μοῦ μένουσιν παρὰ τριακόσαιο χιλιάδες φράγκων... ἀλλ' ἐντὸς ὀλίγου θ' ἀναλάβω τὴν πρώτην θέσιν μου.

— Τί θέλετε νὰ εἰπῆτε με αὐτὸ; ἠρώτησεν ὁ Ἰακώβος, δὲν ἔχετε χρήματα, ἀλλ' ἔχετε οἰκίας, κτήματα, ἵππους, αὐτοκίνητα διὰ νὰ πληρώσετε τὸ στοίχημά σας.

— Ναί, ἀλλ' ἂν ἐννοήσωσιν τὴν θέσιν μου, τότε θὰ χαθῶ ὄλοσχερῶς καὶ ἂν τώρα δὲν στηρίζετε τὸν δάκτυλόν σας εἰς τὸ ἠλεκτρικὸν κομβίον, δὲν ἔχω ἄλλην ἐλπίδα παρὰ τὸ περιστροφόν.

Ἐκερδίσα, θὰ πληρώσετε.

Τὸ πρόσωπον ὁμοῦ τοῦ Ἰακώβου δὲν ἐδείκνυε συγκίνησιν.

— Κύριε, φαντάζεσθε τὸ τί ὑπέφερα μέσα εἰς τὴν ἀγρίαν σας φυλακὴν ἀπὸ ἐνὸς ἔτους, φαντάζεσθε ποίαν ἀγωνίαν ὑπέστην χάριν τοῦ στοιχηματός σας αὐτοῦ, τὸ ὁποῖον θὰ μου χαρίσῃ τὴν

εὐδαιμονίαν. Ἀντέστην εἰς τὴν δειλίαν τῆς ψυχῆς μου, μυριάκις ἐξήτησα νὰ κτυπήσω τὸ κομβίον σας αὐτὸ, ἀλλ' ὑπέμενα καὶ δὲν τὸ ἔκαμα. Πῶς θέλετε τώρα νὰ τὸ κάμω;

— Ἀφοῦ σὰς ὑπόσχομαι καὶ ἄλλας ἑκατὸν χιλιάδας;

— Ναί, ἀλλ' αἴθριον ἴσως θὰ εἴσθε τελείως κατεστραμμένος, ὡς τόσοι ἄλλοι.

— Θὰ με καταστρέψετε, ἂν δὲν κτυπήσετε.

— Πῆγαινε ἀπ' ἐδῶ, τὸ μόνον, τὸ ὁποῖον ὑπόσχομαι εἶναι ἐχεμύθεια διὰ τὴν κατάστασίν σας. Ἐκερδίσα, θὰ πληρώσετε.

Ὁ Χάλιφαξ ἠνορθώθη.

— Ὡστε λοιπὸν θέλεις τὴν καταιστροφὴν μου! Δὲν θὰ τὸ κατορθώσῃς! Θὰ κτυπήσω ἐγὼ τὸν κώδωνα.

— Νὰ κτυπήσῃς! Τώρα σὲ τινάσω ἔξω.

Οἱ δύο ἄνδρες ὤρμησαν ἐναντίον ἀλλήλων καὶ μίᾳ σφοδρᾷ πλῆ συνήφθη. Ὁ Χάλιφαξ ἦτο ἰσχυρότερος, ὁ Ἰακώβος ὁμοῦ, καίτοι ἐξητλημένος, ἦτο νέος καὶ ἠντλεῖ δυνάμεις ἀπὸ τὴν ιδέαν τῆς νίκης· ἀλλ' ὁ Χάλιφαξ συναντᾷ τὴν μαχαίραν τοῦ Ἰακώβου, διὰ τῆς ὁποίας ἐκεῖνος εἶχε τοσαύκις χαράξει τὸ ὄνομα τῆς Ἐβελίνης καὶ χωρὶς νὰ διστάσῃ τὴν βυθίζει εἰς τὰ στήθη τοῦ ἐραστοῦ τῆς.

Ὁ Ἰακώβος ἐκλονίσθη καὶ κατέπεσεν.

Ὁ Χάλιφαξ στηρίζει τὸν δάκτυλον ἐπὶ τοῦ κομβίου καὶ φεύγει. Εἰς τὴν φυλακὴν οὐδὲν πλέον ἠκούετο, εἰμὴ ὁ μονότονος καὶ ἄγριος ῥόγχος τοῦ πληγωμένου...

Τὴν 2 μετὰ τὸ μεσονύκτιον ὥραν ὁ Χάλιφαξ ἐνεφανίσθη εἰς τὴν μεγάλην αἴθουσάν του· ἐφόρει φράκον καὶ ἐν θαυμάσιον εἰς τὴν κομβιοδόχην ἄνθος.

— Εἶμαι εἰς τὴν διάθεσίν σας, λέγει εἰς τοὺς προσκεκλημένους.

Ἐν ἐπιτελείον ἐσχηματίσθη περὶ αὐτόν, ἡ Ἐβελίνη ἦτο ἐκ τῶν πρώτων. Φθάνουν πρὸ τῆς φυλακῆς ἡ θύρα ἀνοίγεται καὶ βλέπουν ἐν πτώμα καίτοι ἐκτάδην. Ἡ Ἐβελίνη ῥίπτεται ἐπὶ τοῦ πληγωμένου.

— Ἡυτοκτόνησεν, ἐπιθυρίζον οἱ παρόντες.

Εἰς ἰατρὸς ἔκυψε πρὸς τὸ σῶμα.

— Ζῆ ἀκόμη, εἶπεν.

Ἡ Ἐβελίνη ἔτεινε τὰς χεῖρας πρὸς τὸν ἰατρὸν ὡς σημεῖον ἀπελπισίας, ἀλλ' ἐκεῖνος προσέθεσε:

— Τώρα ἀπέθανεν.

Ἐκρουσε!

Εἰς γερουσιαστῆς τότε ἔλαβε τὸν λόγον.

— Ἐξὴ ἀκόμη, ὅτε κατῆλθομεν ἐδῶ πολλὰ λεπτὰ μετὰ τὴν ὀρισθεῖσαν ὥραν, ἄρα ἐκερδίσα τὸ στοίχημα. Πρέπει νὰ πληρώσετε τὸ ποσὸν εἰς τοὺς κληρονόμους του.

— Αὐτὸ θὰ ἦτο ἀληθές, ἂν δὲν εἶχε κρούσει τὸν κώδωνα. Ἀλλὰ λεπτὰ τινα πρὸ τῆς ὥρας, εἰς στιγμὴν βέβαια τῆς παραφορᾶς του, τὸν ἐκρουσεν!

— Ἄλλ' ὄχι, κύριε.

— Ὅχι, ἡμεῖς δὲν ἠκούσαμεν τίποτε!

— Ἡμεῖς δὲν ἀφήκαμεν τὸ δωμάτιον τοῦ ἠλεκτρικοῦ κώδωνος, παρὰ μόνον τὴν ὥραν, καθ' ἣν μᾶς ἠγγέλθη ὅτι ἦτο νεκρός, ἀπῆντησαν δύο μάρτυρες.

Ὁ Χάλιφαξ, ἔγινε κάτωχρος.

— Δὲν ἐκτύπησεν; αὐτὸ δὲν εἶναι δυνατόν.

— Δὲν ἠκούσαμεν τίποτε!

Ψίθυρος ἀποδοκιμασίας ἠκούσθη τότε.

— Ἐχάσατε, κ. Χάλιφαξ.

— Ἄλλ' ὄχι, σεῖς ὄνειρεύεσθε, παραφρονεῖτε, εἴσθε λωποδύται.

Εἶχε τοὺς ὀφθαλμούς ἀγρίους, ὠρύετο κυριολεκτικῶς.

— Μάλιστα· ἠκούσατε τὸν κτύπον τοῦ κώδωνος καὶ τὸν ἀποκρύπτετε, ναί, τὸν ἠκούσατε, διότι ἐγὼ ἔκρουσα!

— Ἄλλὰ πῶς;

Τὴν στιγμὴν ἐκείνην νέος θόρυβος ἠκούσθη εἰς τὴν κλίμακα. Νέοι ἄγνωστοι εἰσῆλθον.

— Κύριε Χάλιφαξ, ἔχομεν καταγγελίας ἐπὶ αἰσχροκερδίᾳ εἰς βάρους πτωχῶν οἰκογενειῶν. Ἐν ὀνόματι τοῦ νόμου σὰς συλλαμβάνομεν...

— Καὶ σὰς καταγγέλλομεν ὅτι ἐφρονεύσατε τὸν Ἰακώβον Μονώ, προσέθεσεν εἰς ἐκ τῶν πρώτων.

Ὁ Χάλιφαξ ἀπώθησε τοὺς κλητῆρας.

— Ὅπισω... Ὅπισω... Ναί, τὰ ἔκαμα ὅλα αὐτά! ἀλλὰ εἰξεύρω καὶ πληρόνω.

Ἐν περιστροφῶν ἔλαμψε, κατόπιν εἰς κρότος ἠκούσθη καὶ κατόπιν εἰς βαρὺς γδοῦτος.

Ὁ Χάλιφαξ κατέπεσε νεκρὸς ἐπὶ τοῦ πτώματος τοῦ Ἰακώβου.

(J. Joseph Renaud)

Η ΜΑΓΙΚΗ ΝΥΜΦΗ ΤΗΣ ΣΤΑΜΠΟΥΛ

(συνέχεια από σελ. 698)

— Έστω, θά τόν διανύσωμεν μαζί, αυτό 'άρκει.
'Εξηκολούθουν νά βαδίζουν. Αίφνης ὁ Ρενώ ἤσθάνθη τήν χεῖρα τῆς Γιαλμά νά τρέμη.

— Τί ἔχετε;

— Δέν ἀκούεις τίποτε;

— Ναί, μικρόν φόρουβον, θά εἶναι ἀπό ἐπάνω, ἀπό τήν ἐπιφάνειαν τοῦ ἐδάφους.

— Όχι, Ἰωάννη, ὄχι, εἶναι μέσα εἰς τήν ὑπόνομον. Πραγματικῶς, κρότος ὑποκόφων βηματισμῶν ἠκούετο.

— Μᾶς προέλαβον, ἐσκέφθη ὁ Ρενώ.

— Μᾶς ὑπωπτεύθησαν καί μᾶς κατεδίωξαν, προσέθεσεν ἡ Γιαλμά. Ἔρχονται ἀπό ἐμπρός.

— Τότε ἄς σβύσωμεν τόν φανόν.

Σκότος πλέον βαθῦ τούς περιέβαλε.

— Καί διὰ νά σωθῶμεν, ἄς ἀκολουθήσωμεν καμμίαν πλαγίαν δίοδον.

Ἐβάδισαν ὀλίγα βήματα, κατόπιν εἰσήλθον εἰς μίαν πρὸς τ' ἀριστερά πάροδον. Ἐπροχώρησαν ἀρκετά, ὅτε ἤσθάνθησαν ὅτι οἱ πόδες των ἐβράχισαν.

— Τί νά εἶναι; ἠρώτησεν ἡ Γιαλμά.

— Τίποτε, ἴσως νερό, τὸ ὁποῖον κατασταλάζει ἀπὸ τοῦ ἐδάφους. Ἄφες με νά σέ κρατήσω.

Τὴν ἔλαβεν εἰς τὰς ἀγκάλας του καί ἐβάδισε. Τὸ ὕδωρ, ὅσῳ προῦχώρει, ἦτο ἀφθονώτερον. Ἐξαφνα κραυγὴ τῷ διέφυγε· μία ὀπὴ χαινουσα εὐρέθη ἐμπρός του, τὸ ἔδαφος ὑπεχώρει εἰς τὰ βήματά του..

Χάρις εἰς ὑπεράνθρωπον προσπάθειαν, ὁ Ἰωάννης ἔμεινεν ὀρθίος, ἀλλὰ τὸ ὕδωρ ἔφθασε τοὺς ὤμους του, βρέχον τὰς κνήμας τῆς νεάνιδος.

— Μὴ φοβεῖσθε, μία τρύπα μόνον, θά προφθάσω νά ὑποχωρήσω.

Ἄλλ' ἡ παρήγορος φράσις ἐπνίγη εἰς ἓνα ἀπαίσιον βόμβον, ὁ δὲ Ἰωάννης ματαίως προσεπάθει νά κάμῃ τὴν κίνησιν, τὴν ὁποῖαν ἐσκέπτετο. Οἱ πόδες του, αἱ κνήμαί του ἐφαίνοντο προσκεκολλημένα εἰς τὸν ἄγγιλον, ὁ ὁποῖος ὑπεχώρει ὑπὸ τοὺς πόδας του. Τὸ ὕδωρ τώρα ἔφθανε μέχρι τοῦ πώγωνος τοῦ δυστυχοῦς νέου.

— Γιαλμά, τῇ λέγει διὰ φωνῆς πνιγομένης, μὲ τὰ πόδια σας ριψήτε ὀπίσω, διὰ νά εὑρετε ἔδαφος στερεόν.

Ἄλλ' αὕτη προσεκολλᾶτο πρὸς αὐτόν.

— Δέν ἠμπορῶ νά ζήσω χωρὶς σέ.

Ἐπειτα ἀμέσως νικηθεῖσα ἀπὸ τὸν φόβον, ἔρηξε κραυγὴν, ἣτις ἀντήχησε πενθίμως ὑπὸ τοὺς θόλους:

— Βοήθεια! βοήθεια!

— Θά φθάσουν πολὺ ἀργά.

— Πολὺ ἀργά;

Δέν ἠδυνήθη ν' ἀπαντήσῃ τὴν φωνὴν ταύτην· τὸ ὕδωρ εἶχε φθάσει μέχρι τῶν χειλέων του· ἡ κόρη ἠδυνήθη νά διαβεβαιώσῃ τὴν φοβερὰν ταύτην ἀλήθειαν.

Ἐπηκολούθησε βαθεῖα σιγή, τρομακτικὴ, καθ' ἣν τὸ πεπρωμένον ἐφαίνεται ὅτι ἐτετέλει τὸ ἔργον του. Βραδέως ὁ Ἰωάννης ἐβυθίζετο εἰς τὸ μαῦρον

ὕδωρ· εἶχε κλίνει τὴν κεφαλὴν πρὸς τὰ ὀπίσω, διὰ νά διατηρήσῃ περισσύτερον χρόνον τοὺς ῥώθωνας ἐλευθέρους.

— Βοήθεια! ἐφώνησε διὰ τρίτην φορὰν ἡ Γιαλμά.

Ὁ ἀντίλαλος τῆς φωνῆς τῆς ὑπῆρξεν ἡ μόνη ἀπάντησις· τὸ ὕδωρ εἶχε σκεπάσει πλέον τὸ πρόσωπον τοῦ Ἰωάννου. Ἐπὶ μίαν σιγμὴν ἔμεινεν εἰς τοιαύτην στάσιν, κατόπιν ἤρχισε τὸσον ἐκεῖνος, ὅσον καί ἡ Γιαλμά, νά κινῶσι τὰς χεῖρας καί νά πιτσιλίζωσι τὸ ἀπαίσιον ἐκεῖνο ἔλος.

ιβ'. Ὁ Μαλαρίας φρονεῖ ὅτι κατώρθωσεν ὅ,τι δὲν ἠδυνήθη ἡ διπλωματία.

Ὁ Μαλαρίας δύο ἡμέρας ἐνωρίτερον εἶχεν ἐξέλθει ἐκ τῶν ὑπονόμων τοῦ Τοπχανέ. Εἰς τὸν Βόσπορον ὁ Ἀσσάρ τὸν περιέμενε μὲ μίαν λέμβον τετράκωπον.

Ἐντὸς πέντε λεπτῶν ἡ λέμβος ἔφθασεν εἰς τὴν ἀποβάθραν, ἀντικρὺ τοῦ πριγκτορείου Πακέ.

— Θά ἐξέλθωμεν ἐδῶ, εἶπεν ὁ Ἀσσάρ μὲ μόλις ἀκουομένην φωνήν.

Χωρὶς νά προσφέρῃ λέξιν ὁ Μαλαρίας, ἐπήδησεν ἐπὶ τῆς ἀποβάθρας καί ἀκολουθῶν τὸν ὁδηγόν του εἰσήλθεν εἰς τὴν ὁδὸν Γενὴ Τσαρσί, ἣτις ἠνοίγετο πρὸ αὐτοῦ καθέτως πρὸς τὴν ἀκτὴν.

Ἀφοῦ διήλθον τὸ περίπτερον τοῦ πυροβολικοῦ, ἔπειτα τὸ τέμενος τῶν στρατῶνων καί τὸ ἰταλικὸν νοσοκομεῖον, οἱ δύο ἄνδρες ἔφθασαν εἰς τὴν ὁδὸν Σιρὰ Σελβί, καί διήλθον μετὰ τῆς βελγικῆς πρεσβείας καί τοῦ γερμανικοῦ νοσοκομεῖου.

Κατόπιν διεπέρασαν τὴν τριγωνικὴν πλατεῖαν τοῦ Ταξειμίου καί ἔφθασαν εἰς τὴν εὐρείαν ὁδόν, ἣτις περιβάλλεται ἀπὸ τοὺς στρατῶνας τοῦ πυροβολικοῦ καί τῶν πυροσβεστῶν καί ἀπὸ τὸ ἐκτεταμένον πεδίον τοῦ Παγκαλιίου.

Τὴν ὥραν ἐκείνην οἱ δρόμοι ἦσαν ἔρημοι· εἰς τὰς γωνίας μόνον σκιάι ἀνήσυχτοι συνεκεντροῦντο καί οἱ κύνες περιεπλανῶντο ἀγεληδόν, προδίδοντες τὴν παρουσίαν των διὰ τινος ἀγρίας φωνῆς.

Ἐπὶ τὰ δένδρα τοῖς ἐφάνη, ὅτι διέκριναν σκιάς ἀνθρώπων: Ἐπαΐτας κοιμωμένους εἰς τὸ ὑπαίθρον, κλέπτας ἐποφθαλμιῶντας λείαν καί ποιητὰς προσπαθοῦντας νά ἐπιτύχωσι καμμίαν ὁμοιοκαταληξίαν.

Ἐν τούτοις δέν τοὺς ἐπλησίασαν, ἔφθασαν μετὰ τῶν τοίχων τοῦ ἀσύλου καί τοῦ ἀρμενικοῦ κοιμητηρίου.

— Ἐφ'θάσαμεν, ἐπιθύρυσεν ὁ Ἀσσάρ.

ΟΜΟΓΕΝΗΣ ἀπόφοιτος Ἀμερικανικοῦ Γυμνασίου ζητεῖ μαθητὰς πρὸς προγύμνασιν εἰς τὴν Ἀγγλίαν. Αἱ παραδόσεις γίνονται παρ' αὐτῷ ἢ καί ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ μαθητοῦ. Διὰ πληροφορίας ἀπευθυντέον εἰς: Kossova Han, 8, Sirkedji.

Μόλις ἐτελείωσε τὴν φράσιν του, ὅτε ἐκ τοῦ νεκροταφείου ἐξήρχετο εἰς ὁδηγῶν δύο ἵππους.

— Ἰπεύσατε, σοφέ μου κύριε.

Μιμούμενος τὸν ὁδηγόν του ὁ Μαλαρίας, ἀνέβη εἰς τὸν ἵππον. Ὁ ἄνθρωπος, ὁ ὁποῖος ὠδήγησε τὰ ζῶα, ἀπεμακρύνθη μυστηριωδῶς.

— Ἔχομεν νά διανύσωμεν ἀρκετὸν δρόμον καί δέν πρέπει νά χάνωμεν καιρὸν.

Οἱ ἵπποι ἐκέντησαν τοὺς ἵππους των, οὔτινες ἤρχισαν νά βαίνωσι μὲ ταχύτατον βῆμα.

Ἐπὶ πολὺ ἠκολούθησαν τὴν ὁδὸν Κεφελί-κιοῖ. διερχόμενοι τὰ χωρία Κολλούκ, Μασλάκ. Ἀφῆκαν τὰ ὕδραγωγεία, τὰ ὁποῖα φέρουσι τὸ ὕδωρ ἐκ τοῦ δάσους τοῦ Βελιγραδίου εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν, ἔπειτα, ἀφήσαντες τὴν μεγάλην ὁδόν, ἐρρίφθησαν διὰ μέσου τῶν ἀγρῶν.

Ἡ φωτεινὴ νύξ τοὺς ἐβόηθει, ἐν τούτοις ἐχρειάζετο ἀρκετὴ προσοχὴ κατὰ τὴν διάβασιν.

Ὁ Ἀσσάρ ὠμίλει εἰς τὸν Μαλαρίαν, τῷ διηγεῖτο περὶ τῆς ὁργανώσεως τῶν ἐπαϊτῶν καί περὶ τῆς ἐπιρροῆς, τὴν ὁποῖαν ἐξήσκει ἐπ' αὐτῶν ὁ Μαλούκ, ὁ τὸσον παράξενος αὐτὸς ἀρχηγός των.

Ἐν τῷ μεταξὺ ὁμοῦ οἱ ἵπποι τοὺς μετέφερον ταχύτατα διὰ μέσου τῶν δασῶν, ὅτε οἰκοδομαὶ ἐφάνησαν.

— Τί εἶναι αὐτά; ἠρώτησεν ὁ Ἀλκιβιάδης.

— Δεξαμεναί.

— Ἄ! ναί, ἐνθυμοῦμαι.

Αἰφνης ὁ Ἀσσάρ εἴλκυσε τοὺς χαλινούς τοῦ ἵππου του, τὸ δὲ ζῶον ἤρχισε νά βαδίζῃ βραδύτερον.

— Διατί κάμνεις αὐτό;

— Ἐπλησίασαμεν εἰς τὸ χωρίον τοῦ Βελιγραδίου.

— Καί φοβεῖσαι μήπως ξυπηήσης τοὺς κατοίκους;

Ἡ ἐρώτησις ἔφερε τὸ μειδίαμα εἰς τὰ χεῖλη τοῦ τουφεκτοῦ.

— ὦ! αὐτὸν τὸν φόβον δέν τὸν ἔχω.

— Διατί;

— Διότι δέν ὑπάρχουν κάτοικοι.

Καί ἐπειδὴ ὁ Ἀλκιβιάδης τὸν παρετήρει μετὰ πραγματικῆς ἐκπλήξεως, ἐξηγήθη:

— Τὸ χωρίον τοῦτο, κατὰ διαταγὴν τοῦ σουλτάνου, ἐξεκενώθη τῷ 1894· ἔκτοτε χάρις τῷ Θεῷ μᾶς χρησιμεύει ὡς καταφύγιον ἀσφαλές εἰς ὄλους ἡμᾶς, οἱ ὁποῖοι περιπλανώμεθα εἰς τὸ ὑπαίθρον.

Εἰς μικρὰν κοιλάδα διέκριναν τὰς σκιαγραφίας τῶν οἰκιῶν τοῦ ἐγκαταλειμμένου τούτου προαστείου. Ὁ Ἀσσάρ ἐσύριξε καί ἀφίππευσε.

— Κάμε ὅ,τι ἔκαμα, ἐπιθύρυσεν.

Ὁ Μαλαρίας ὑπήκουσεν.

— Ἀκολούθησέ με καί μὴ ἀνησυχῆς διὰ τὰ ἄλλα. Θά φροντίσουν ἄλλοι.

Λέγων ταῦτα, διηυθύνθη εἰς τὴν πρώτην οἰκίαν. Ἐξάγων ἐκ τοῦ θυλακίου του κλειδίον, ἠνοίξε καί διὰ χειρονομίας ἐκάλεσε τὸν σύντροφόν του νά εἰσέλθῃ.

Ὁ Γάλλος εἰσήλθε καί ἡ θύρα ἐκλείσθη ὀπισθεν αὐτῶν.

— Μὴ κινηθῆς, τῷ λέγει ὁ Ἀσσάρ, θά σέ φέρω φῶς.

Ὅταν τοῦ ἔφερε τὸ φῶς, ὁ Μαλαρίας ἠδυνήθη νά ἐννοήσῃ, ὅτι εὐρίσκετο εἰς ἓν χαμηλὸν δωμάτιον χωρικῆς οἰκίας. Ἄλλ' ὁ Ἀσσάρ δέν τὸν ἀφῆκε πολὺ εἰς τὰς παρατηρήσεις του.

— Ἀκολούθησέ με. Θά σέ ὠδηγήσω εἰς τὸν Μαλούκ.

Καί καταβιβάζων τὴν φωνήν, ἐπιθύρυσεν εἰς τὸ οὖς τοῦ Ἀλκιβιάδου:

— Μὴ ταράττεσαι. Ἀφοῦ τὸ περιδέριον δέν εἶναι εἰς τὴν κατοχὴν σου, δέν ἔχεις νά φοβηθῆς τίποτε. Πρὸ πάντων μὴ προδώσῃς τὸν πιστόν σου. Θά μ' ἐσκότωναν.

(ἀκολουθεῖ)

ΓΝΩΜΑΙ ΠΕΡΙ ΓΥΝΑΙΚΟΣ
ΑΠΟΣΠΜΙΑΝ ΓΥΝΑΙΚΑ

ΤΟ ΣΑΛΟΝΙ ΜΑΣ

Δύναται τις νά εἶπῃ, ὅτι ἐφ' ὄλης τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς δέν ὑπάρχει ἀνήρ, ὁ ὁποῖος νά δύναται νά καυχήθῃ, ὅτι κατώρθωσε νά γνωρίσῃ ἕστω καί μίαν γυναῖκα. Μᾶς γνωρίζουσι σχεδόν ὡς αἱ μέλισσαι γνωρίζουσι τὰ ἀνθη ἐκ τῶν διαφόρων γεύσεων, τὰς ὁποίας ταῦτα δίδουσιν εἰς τὸ μέλι.

Ἄλλὰ πῶς θά ἠδύνατο νά γίνῃ ἄλλως; Ἄν μία γυνὴ κατηνάλισκε τὴν προσπάθειάν της εἰς τὸ νά φανῇ ὅποια εἶναι πρὸ τοῦ συζύγου της ἢ πρὸ τοῦ ἐραστοῦ της, θά τὴν ἐκρινόν ὡς προσβληθεῖσαν ὑπὸ διανοητικῆς παθῆσεως.

Μεταξὺ ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν οὐδέποτε λέγεται ἡ ἀλήθεια. Συνήθως ἀμφότεροι ψεύδονται κατὰ τὸ ἥμισυ, κρύπτοντες τὸ μὲν, ἐξωραίζοντες τὸ ἄλλο.

Βασιλεύει μεταξὺ τῶν δύο φύλων μία ἀκαταγώνιστος ἀπέχθεια, τὴν ὁποίαν ὁμοῦ ἀποκρύπτουσι διὰ νά καταστή ὁ βίος βιωτός, διότι οὕτω συμφέρει καλλίτερον, ἢ δὲ ἀπέχθεια αὕτη δέν παύει οὔτε ὅταν τὰ δύο ταῦτα φύλα ταυτίζωσι τὸ μέλλον των.

Διὰ μίαν γυναῖκα, ἢ ὁποία γνωρίζει τὰς γυναῖκας καὶ τὰς ἐννοεῖ, θά ἦτο εὐκόλον νά ἀποδείξῃ τοῦτο καὶ ἐκάστη γυνὴ ὁμιλοῦσα πρὸς ἄλλην θά τὴν δικαιολογήσῃ ἄλλ' ἂν εἰς ἀνὴρ ἐπενέβαινε εἰς τὴν συνομιλίαν, αἰφνης αἱ δύο γυναῖκες θά ἦθοντο διὰ νά καταθλίψωσι τὴν ἀλήθειαν ὡς δηλητηριώδη ὄφιν.

Οἱ ἄνδρες δύναται νά εἶναι εἰλικρινεῖς μεταξὺ τῶν αἱ γυναῖκες δέν δύναται. Αὐταὶ ἐκ γενετῆς εἶναι διεφθαρμέναι, ἀργότερον ἢ ἀγωγή τὰς διαφθεῖραι περισσότερον, κατόπιν ἢ συναναστροφή μετ' ἄλλων γυναικῶν καὶ τέλος ὁ γάμος.

Μία γυνὴ δύναται ν' ἀγαπᾷ ὑπερβολικῶς τὸν ἄνδρα, περισσότερον καὶ ἑαυτῆς, δύναται νά θυσιάσῃ χάριν αὐτοῦ τὸν χρόνον της, τὴν ὑγίαν, τὴν ὑπαρξίν της ἄλλ' ἂν εἶναι ἀληθῆς γυνὴ, δέν θά τῷ ἐμπιστευθῇ ἑαυτήν.

Εἰς ἀνὴρ δύναται ν' ἀγαπήσῃ ἀνεπιφυλάκτως. Ἄνοιγεται ὡς ἐπιπλον πλήρες ἐρμαρίων. Πρατίζει ἀπ' ἑαυτοῦ παρὸν καὶ παρελθόν. Μία γυνὴ ὁμοῦ κατὰ τὰς ἐρωτικὰς σχέσεις αὐτῆς δέν θά τὸ κάμῃ ποτέ.

KARIN MICHAELIS

(Μετάφρασις ἐκ τοῦ Λατικῆ ὑπὸ Φιλομήλας, ἧμις καὶ θ' ἀναίρεση αὐτὰς εἰς τὸ προσεχές).

Ἡ ΜΟΔΑ ΤΗΣ ΚΕΦΑΛΗΣ

Τὸ λάθος, εἰς ὃ ἐξ ἀγνοίας εἶδον νά περιπέσῃ προχθῆς προσφιλεστάτη μου φίλη, καὶ νά δαπανήσῃ ἀρκετὰ στρογγύλον ποσὸν διὰ νά κατασκευάσῃ μπουκλες, μετ' ἠνάγκασε νά παραθέσω τὴν ἀνωτέρω εἰκόνα τῆς νέας κομμώσεως τῆς κεφαλῆς. Εἶνε θαυμασία καὶ τὴν συνιστῶ εἰς τὰς ὡραίας μου ἀναγνωστρίας.

Λ.

Sauvedent

ΕΧΕΤΕ ΥΠ' ΟΨΕΙ ΣΑΣ

ὅτι εἰς τὴν ἀποθήκην

P. ΣΟΦΙΑΝΟΥ καὶ Σ^{ΑΣ}

ἐν Γαλατῇ, Ὁμὲρ Ἀμπήτ Χάν, 13,

εὐρίσκατε εἰς τιμὰς ἀνεπιδέκτους συναγωνισμοῦ πᾶν εἶδος Ὁρολογίων καὶ κοσμημάτων, Σκευῶν πολυτελείας ἐκ λευκοῦ μεταλλοῦ ἠγγυημένων, Μαχαιροπήρουνα, Δίσκους καὶ Κοχλιάρια γλυκοῦ, Σερβίτσια Τεῖου, Σαμαβάρια ρωσικὰ κλπ. κλπ.

Ἐξαιρετικὴ πώλησις

ἕνεκα μεγάλης παρακαταθήκης.

Κοχλιάρια καὶ πηροῦνια φαγητοῦ ἐξ Ἄλουμίνουμ πρὸς Γρ. 15 ἢ δωδεκάς, ὠρολόγια, ξυπνητήρια καὶ θυλακίου πρὸς Γρ. 10 καὶ 13 1/2 ἕκαστον.

Εἰς τί χρησιμεύουν τὰ ἐπισκεπτήρια.

Ἡ χρῆσις τῶν ἐπισκεπτηρίων εἶναι πολὺ ἐξηπλωμένη, ἀλλὰ κυρίως προορίζονται — ὡς καὶ ἐκ τοῦ ὀνόματός των φανερόνεται — διὰ τὰς ἐπισκέψεις.

Ὅταν δι' οἰονδήποτε λόγον εἰσέρχησθε εἰς μίαν οἰκίαν, ὅπου δέν σᾶς ἀναμένουν, δώσατε τὸ ἐπισκεπτήριόν σας εἰς τὸν ὑπηρέτην, ὅπως σᾶς ἀναγγεῖλῃ.

Ἐὰν δέν εὕρητε κανένα ἢ δέν δύναται νά σᾶς δεχθῶσιν, ἄρατε τὸ ἐπισκεπτήριόν σας τσακισμένον εἰς τὴν δεξιὰν πρὸς τὴν ἄνω γωνίαν.

Κατὰ τὴν κηδεῖαν, καταθέσατε τὸ ἐπισκεπτήριόν σας τσακισμένον ἀριστερὰ καὶ ἀντιστρόφως· τὸ αὐτὸ κάμνετε καὶ κατὰ τὰς συλλυπητηρίους ἐπισκέψεις.

Ὁ ἀνὴρ, ὅταν μόνος ἐπισκέπτηται οἰκογένειαν, ἀφίνει δύο ἐπισκεπτήρια. Ἐπίσης ὀφείλει ν' ἀφήσῃ τόσα ἐπισκεπτήρια, ὅσα εἶναι καὶ τὰ πρόσωπα, τὰ ὁποῖα θά ἠδύνατο νά δεχθῶσι τὴν ἐπίσκεψίν του.

Ἐν συζυγικὸν ζεῦγος κατὰ τὰς ἐπισκέψεις ἀφίνει ἕν κοινὸν ἐπισκεπτήριον, εἰς τὸ ὁποῖον ὁ κύριος θά προσθέσῃ καὶ τὸ ἰδιαίτερόν του.

Εἰς κύριον ἄγαμον δέν καταλείπεται ἐπισκεπτήριον κοινὸν (κυρίου καὶ κυρίας), αἱ δὲ κυριαὶ ἀφίνουσι τὰ ἐπισκεπτήριά των μόνον εἰς κυρίας. Ἐν τούτοις δύναται νά καταθέσῃ τὰ ἐπισκεπτήριά των μόνον εἰς πρόσωπα κατέχοντα ἰδιαίτεραν κοινωνικὴν θέσιν.

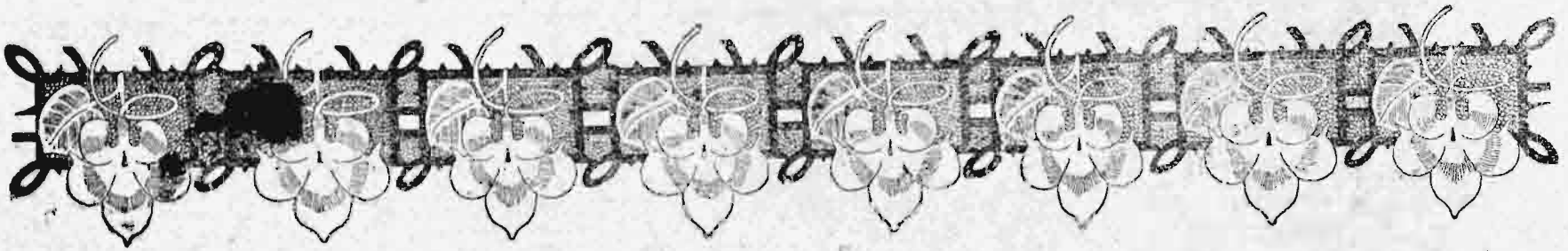
Μεταξὺ συγγενῶν καὶ στενῶν φίλων δέν γίνεται χρῆσις ἐπισκεπτηρίων κατὰ τὰς ἐπισκέψεις.

Ὅταν συζυγικὸν ζεῦγος, ἐπισκεπτόμενον μίαν οἰκογένειαν, ἀκούσῃ ἀπὸ τὴν ὑπηρέτριαν: «— Ἡ κυρία ἀπουσιάζει, ἀλλ' ὁ κύριος εἶναι ἐδῶ», δέν πρέπει νά διστάσῃ διόλου· θ' ἀφήσῃ τὸ κοινὸν ἐπισκεπτήριον καὶ θ' ἀποσυρθῇ χωρὶς νά εἰσέλθῃ.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει ἢ κατάθεσις τοῦ ἐπισκεπτηρίου ἰσοδυναμεῖ πρὸς ἐπίσκεψιν γενομένην.

Ὁ ἐπισκέπτης, εἰς τὸν ὁποῖον οὐδεὶς ἔρχεται ν' ἀνοίξῃ, εἰσάγει τὸ ἐπισκεπτήριόν του τσακισμένον ὑπὸ τὴν θύραν.

Ἡ ΚΥΡΙΑ ΖΩΗ

ΤΑ ΕΥΘΥΜΑ ΚΑΙ ΤΑ ΤΕΡΠΝΑ

BYZANTINAI HMERAI

Ἡ ΕΒΔΟΜΑΣ

Ὁ πόλεμος ἤρχισε. Τὰ τηλεβόλα ἀντήχησαν ἤδη παρὰ τὴν Τρίπολιν καὶ ἡ ἠχώ ἴφθασε μέχρι τῆς Πρεβέζης. Ἀλλὰ καὶ πρὶν εἶ κροτήσουν τὰ τηλεβόλα ἐν Τριπολίτιδι, ἄλλα τηλεβόλα, ριφθέντα ἐν τῷ Χρηματιστηρίῳ τοῦ Γαλατᾶ, προανήγγειλον τὸν πόλεμον. Δὲν γνωρίζομεν τί εἶδους κανόνια ἦσαν τὰ ἐν Γαλατᾷ, ἀλλὰ πάντως θὰ ἦσαν τῶν 305, δηλαδὴ τῆς μεγαλειτέρας δυνάμεως, παρόμοια τῶν ὁποίων οὐδεμία Δύναμις ἔχει.

Τὰ γεγονότα ἐπῆλθον ραγδαία. Ἡ Ἰταλία ἐντὸς δύο ἡμερῶν ἐπέδωκε καὶ τελεσίγραφον καὶ πόλεμον ἐκήρυξε. Τὸ τελεσίγραφον εἶπε καθαρὰ ὅτι ἐντὸς 24 ὥρων πρέπει νὰ ἐκκενωθῇ ἡ Τρίπολις, ὡσεὶ ἐπρόκειτο περὶ ἐδάφους τῆς. Ἡ Τουρκία πρὶν ἢ παρέλθουν αἱ 24 ὥραι ἀπήντησεν εἰς τὸ τελεσίγραφον ἀρνητικῶς, ἐπεκαλέσθη ὁμοῦ τὴν ἐπέμβασιν τῶν Δυνάμεων, αἱ ὁποῖαι ἀπήντησαν, ἀρνητικῶς ἐπίσης. Ἀφοῦ δὲ ἐπέισθη ἡ Ὀθωμανικὴ Κυβέρνησις ὅτι ἡ πολιτικὴ τῶν Δυνάμεων ἐτράβηξε κανόνι, δηλαδὴ ἐχρεωκόπησεν, ἤρχισε καὶ ἡ Ἰταλία τὰς ἐχθροπραξίας. Ἴδου τὸ ἱστορικὸν τῆς ἐνάρξεως τοῦ πολέμου!

Ποιοὶ ὁμοῦ λόγοι ἠνάγκασαν τὴν Ἰταλίαν νὰ προβῇ εἰς πόλεμον; Καθὰ μᾶς τηλεγραφεῖ ὁ ἐν Ρώμῃ συντάκτης μας, ὁ Σάν Τζουλιότι, μετὰ τοῦ ὁποίου οὗτος ἔλαβεν ὀκτώωρον συνέντευξιν, ἡ Ἰταλία, κηρύξασα τὸν πόλεμον, στηρίζεται ἐπὶ τοῦ Εὐαγγελίου. Τὸ Εὐαγγέλιον δὲ λέγει: «Ὁ ἔχων δύο χιτῶνας, πρέπει νὰ δίδῃ τὸν ἓνα εἰς τὸν γείτονά του!» Ἐπειδὴ δὲ εἶναι ἤδη γνωστὸν ὅτι ἡ Τουρκία ἔχει τρεῖς Τριπόλεις, μίαν εἰς τὴν Συρίαν, μίαν εἰς τὴν Μαύρην θάλασσαν καὶ μίαν εἰς τὴν Βερβερίαν, ἔπρεπε νὰ χαρίσῃ τὴν μίαν εἰς τὴν γείτονά της!

Αἱ περὶ τοῦ πολέμου εἰδήσεις καταφθάνουν ραγδαίαι. Αἱ ἐφημερίδες κυριολεκτικῶς ἐκαμαν τὴν τύχην των καὶ τὸ κοινὸν τροφοδοτεῖται μὲ εἰδήσεις, αἱ ὁποῖαι ἔρχονται μὲ τὰ Εὐρωπαϊκὰ ταχυδρομεία. Τὰ φύλλα λοιπὸν τῆς πόλεως μας διαρκῶς μᾶς πληροφοροῦν ὅτι μὲν ὅτι κατελήφθη ἡ Τρίπολις, ὅτε δὲ ὅτι βομβαρδίζεται καὶ ἄλλοτε ὅτι δὲν βομβαρδίζεται. Ἐν πάσῃ περιπτώσει, εἴτε καταληφθῇ ἡ Τρίπολις τῆς Βερβερίας, εἴτε ὄχι, εἰς τὸ ἐξῆς, χάρις εἰς τὴν βάρβαρον πολιτικὴν τῆς Ἰταλίας, ἡ Τρίπολις τούντεῦθεν θὰ ἴηται γνωστὴ ὡς Τρίπολις τῆς . . . Βαρβαρίας.

Ἀμεσον ἀποτέλεσμα τῆς κηρύξεως τοῦ πολέμου ἦτο ἡ πτώσις τοῦ ὑπουργείου. Ὁ δυστυχὴς Χακκὴ ἐπεσεν ἐπὶ τέλους. Καὶ ἡ πτώσις του ἐπῆρξε τόσον ἄδοξος! Λέγεται μάλιστα ὅτι ὁ Χακκὴς θὰ παραπεμφθῇ εἰς ἀνώτατον δικαστήριον, διότι τὴν παραμονὴν τῆς ἐπιδόσεως τοῦ τελεσιγράφου ἐπὶ τρεῖς ὥρας τὴν νύκτα διωσκέδαζεν εἰς τὸ Μπάρ τοῦ Κήπου τῶν Μνηματακίων. Ἐκ δημοσιογραφικοῦ καθήκοντος, λαβόντες συνέντευξιν μετὰ τοῦ πρώην μεγάλου Βεζύρου, ἐπέστημεν ὅτι ὁ Χακκὴς εἶναι ἀθῶος! Διότι ναὶ μὲν

μετέβη εἰς τὸν κήπον, ἀλλὰ μετέβη διὰ νὰ διασκεδάσῃ τὴν λύπην του καὶ διὰ νὰ ἰδῇ τὸ χρῶμα τῶν δένδρων, δηλαδὴ τὸ χρῶμα τῆς . . . ἐλπιδος!

Μετὰ τὴν ἄδοξον πτώσιν τοῦ Χακκὴ, ἐπὶ δύο ἡμέρας δὲν εἶχομεν ὑπουργεῖον, διότι κανεὶς δὲν ἀνελάμβανε τὸν σχηματισμὸν του. Ἐκ τῆς μὴ θελήσεως νὰ σχηματίσῃσιν ὑπουργεῖον, ἐσχηματίσαμεν ἡμεῖς . . . τὴν ἰδέαν ὅτι κἄποινα νέα ἀσθένεια ἐνέσκηψεν εἰς τὴν πόλιν μας, ἀφοῦ οὕτως ἀποτόμως ὅλοι ἠσθένησαν! Ἄλλοι ὁμοῦ λέγουσιν ὅτι ἡ ἀσθένεια αὕτη διεργμηνεῖ τὴν πεποίθησιν τῶν πολιτευομένων, ὅτι εἴμεθα ἀσθενεῖς νὰ πολεμήσωμεν κατὰ τῆς Ἰταλίας

Οἱ περιπατηταὶ τοῦ Πέραν θὰ ἀντελήφθησαν βεβαίως τὰ ἀποτελέσματα τοῦ Ἰταλοτουρκικοῦ πολέμου. Ὅλοι ἐκεῖνοι αἱ Ἰταλίδες ἰέρειαι τῆς Ἀφροδίτης, ἐξηφανίσθησαν ἀπὸ τὰ πεζοδρομῖα ἅμα τῇ κηρύξει τοῦ πολέμου. Τιοιουτοτρόπως ἐναπέμειναν κυριαὶ τοῦ πεδίου αἱ ἐλάχιστοι Γαλλίδες, αἱ ὁποῖαι μὲ πάθος γαλλικὸν ἐκφράζουσιν τὴν χαρὰν των διὰ τὴν πολιτικὴν κατάστασιν Οὐδὲν κακὸν ἤμικτον καλοῦ!

Τῆς στιγμῆς: Γίνεται λόγος περὶ τῆς ἐνδεχομένης πτώσεως τῆς Τριπολίτιδος. — Δὲν μοῦ λέγεις, τί θὰ συμβῇ ἀνέση ἡ Τρίπολις; — Ἀπλούστατον! Θὰ πέσῃ τὸ ἴπουργεῖον!

ΤΟ ΚΟΛΥΒΡΙΟΝ

MONON EIS TO OIKOGENEIAKON ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ ΟΛΥΜΠΟΣ ΠΕΡΑΝ, ΤΕΠΕ ΜΠΑΣΗ ἐναντι τῆς Ἀγγλικῆς Πρεσβείας, εὐρίσκετε ἀκραν καθαριότητα, ὑπηρεσίαν ἀνεπίληπτον καὶ τιμὰς συγκαταβατικὰς. Ὅσοι φθάνετε εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν νὰ καταλύετε εἰς τὸν «ΟΛΥΜΠΟΝ». Διευθυντής: ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΜΕΛΙΑΣ

ΣΟΒΑΡΑ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

Μάθημα Α΄.

Τὸ Τριπολιτικὸν ζήτημα.

Ἡ Ἰταλία, γνωρίζουσα τὰς μεταξὺ Σικελίας καὶ Κυρηναικῆς ἐκπλήξεις, ἀφῆκεν ἐλευθέρας τὰς χεῖρας τῆς Τουρκίας, ἀπειλῶν ἀποβάσεις εἰς τὴν Ἰταλίαν καὶ δυσχερεῖς. Πιθανῶς νὰ υποστηρίζεται καὶ ἀπὸ ταῖς ἀσιατικαῖς χώρας, ὅπως ἀνεκοίνωσε καὶ αὐτὸς ὁ Σιρ Γρέη ἄλλαχού ὁμοῦ ὅ ἂν ἐλθῇ τὸ σύνολον πρὸς ἀποφυγὴν ἐκπλήξεων, ἐπομένως ὑπέστη ὁ καιρὸς τῶν καταλήψεων καὶ οἰανδήποτε ἀποπείρας. Φανταζόμεθα τὰ κράτη, τὰ ὁποῖα ἴστανται καὶ μένουσιν ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ! Εἶναι δὲ ἀδύνατον νὰ περιγράψωμεν τὴν σκηνὴν τῆς ἀπαρνήσεως τοῦ παλαιοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς ἐποχῆς ταύτης, ἀλλὰ ἡ ἐπελθοῦσα μεταπολίτευσις εὐχερῶς θὰ δυνηθῇ τὸ ζήτημα νὰ διαλύσῃ. Βεβαίως ὅτι ἡ Ὑψ. Πύλη ἔλαβε γνώσιν τῆς προσεγγίσεως καὶ τῆς ἀμοιβαίας θελήσεως τῶν δύο Δυνάμεων. Ἡ δὲ Ἰταλία σχετικῶς μὲ τὸ ζήτημα τῆς Τριπολίτιδος λαμβάνει ὑπ' ὄψιν μέρος τῶν ἀφρικανικῶν συγκεντρώσεων, ἀπεφάνθη ἐννοικώτατα περὶ τῆς καταστάσεως. Ἡ Γερμανία θὰ συναισθάνεται σήμερον τὸ μέγιστον σφάλμα τοῦ Βίσμαρκ μ' ὄλον ὅτι ἐξησφάλισε τὴν ὑπεροχὴν τῶν ἰταλικῶν στρατευμάτων, βασιζομένης ἐπὶ τοῦ ἐθνικοῦ αἰσθήματος τῆς Τουρκίας καὶ πρὸ πάντων τῶν Νεοτούρκων.

Πλὴν ἡ Ρωσία παραμένει πάντοτε εἰς ἀπόστασιν χάριν τῶν περσικῶν καὶ νοτιο-ἀφρικανικῶν πραγμάτων.

Αὕτη εἶναι ἡ σημερινὴ κατάστασις τοῦ τριπολιτικοῦ ζητήματος.

Ἰσοσκελῆς.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

23. Αἶνιγμα.

Μὲ ἔχεις εἰς τὰς χεῖράς σου, μὲ βλέπεις, μὲ εἰσεύρεις, πλὴν μὴ κυττάξῃς τὴν κρατεῖς! τότε δὲν θὰ μὲ εὕρῃς. Μὲ κόπτεις ἀπαξ, δις καὶ τρίς, αἰώνια μὲ δρέπεις, ἀλλ' ὡς τῆς Ὑδρας κεφαλὴ ν' ἀναγεννῶμαι βλέπεις. Ἄν μ' ἀποκεφαλίσῃς, θὰ σκοτισθῇ ὁ οὐρανός, ἡ γῆ καὶ ὅλη ἡ φύσις. (Ἑοιάλη ἐπὶ Κ. Χ. Πατρικίου)

24. Παράξενος ἐρώτησις.

Ποῖον πρᾶγμα ἔς τὸν κόσμον πίνει, πίνει καὶ ποτὲ δὲν μεθᾷ; (Ἑοιάλη ἀπὸ τὸ Πουλί τῆς Μέλισσας).

25. Ἀκροστοιχίς.

Τὰ ἀρχικὰ γράμματα τῶν ζητουμένων τριῶν λέξεων ν' ἀποτελῶσι θεᾶν α') χώρα τῆς Τουρκίας, β') θεά, γ') πρωτεύουσα. (Ἑοιάλη ἐπὶ Ν. Δ. Κοῦδου, Δεδε-Ἀγάτς).

ΑΠΟ ΣΑΒΒΑΤΟΥ ΕΙΣ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ

Οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς ἐπαρχίας Πελαγονίας συνελθόντες ἀπέστειλαν ψήφισμα εἰς τὴν Κυβέρνησιν, διὰ τοῦ ὁποίου ἐξαιτοῦνται τὴν παραδοχὴν τῶν αἰτημάτων τῶν Πατριαρχείων καὶ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς ἰσοπολιτείας.

— Τὸ Σάββατον συνήλθεν ἡ Ἱ. Σύνοδος. Κατὰ τὴν συνεδρίαν ταύτην ἀνεγνώσθη γράμμα τοῦ μητροπολίτου Τραπεζοῦντος, ἐκθέτοντος διαφόρους βιαιοπραγίας τῶν Μωαμεθανῶν τῶν Πλατάνων ἐναντίον τῶν ἐκεῖ Χριστιανῶν.

— Ἐπειτα ἀνεγνώσθη γράμμα τοῦ μητροπολίτου Μιτυλήνης, ἀναφέροντος λεπτομερείας τῶν βιαιοπραγιῶν τῶν χωροφυλάκων εἰς τὰ χωρία Θέρμη καὶ Ἄγρα. Ἐνεκρίθη νὰ σταλῆ τακτικὸν διαμαρτυρίας πρὸς τὴν Κυβέρνησιν.

— Ἐλήφθη εἰς τὰ Πατριαρχεῖα διάψευσις τῶν ὕβρεων, ἃς ὁ βουλευτὴς Πρεβέλης ἐξέφερε κατὰ τῆς χριστιανικῆς θρησκείας. Ἡ διάψευσις αὕτη κρίνεται βεβαιωμένη.

— Οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν ἐπαρχιῶν Ἀθήνων, Δυρραχίου καὶ Ὀφί τῆς Τραπεζοῦντος, συνελθόντες ἐψήφισαν αἴτησιν ὑπὲρ τῶν δικαίων τῶν Πατριαρχείων.

— Ὁ μητροπολίτης Μελενίκου διὰ τηλεγραφήματός του ἀναφέρει ὅτι τὸ μέρος, τὸ ὁποῖον ἐπεδικάσθη ὑπὸ τῆς κυβερνητικῆς ἐπιτροπῆς πρὸς οἰκοδομὴν βουλγαρικῆς ἐκκλησίας, εἶναι 25 χιλ. τετραγωνικῶν πήχεων. Θὰ γραφῆ τακτικὸν διὰ τὴν παράνομον κατὰσχέσιν τούτου ἐκτίσεως.

— Ἐνεκρίθη νὰ γίνων διαβήματα εἰς τὸ Πατριαρχεῖον Ἱεροσολίμων διὰ τὸν ἐνταῦθα ἀντιπρόσωπον αὐτοῦ, ὃν δὲν ἀναγνωρίζει τὸ Οἶκουμ. Πατριαρχεῖον.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Ἀναχωρήσεις. — Διὰ τῆς ταχείας ἀμαξοστοιχίας τῆς χθὲς ἀνεχώρησεν εἰς Παρισίους, ὅπου καὶ εἶναι ἐγκατεστημένος, ὁ εὐφύμιος εἰς τοὺς ἐμπορικὸς τῆς ἡμ. πόλεως κύκλους γνωστός ἀξιότ. κ. Ἀριστείδης Δημητριάδης μετὰ τῆς εὐγενεστάτης συζύγου του κ. Μαρίας. Τὸ ζεῦγος συνοδεύει καὶ ἡ χαριτόβρυτος καὶ σπανίας μορφώσεως ἀδελφὴ τῆς κ. Δημητριάδου, δεσποινὶς Ἀνδρομάχη, κόρη τοῦ ἐκ τῶν μεγαλεμπόρων τῆς πόλεώς μας κ. Ἄθαν. Γεωργιάδου. Τοῖς εὐχόμεθα κατευόδιον. — Μ. Μ.

Ἐπιφανεῖς ἀρραβῶνες. — Μετὰ μεγίστης χαρᾶς ἀγγέλλομεν τοὺς ἀρραβῶνας τοῦ κ. Κωνσταντίνου Βουτυρά, συνδιευθυντοῦ τοῦ «Νεολόγου», υἱοῦ τοῦ διευθυντοῦ αὐτοῦ καὶ πρυτάνεως τῶν Ἑλλήνων δημοσιογράφων κ. Σταύρου Βουτυρά, μετὰ τῆς χαριτοβρύτου δ. Μαρίας Χαριτωνίδου, θυγατρὸς τοῦ ἐγκρίτου τραπεζίτου κ. Χαριτωνος Χαριτωνίδου. Συγχαίροντες ταῖς δύο πατριαρχικαῖς οἰκογενεῖαις, εὐχόμεθα τοῖς μνηστευθεῖσι ταχεῖαν τὴν στέφην καὶ πᾶν ἀγαθόν.

Γάμοι. — Εὐδοίονοι ἐτελέσθησαν τὴν 11 τῆς μηνός, ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς Γαλλικῆς Ἐνώσεως, οἱ γάμοι τοῦ ἐκ Περιστάσεως γνωστοῦ ἐμπόρου ἀποικιακῶν κ. Πέτρου Κανέλλη μετὰ τῆς ἐβ' ἡμένης δ. Μαρίας, κόρης τοῦ ἐκ Νίδης ἐμπόρου κ. Κ. Δανιηλίδου. Τοῖς νεονύμφοις εὐχόμεθα τὸν βίον ἀνέφελον.

— Ὑπὸ τοῖς καλλίστοις οἰωνοῖς ἐτελέσθησαν τὴν παρ. Κυριακὴν ἐν Κοντοσκάλῳ οἱ γάμοι τοῦ εὐπολίτου ἐμπόρου κ. Ἰωάν. Χ. Παπαδοπούλου μετὰ τῆς εὐγενεστάτης δ. Βιργινίας, ἀδελφῆς τοῦ ἐν Μουδανίαις φαρμακοποιοῦ καὶ ἡμ. αὐτοῦ ἀντιπροσώπου κ. Κορηλίου Βιγγιόπουλου. Εὐχόμεθα πᾶν ἀγαθὸν τοῖς νεονύμφοις καὶ συγχαίρομεν τοῖς συγγενεῖσιν αὐτῶν.

— Ἐν Σαραντᾷ-Ἐκκλησιαῖς ἐτελέσθησαν οἱ γάμοι τοῦ ἐκ Βιζύης κ. Μιλτιάδου Ε. Τσιτζίτοπούλου μετὰ τῆς δ. Μαρίας Κ. Κασάπογλου. Εἰς τὸ εὐάριστον ζεῦγος εὐχομαι τὸν βίον εὐδαιμόνα. — Ἰ. Ἰωάν.

— Ἐν Τριναρίῳ ἐτελέσθησαν οἱ γάμοι τοῦ κ. Βασιλ. Π. Τριφυλίδου μετὰ τῆς δ. Ἐλένης Βασ. Δελιθεωδωρίδου. Τοῖς εὐχομαι τὸν βίον ἀνθόσπαρτον. — Ν. Ἐλ.

Σχολικὴ τελετὴ. — Δι' ἀγιασμοῦ, τελεσθέντος ὑπὸ τοῦ χωροεπισκόπου Σταυροδρομίου ἀγίου Σταυρουπόλεως, συμπαραστατομένου ὑπὸ τοῦ ἱεροῦ κλήρου τῆς Παναγίας, ἐγένετο τῇ παρελθούσῃ Παρασκευῇ ἡ ἐναρξὶς τῶν μαθημάτων τοῦ ἐν Πέτρῳ Ἑλληνογαλλικοῦ Λυκείου Ν. Α. Μέλα. Κατὰ τὸν ἀγιασμόν, ἐκτὸς τῶν πολλῶν ἐσωτερικῶν μαθητῶν καὶ μαθητριῶν τοῦ Λυκείου, παρέστησαν οἱ γονεῖς καὶ ἀρκετοὶ φιλόμουσοι, ἐπευχθέντες εἰς τὴν διευθύντριαν τοῦ Λυκείου κ. Α. Μέλα καὶ τὸν υἱὸν αὐτῆς καὶ διευθυντὴν κ. Α. Μέλαν ἀπόσκοπον τὴν σταδιοδρομίαν τοῦ Λυκείου, τὸ ὁποῖον πολλὰς ἀληθῶς καὶ πολυτίμους ὑπηρεσίας ἀπὸ ἐτῶν προσφέρει εἰς τὴν ὁμογενῆ κοινωνίαν.

Θάνατοι. — Γράφουσιν ἡμῖν ἐκ Μοναστηρίου: Τῇ 29 Ἀπρ. ἀπεβίωσεν ἐν Τυρνόβῳ, τῇ ἰδίᾳ αὐτοῦ πατρίδι, ὁ ποθητὸς μας φίλος καὶ συνάδελφος Ἄν. Δόβας, προσβληθεὶς ὑπὸ τῆς ἐπαράτου χολέρας. Ὁ μεταστῶς, διὰ τοῦ χαρακτήρος καὶ τῆς συμπεριφορᾶς του εἶχεν ἀποκτήσει τὴν ἀγάπην καὶ συμπάθειαν πάντων τῶν γνωρισάντων αὐτόν. Μακρὰν ἀπὸ τὰς κομματικὰς διαμάχας, κατόρθωσε νὰ διευθύνῃ ἐπὶ ἰκανὰ ἔτη τὰ λαμπρὰ σχολεῖα τοῦ Μεγαρόβου, χωρὶς ποτε ν' ἀκουσθῇ κατ' αὐτοῦ καὶ ἡ ἐλαχίστη κατηγορία. Πιστὸς εἰς τὸ ἔργον του, ἀνεδείχθη καὶ φιλόπατρις ἐκ τῶν ὀλίγων, ἐργασθεὶς μετ' ἀφοσιώσεως ἐν ἡμέραις χαλεπαῖς ὑπὲρ τῆς πατρίδος του. Ἐν τῷ προσώπῳ αὐτοῦ, ἡ μὲν πατρίς του τὸ Τυρνόβον, ἀπέλεσεν ἓνα τῶν καλλιτέρων πολιτῶν, τὸ δὲ Μεγάροβον καὶ τὰ σχολεῖα αὐτοῦ τὸν ἀριστὸν τῶν διευθυντῶν. Ἡμεῖς δὲ οἱ συνάδελφοι, οἰκνόντες μὲ ἀνθὴ τὸν ταφὸν αὐτοῦ, εὐχόμεθα ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ τόσο ἀγαπητοῦ συνάδελφου μας. — Α. Τσ.

Χαγιάτ. — Ἀπὸ τῆς Δευτέρας ἤρχισεν ἐκδιδομένη ἐνταῦθα ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ λίαν γνωστοῦ δικηγόρου τῆς πόλεώς μας κ. Ἰωάν. Βαλαλά, νέα τουρκικὴ ἀπογευματινὴ ἐφημερίς, «Χαγιάτ», διακρινομένη διὰ τὴν ἐμβριθῆ ἀρθρογραφίαν καὶ τὴν ἐνημερότητα τῶν ἐδηλώσεων. Τῇ εὐχόμεθα ἀπόσκοπον σταδιοδρομίαν.

Τὰ κατορθώματα τοῦ Σερλόκ Χόλμς. — Ἐξεδόθη ὑπὸ τῶν κ. κ. Α. Χριστοφορίδου καὶ Μ. Χρυσοφίδου τὸ πρῶτον τεῦχος τῆς σειρᾶς τῶν κατορθωμάτων τοῦ διασήμου Ἀγγλοῦ ἀστυνομικοῦ Σερλόκ Χόλμς. Ἡ ἐκδοσις εἶναι καλλιτεχνικὴ, ἐφάμιλλος

τῆς Εὐρωπαϊκῆς τοιαύτης. Ἐκαστον τεῦχος, ἐκδιδόμενον ἐπὶ τοῦ παρόντος κατὰ μῆνα, ἀργότερον δὲ κατὰ δέκα πένθημερίαν, εἶναι αὐτοτέλές, με χρωμολιθογραφημένην ἐπὶ τοῦ ἐξωφύλλου εἰκόνα, ποικίλλουσαν εἰς ἑκάστον τεῦχος. Ὅσον ἀφορᾷ τὸ περιεχόμενον, τοῦτο συνδυάζει τὴν τέρψιν μὲ τὴν ὠφέλειαν, διδάσκει δι' ἀληθινῶν γεγονότων τὰς προόδους τῆς ἀστυνομίας ἐν Εὐρώπῃ ἐπὶ τῇ βάσει ἐπιστημονικῶν δεδομένων. Οἱ θέλοντες ν' ἀγοράσωσι τὸ ὡς ἄνω τεῦχος δύνανται νὰ ἀποταθῶν εἰς ὅλα τὰ βιβλιοπωλεῖα καὶ καπνοπωλεῖα, ὅπου θὰ τὸ προμηθευθῶν με εὐτελεστάτην τιμῇ. Δύνανται νὰ τὸ προμηθευθῶν καὶ παρὰ τοῖς ἐκδοταῖς αὐτοῦ: Γαλατῆ, Γιουκσέκ Καλδιδίμ, ἀρ. 606, ἀνωθεν τοῦ σφραγισμοῦ τοῦ κ. Κ. Παπαδοπούλου.

Θεατρικὴ παράστασις ὑπὲρ τῆς ἐν Μακροχωρίῳ Ἀλληλοβοηθητικῆς Ἀδελφότητος τοῦ «Ἁγίου Μηνᾶ» ἐγένετο τῇ ἑσπέρᾳ τῆς παρ. Κυριακῆς ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς αὐτοῦ Λέσχης ὑπὸ τῶν μελῶν τοῦ «Ὀμίλου τῶν Φιλομούσων». Παρεστάθη ἀρκετὰ ἐπιτυχῶς τὸ διδακτικὸν κομμιόδιον τοῦ Κόκκου ἢ «Λύρα τοῦ Γέρω-Νικόλα», διακριθέντων ἐν αὐτῷ, ἐκτὸς τῆς ἠθοποιού κ. Ἀγαθ. Σκενδερ, τῶν κ. κ. Κ. Λαδᾶ, Π. Ἀραβανοπούλου, Κ. Ἀναστασιάδου, Θ. Σκενδεριάδου, Α. Καλαρώνη καὶ Ε. Καλαρώνη. Δύο ὥραιους μονολόγους ἀπήγγειλεν ὁ κ. Χαρίλαος Παπαδημητρίου: τὴν «Φλογέραν τοῦ Γέρω-Δήμου» καὶ τὴν «Μπέσα». Συγχαίρομεν τὴν νεολαίαν Μακροχωρίου διὰ τὴν εὐγενῆ αὐτῆς ἐπιδοσιν εἰς κοινωφελῆ ἔργα.

Κατὰ τῆς χολέρας. — Ὁ γνωστὸς τῆς πόλεώς μας χημικὸς κ. Πέτρος Ἀπέρης, διευθυντὴς τῆς «Ἱατροφαρμακευτικῆς Ἐπιθεωρήσεως», ἐξέδωκε καὶ διανέμει δωρεὰν γαλλιστὶ συντεταγμένον τεῦχος ὑπὸ τὸν τίτλον: «Τί πρέπει νὰ γάμομεν διὰ νὰ μὴ προσβληθῶμεν ὑπὸ τῆς χολέρας». Ἐν τῷ τεύχει τούτῳ περιλαμβάνονται ὀδηγία πρὸς προφύλαξιν ἐκ τῆς νόσου καὶ καταπολέμησιν αὐτῆς. Τὸ τεῦχος θὰ κυκλοφορήσῃ καὶ ἑλληνιστὶ εἰς ἀρκετὰς γιλιὰδας ἀντιτίπων.

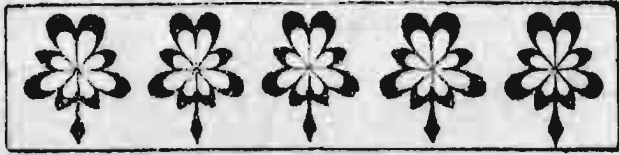
Παρακαλοῦνται οἱ ἀποστέλλοντες πνευματικὰς ἀσκήσεις πρὸς δημοσιεύσιν, ὅπως συνάμα γράψωσι τὰς λύσεις τῶν ἄλλως θὰ μόνον ἀδημοσιεύτοι.

ΕΛΛΗΝΟΓΑΛΛΙΚΟΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΟΝ
Ν. Α. ΜΕΛΑ
ΜΕΤ' ΟΙΚΟΤΡΟΦΕΙΟΥ (Ἀρρεναγωγείον-Παρθενναγωγείον)
ΕΝ Τῷ ΠΕΡΑΝ ΚΩΝ/ΠΟΛΕΩΣ
Εἰσοτὸν ὄγδοον σχολ. ἔτος 1911-1912

Κατάστημα εὐήλιον καὶ εὐάερον, πληροῦν ἀπάσας τὰς συνθήκας τῆς ὑγιεινῆς, ἐν τῇ ὁδῷ Σερκίς, ἀρ. 58-57, ἐγγὺς σχεδὸν τοῦ Ἑλληνικοῦ Φιλολογικοῦ Συλλόγου.
Διαιρεῖται εἰς δύο μεγάλα ἰδίως διαμερίσματα, ὃν ἕκαστον κοινώνει μετὰ τῶν ἐξω δι' ἰδίας θύρας. Ἐν τῷ πρώτῳ λειτουργεῖ τὸ Ἀρρεναγωγεῖον, ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ τὸ Παρθενναγωγεῖον.
Ἀνεγνωρισμένον ὑπὸ τῆς Σεβ. Συνταγματικῆς Κυβερνήσεως, ἐργάζεται κατὰ τὸ ἐπίσημον πρόγραμμα τῆς Πατριαρχικῆς Ἐκπαιδευτικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ διατηρεῖ ἐννέα τάξεις: **μίαν** τοῦ Προκαταρκτικοῦ τμήματος, **τέσσαρας** τοῦ Δημοτικοῦ

Σχολείου, **τρεις** τοῦ Σχολαρχείου καὶ **μίαν** Γυμνασιακὴν.
Πρὸς περισσοτέραν ἀνεσιν τῶν τροφίμων ἐνοικίασθαι ἰδιαιτέρον οἶκημα δι' οἰκοτροφεῖον, πλησίον τοῦ Ἐκπαιδευτηρίου. Σκοπίμως παρασκευάζει διὰ τὸν ἀγῶνα τοῦ βίου.
Ἀπὸ τῶν κατωτέρων τάξεων παρέχει πρακτικὴν διδασκαλίαν εἰς τὴν **Γαλλικὴν** καὶ τὴν **Τουρκικὴν**. Ἀμφότεραι αἱ γλῶσσαι διδάσκονται ὑποχρεωτικῶς καθ' ἑκάστην καθ' ὅλον τὸ μετὰ μεσημβρίαν χρονικὸν διάστημα.
Ἐν τῷ Ἀρρεναγωγείῳ ὑπὸ ἐιδικοῦ καθηγητοῦ διδάσκειται καὶ ἡ **Ἀγγλικὴ**. **Προαιρικῶς** καὶ ἐπὶ ἰδιαιτέροις διδάκτροις ἡ Ὀργανικὴ μουσικὴ, ἡ Κοπτικὴ, ἡ Ζωγραφικὴ καὶ ὁ Χορός.
Οἱ μαθηταὶ καὶ αἱ μαθήτριαι τῆς ἀνωτέρας τάξεως τοῦ Γαλλικοῦ τμήματος, ὑφιστάμεναι ἐν τῇ Γαλλικῇ Πρεσβείᾳ ἐξετάσεις, ἐφοδιάζονται δι' ἐπὶ τούτῳ ἀπολυτηρίου.
Διὰ τοὺς θέλοντας νὰ διδαχθῶσιν ἀποκλειστι-

κῶς τὴν Γαλλικὴν, λειτουργεῖ ἕτερον ἐπὶ τούτῳ τμήμα. **Δίδακτρα** λίαν προσιτά.
Βίος οἰκογενειακός, ἐν τῷ ἰδρύματι διαμενοῦσης τῆς οἰκογενείας τοῦ Διευθυντοῦ.
Περίθαλψις μετὰ στοργῆς μητρικῆς ἐκ μέρους τῆς κ. Αἰκατερίνης Ν. Μέλα.
Ἀγωγή ἐθνικὴ, διδασκαλία εὐμεθοδός.
Ἰδιόζουσα προσοχὴ καὶ ἐπιμέλεια καταβάλλεται ὑπὸ τῆς Διευθύνσεως περὶ τῆς σωματικῆς εὐεξίας τῶν μαθητῶν καὶ μαθητριῶν.
Αἱ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καὶ τῷ ἐξωτερικῷ οἰκογενεῖαι εὐρίσκουσιν ἐν τῷ Ἐκπαιδευτηρίῳ Μέλα πᾶσαν ἐγγύτην χριστιανικῆς καὶ ἑλληνοπρεποῦς ἀγωγῆς, ἐμπιστευόμεναι τὰ τέκνα των.
Τὸ προσωπικόν τοῦ Ἐκπαιδευτηρίου ἀποτελεῖται ἐκ καθηγητῶν, διδασκάλων καὶ διδασκαλισσῶν ἀνεγνωρισμένης ἰκανότητος.
Ἐγγραφαὶ καὶ μαθήματα ἤρξαντο ἤδη.
Κανονισμός καὶ πληροφορίαι παρέχονται παντὶ τῷ βουλομένῳ ἐν τῷ Γραφείῳ τοῦ καθηδρύματος.

ΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ ΜΑΣ

Καθώς προηγγείλαμεν, προτείνομεν σήμερον **Δύο Μεγάλους Διαγωνισμούς** με **πολλά και πλούσια καλλιτεχνικά βραβεία.**

Α'. ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΣ

1] Σκοπός του διαγωνισμού είναι ή παρά τοις άναγνώσταις του ‘Απ’ Όλα» ανάπτυξις του καλλιτεχνικού αισθήματος.

2] Έκαστος των έρασιτεχνών φωτογράφων δύναται νά στείλῃ έργα του, άρκεί ταύτα νά μή έχωσι δημοσιευθῆ εις άλλο έλληνικόν περιοδικόν.

3] Η ύποστελλομένη εικόν δύναται νά είναι τοπίον (paysage) ή σκηνάί εκ του κοινωνικού βίου. Άποκλείονται αί προσωπογραφίαί.

4] Έκάστη άποστελλομένη εικόν, άρκεί νά πληροί τοις παρόντας όρους, θά δημοσιευθῆ εις ώρισμένην σελίδα του ‘Απ’ Όλα», μετά της σημειώσεως του όνόματος του άποστολέως και του τόπου.

5] Ως δικαίωμα συμμετοχής εις τον διαγωνισμόν έκαστος άποστολεύς εικόνος δι' έκάστην φωτογραφίαν όφείλει νά στείλῃ εις γραμματόσημα τουρκικά 5 γρόσια.

6] Κριταί εις τον διαγωνισμόν τούτον θά είναι όλοι οι άναγνώσται του ‘Απ’ Όλα», έκαστος των όποιων θά σημειώσῃ επί ιδιαιτέρου δελτίου, τό όποιον θά καταχωρίσωμεν, τοις τρεις—κατά την κρίσιν του— πρώτους έπιτυχόντας. Οι λαβόντες περισσότερας ψήφους θά βραβευθώσιν. Ούτω λοιπόν ήμεις δέν θά είμεθα έλλανόδικος έπιτροπή, άλλ' άπλοι ψηφολλέκται.

Β'. ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ

ΠΡΟΣ ΣΥΝΤΑΞΙΝ ΕΥΘΥΜΟΓΡΑΦΙΚΟΥ ΔΙΗΓΗΜΑΤΟΣ

Όροι :

1] Τό θέμα, ή γλώσσα και τό ύφος άφίνονται εις την έκλογήν του διαγωνισθησομένου, άρκεί νά μή προσκρούῃ εις τας άρχάς της Έπιθεωρήσεως.

2] Πρέπει νά δηλωθῆ άν είναι πρωτότυπον, μετάφρασις ή μίμησις.

3] Δέν πρέπει νά καταλαμβάνῃ περισσότερας των 80 γραμμών.

4] Όσα διηγήματα πληροῦσι τοις όρους τούτους θά δημοσιευθώσιν· οι άναγνώσται μας δέ πάλιν θά ψηφίσωσι δι' ιδιαιτέρων ψηφοδελτίων ποιον προκρίνουσι.

5] Ως δικαίωμα συμμετοχής του διαγωνισμού, έκαστος όφείλει νά στείλῃ μετά του διηγήματος εις γραμματόσημα 2 γρόσια.

ΒΡΑΒΕΙΑ

Κατίλογον και εικόνας των δώρων, τά όποία ήγοράσωμεν άποκλειστικώς διά τοις βραβευθησομένους εις τοις διαγωνισμούς τούτους, θά δημοσιεύσωμεν εις τό προσεχές.

← **Εκπλήξεις**

Εκπλήξεις →

Πρωτοφανή Δώρα.

Εις έν εστιατόριον.
— Παιδί, τί ψητό είναι αυτό; δέν μυρίζει καλά.
— Ω! κύριε, σεις τό λέτε αυτό που σάς ένόμιζα άνθρωπον με πρωτότυπον πνεύμα!
— Και γιατί;
— Διότι μου όμλεϊτε τώρα σαν όλοι οι άλλοι.

Ταξείδιον άλ έξπρές
— Άφου δέν έχομεν καιρόν, κύτταξε τί νά κάμωμεν· σεις οι δύο πάρτε τό άριστερόν μέρος της πόλεως και ήμεις ακολουθοῦμεν τό δεξιόν. Συναντώμεθα εις τον σταθμόν και με αυτόν τον τρόπον, επειδή θά ίδωμεν ό καθείς μας τό ήμισυ της πόλεως, θά την γνωρίσωμεν όλόκληρον.

Σκέψεις εργάτου :

— Πώς νά μή χρεωκοπήσουν τά ύφαντήρια, άφου ή γυν αϊκές μας γύνονται με δύο μέτρα πανί!

Τό όμορφό σου πρόσωπο
καλοκαιριάτικη φωτιά μυρώνει,
μά τη μικρή καρδοῦλά σου
χειμῶνος πάγος την παγώνει.

Όμως μικρό, χαϊδεμένο μου,
ταχειά θ' αλλάξουνε τά χρόνια :
ή φλόγα θά κατέβῃ στη καρδοῦλά σου,
στο πρόσωπό σου θ' αναβούν τά χιόνια.

Μ. ΑΦΕΝΤΑΚΗΣ

Κυκλοφορεῖ τό όγδοον τεῦχος ΤΩΝ ΜΥΣΤΗΡΙΩΝ

ΤΗΣ ΦΡΑΜΜΑΣΩΝΙΑΣ

Παραγγέλαι εις την διεύθυνσιν : Γαλατά Χάν, άρ. 9, Galata

ΤΟ ΠΑΥΣΩΔΥΝΟΝ ΜΥΡΙΔΟΥ ΕΙΝΑΙ

μοναδικόν φάρμακον

κατά των

ρευματισμῶν και νευραλγιῶν.

ΠΡΟΛΑΜΒΑΝΕΙ

τά καρδιακά νοσήματα.

ΑΡΙΘΜΕΙ

πλείστας έπιτυχίας.

ΕΙΝΑΙ

θαυμάσιον άσφαλές φάρμακον.

ΠΑΥΣΩΔΥΝΟΝ

όνομα και πράγμα.

ΟΛΑΙ ΘΑ ΚΛΗΡΩΘΗΣΙ

ΠΡΟΣΕΧΗΣ ΚΛΗΡΩΣΙΣ 2/15 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

Διά ν' αγοράση τις μίαν όποιανδήποτε λαχειοφόρον όμολογιαν, όφείλει κατ' ελάχιστον όρον νά δαπανήσῃ περισσότερας των πέντε λιρών Τουρκίας, ενώ διά του ποσού τούτου αγοράζει

ΤΡΕΙΣ (3) ΛΑΧΕΙΟΦΟΡΟΥΣ ΟΜΟΛΟΓΙΑΣ

ΚΤΗΜΑΤΙΚΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ ΟΛΛΑΝΔΙΑΣ

και τοιοντοτρόπως αποκτῆ τρεις τύχας αντί μιας, κατá συνέσειαν έχει μεγαλειότεραν έλπίδα νά κερδίσῃ ένα των μεγάλων λαχνών, οι όποιοι ποικίλουνσι από **ΦΡΑΓΚΑ**

250000

150000

125500

100000

75000

62500

10000

εις τας (6) έξ ετησίας κληρώσεις, αί όποιαί γίνονται δημοσίαι εν Άμστελοδάμφ, υπό τον έλεγχον Συμβολαιογράφου, εις τας 2)15 Φεβρουαρίου, 2)15 Άπριλίου, 2)15 Ιουνίου, 2)15 Αύγουστου, 2)15 Οκτωβρίου και 2)15 Δεκεμβρίου, κατá τας όποιας δώδεκα χιλιάδες (12000) λαχνοί κερδιζουσι διάφορα ποσά.

Αί κληρούμεναι όμολογιαί πληρώνονται άμέσως εις μετρητά και άνευ έκπτώσεως. Ουδέποτε παραγράφονται όσα δήποτε έτη βραδύτερον και άν παρουσιασθώσιν.

Έν περιπτώσει κληρώσεως εις τό ήριον, ανταλλάσσομεν τας όμολογιαίς άζημίως διά τον άγοραστήν δι' άλλων μη κληρωθεισών.

Έπί ενεχύρω των όμολογιών της Κτηματικής Πίστεως Όλλανδίας, δανείζομεν μίαν λίραν Τουρκίας έφ' έκάστης με τόκον 6 ο)ο ετησίως.

Υπό έποψιν άσφαλείας αί όμολογιαί αύται είναι πρώτης τάξεως, διότι ή Κτηματική Τράπεζα της Όλλανδίας, έχουσα κεφάλαια εις μετοχάς και όμολογιαίς Φρ. 114,000,000, υποχρεούται νά τά χρησιμοποιή μόνον εις δάνεια επί κτημάτων.

Τιμή τοις μετρητοῖς

ΓΡ. ΧΡ. 166

δι' έκάστην όμολογιαίαν πληρωνόμενα έφ' άπαξ

Δι' αγοράς άποταθήτωσαν προς την «Δαικήν Όθωμ. Πίστωσιν» (Π ΑΔΑΛΥ και Σα) όδός Μερτεμπανέ, Χουριέτ χάν, άριθ. 13—15, Γαλατά-Κωνσταντινούπολιν, (Credit Popu laire Ottoman, Galata-Constantinople, Huriet han, 13—15).

Οι εκ των έπαρχιών πρέπει μαζί με την παραγγελίαν νά έμβάζωσι και τό τίμημα διά μανδαπόστ ή τσέκ.

Σημ. — Ζητούνται άνταποκριταί εις τας έπαρχίας και τό έξωτερικόν.

ΣΕΛΙΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ

'Απ' Όλα

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ
ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ

Ίδρυθείσα τὸν Αὐγούστου τοῦ 1910.

ΤΙΜΗΜΑ ΕΓΓΡΑΦΗΣ ΕΤΗΣΙΑΣ

Διὰ τὴν Τουρκίαν (μετὰ τῶν ταχ. τελῶν) Γρ. 25.—
» τὸ ἔξωτικόν » » » Φρ. 8.—

Ἐξάμηνοι τὰ ἡμίση.

20 Παρ.—ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ—Παρ. 20

Τὸ «Ἀπ' Όλα» ἐκτυπῶνται ἑβδομαδιαίως εἰς
ΔΕΚΑ ΧΙΛΙΑΔΑΣ ἀντίτυπα.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Θ. ΚΑΒΑΛΙΕΡΟΣ ΜΑΡΚΟΥΙΖΟΣ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ

ΑΡΙΣΤΟΒΟΥΛΟΣ Δ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ:

ΓΑΛΑΤΑ, ΠΕΜΠΤΟΠΑΖΑΡΟΝ, ΣΑΛΤΖΗ ΧΑΝ, ΑΡΙΘΜ. 16

ἈΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Ἐλάβομεν δύο ἐπιστολάς, ὧν ἡ μία φέρει ὑπογρα-
φήν «μία φίλη σας» καὶ ἡ ἑτέρα «παρχιώτης ἀναγνώ-
στης», οὐδένα δὲ τόπον προσλεύσεως. Ἐυχαριστίως θὰ
ἀπαντήσωμεν εἰς τὰς ἐπιστολάς ταύτας, ἂν οἱ ἀποστεί-
λαντες εὐαρεστηθῶσι νὰ γνωρίσωσι ἡμῖν τὰ ὀνόματα
καὶ τὰς διευθύνσεις των.

Ἀδριανούπολιν, Ἄν. Περιφ. αἰτούμ. ἐστάλη.—
Ἀττάλειαν, Ν. Π. Οἰκονομ. Αἱ ἐνθαρρυντικαὶ κρί-
σεις σας μᾶς εἶναι λίαν πολὺν μοι διὰ τὸ ἔργον
μᾶς· τὸ ἔξυτελεστικὸν καὶ ἐλάχιστον τίμημα ἐναν-
τι τῆς μεγάλης καὶ πολυδαπάνου βελτιώσεως τοῦ
προσφιλτοῦ «Ἀπ' Όλα» ὡς εἰς τὴν ἐπιστολήν σας
γράφατε, ἐλήφθη καὶ διὰ τοὺς 4 ὕφ' ὕμ. ἐγγραφέν-
τας. Φύλλα αἰτούμενα στέλλομεν. Ἐυχαριστοῦμεν.—
Ἀμισόν, Κ. Δρακοντιδ., ἐπιστολή σας ἐλήφθη, εἴ-
μεθα σύμφωνοι, τοῦτο εἶναι δικαίωμά σας, ἐξακο-
λουθήσωμεν πέμπτοντες, ἰσικ. πέμπτον. ἐκ τῶν
αἰτουμένων φύλλων, μόνον τὴν β' ἔξαμ. (27-52)
διαθέτομεν ἀνελλιπῆ, ἐκ τῆς πρώτης μᾶς λείπουσι
πολλά, ἐν τούτοις, ἂν ἐξ ἄλλων ἐγγεγραμ. αὐτόθι
διηγηθῆτε νὰ πρόμηθευθῆτε τὰ ἐξαντληθέντα, τὰ
λοιπὰ σας τὰ συμπληρώσωμεν.— Αἰκατεριμβούργον
Ρωσίας, Ν. Κισθ., φύλλα ἀπ' ἀρχῆς γ' ἔξαμηνίας
πέμπομ., ἐκεῖ θὰ ἴδητε ὄρους ἀναμένον.— Ἀβού-
νια, Ν. Μπόλ., ἐπιστ. 7 τρ. ἐλήφθη ὡς καὶ ἀντίτυ-
πη ἐτησίας ἐγγραφῆς σας, μὴ ἔχοντες ὅμως ὑπ' ὄψιν
τὴν προγενεστέραν σας, διατάζομεν ἀποστεῖλαι
αἰτούμενα, παρακ. ὅπως ἐπαναλάβ. τὴν διεύθυνσίν
σας, αἰτούμ. φύλλα πεμφθήσονται, «Διπλῆ θυσία»,
δὲν ἐξεδόθη εἰσέτι.— Ἀττάλειαν, Μ Πάσσ., τῆς
8 ἔξαμ. ἐγγρ. ἐλήφθ. εὐχαριστοῦμεν θερμῶς δι' αὐ-
ξήσιν ἐγγραφ., αἰτ. πέμπομεν.— Ἀμισόν, Γ. Πα-
παδ., τίμημα. ἔξαμ. ἀναν. σας ἐλήφθη, εὐχαριστ.

Βαλίκεσορ, Α. Ι. Βαλ σας παραπέμπ. εἰς τὴν
ἀλληλογρ. προηγουμ. φύλλον, ἐκεῖ θὰ εὐρετε σχε-
τικά. Συμμορφούμεθα.— Βάλια, Α. Μακελ., γρ. 11
διὰ γ' ἔξαμ. ἐλήφθ., εὐχαρ. στέλλομεν, ἀναμένον
συμπλ. τοῦ τιμήματος ὄντος 12.50.

Γκιμουλδζίνα. Π. Ζωίδ, σας παραπέμ. εἰς ἀλλήλ.
56 φύλλον, στέλλομ.— Αὐτόθι, Ι. Κομνηνόν, τίμ.
ἐλήφθη, εὐχαριστ., ἐστάλησαν, αἱ εὐχαί σας μᾶς
ἐνισχύουν εἰς τὸν ἀγῶνα, τὸν ὁποῖον ἀνελάβομεν.—
Αὐτόθι, Ἡλ. Ἀδαμ., συνεμορφώθημεν.— Αὐτόθι,

Ι. Παυλίδ. παραπέμπομεν εἰς ἀλληλογραφίαν 55ον
φύλλον καὶ ὁμοῦ στέλλομεν.— Γκουνέν, Ὀδυσ.
Δημ., τίμημ. 2 ἔξαμ. ἐγγρ. ὕμ. καὶ Παμουκ. ἐλά-
βομεν, εὐχαριστ., πέμπομεν.

Δεδάγατς, Καραμχάλογλου, γρόσια 190 ἐλάβομ.
σημ. τῶν εἰσπρ. ἀποστέλλομεν στέλεχος 100 ἀποδ.
ἀριθ. 10771-10870. Συμμορφούμεθα, εὐχαρ., τῶν
ἀποδ. τὰ στέλεχη κρατεῖτε καὶ ἀποστέλλετε μετὰ
τὴν ἀποκοπὴν πρὸς παραβολήν.— Διδυμότειχον,
Γ. Ἀποστολίδ, ἀντίτιμον 3 ἔξαμ. ἐγγρ. ὕμῶν, Π.
Πετρ. καὶ Παν. Σταυρ., ἐλήφθ., εὐχαριστοῦμεν,
φύλλα πέμπομεν. Αὐτόθι, Στ. Θωμ., ἐλήφθησαν,
εὐχαρ. ἀναμέν. ἀναν. γ' ἔξαμ.— Δουσοτζέ, Ι. Μαυ-
ρομ., ἐνεργ. διεύθ. μεταβολ. μέχρι τῆς στιγμῆς,
καθ' ἣν γράφ. τὰς γραμ. ταύτας, ὁ κ. Μ. Κ. δὲν
διήλθε τῶν γραφείων μας.

Δαιδανέλλια, Ν. Δ. Μαργιόλ., γρ. 10 ἐλήφθ.,
ἐστεῖλαμεν β' ἔξαμ., ὅσον ἀφορᾷ διὰ τὴν γ' αὐτόθι
ἀντιπρ. εἶναι ὁ Χρήστος Τερζόγλου, μεθ' οὗ συνεν-
νοεῖσθε, οὗτος ἀνέλαβε καὶ τὴν ἐπίδοσιν τῶν φύλ-
λων τοῖς ἐγγραφεῖσι.— Δεδάγατς, Ν. Δ. Κοῖδ.,
ὅσον ἀφορᾷ τὸν κύριον, περὶ οὗ μᾶς γράφατε, οὐδὲν
μᾶς εἰδοποίησε, ἐξακολ. πέμποντες ἡμῖν ἀνά 5
φύλλα.— Διδυμότειχον, Δεσποινίδα Ἄν. Γ. Γιαν-
νοπούλου, δὲν κρατοῦμεθα νὰ μὴ μεταφέρωμεν εἰς
τὴν στήλην αὐτὴν γραμμὰς τινὰς ἀπὸ τῆς τελευ-
ταίας ἐπιστολῆς σας: «Ἐκφράζομεν τὸν εἰλικρινῆ
ἐνθουσιασμόν μας, διότι εἶδομεν νὰ ἐναρκαθῆ τὸ
ἰδεῶδες ἐκεῖνον περιοδικόν, ὅπερ πολλάκις ὄνειρο-
πολῆσωμεν εἰς τὰς ἐπιτοχίας. Ἐάν σας εἴπωμεν, ὅτι
ἐναγωνίως ἀναμένομεν ἐκαστοτε τὸ φύλλον σας, θὰ
ἐννοήσετε ποῖαν εἰλικρινῆ ἀγάπην τρέφομεν πρὸς
τὸ «Ἀπ' Όλα». Αἱ στήλαι τοῦ μᾶς ὑπεραρέσκουν,
ἀλλ' αἱ «Ἐντυπώσεις τῆς ἑβδομάδος» μᾶς ἐνθου-
σιάζουν κυριολεκτικῶς διότι πολλάκις βλέπομεν
εἰς ταύτας ν' ἀντανακλῶνται τινες τῶν ἐντυπώσεών
μας, ὅπερ τῇ ἀληθείᾳ, μᾶς χαροποιεῖ καὶ μᾶς ἀνα-
κουφίζει. Ἰδιαιτέρως μᾶς συγκινοῦν αἱ ἐγγενεῖς
ἡμῶν προσπάθειαι πρὸς τελειοποίησιν τῆς Ἐπι-
θεωρησεῶς σας. » Σας εὐχαριστοῦμεν πολὺ. δε-
σποινίς, δι' ὅσα καλά γράφατε. Βεβαιωθῆτε, ὅτι αἱ
ἐννοικαὶ κρίσεις τῶν ἀναγνωστῶν μας βαρῦτατα
δοιοῦσι τὴν ψυχὴν μας καὶ ἐμπνέουσι θάρρος εἰς
τὸ ἔργον μας, τὸ ὁποῖον ἔχει ἀφιερῶθῆ εἰς τὴν
εὐγενῆ ἰδέαν νὰ ἀφελήσῃ τὴν κοινωνίαν μας. Ἐτή-
σιον τίμημα ἐλήφθη, εὐχαρ.

Ἐτίνε Λαρδανελλίον, Ἄδελφ. Σπαθάρ., τίμημ.
ἐτησίας ἐγγρ. ἐλήφθη, φύλλ. στέλλομ., εὐχαρ.—
Ἐοκί Σελίρ, Θ. Πιπ., ἀπεστειλ. ἀποδ. καὶ ἀπαντ.
ταχυδρ.— Αὐτόθι, Χρ. Κοτζελ. Συμμορφ. πρὸς
τελευταῖον δελτάριόν σας, ἀποστέλλ. καὶ ἀποδεῖξ.
Ὅρος ἀπαράβατος εἶναι ἡ ἀποπληρωμὴ δὲν δύνα-
ται, ἀλλ' ὅστε, νὰ λειτουργήσῃ κανονικῶς κανὲν φύλ-
λον ἀνευ τ' ὕδρου τούτου. Τὸ τίμημα τοῦ «Ἀπ'
Όλα» εἶναι λίαν εὐτελές, οἱ δυστροποῦντες δὲ δὲν
δύνανται νὰ προφασισθῶσι τι. Τὸ «Ἀπ' Όλα»
ἐφάνη πολὺ εὐγενές καὶ ἐπεικὲς πρὸς ὅσους τὸ
ἐξημῶσαν διὰ τῆς καθυστερήσεως τοῦ τιμήματος,
δὲν νομίζετε ὅτι καὶ ἡ ἐπεικεία ἔχει τὰ ὄρια τῆς;
— Ἐρζερούμ, Γ. Ἀμοῖρ., συμμ. πρὸς τελευταῖον
δελτάριόν σας, στέλλ. 15 ἀποδ., 20 γρόσια.

Ζουπάνιον, Κωνστ. Παπανικολ., τίμ. γ' ἔξαμην.
ἐλήφθη, ὁμοίως ἐγκαίρως καὶ β' ἔξαμ., αἰτούμενα
στέλλ. Ὁ διεύθ. τῆς ἡμετ. Ἐπιθεωρ. σας εὐχαρι-
στεῖ ἰδιαιτ. διὰ τὰς εὐνοϊκὰς κρίσεις σας καὶ τὰ
θερμὰ συγχαρητ. ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὰς «Ἐντυπώσεις
τῆς ἑβδομάδος», τὰ ὁποῖα ἀποκαλεῖτε «ἄρθρα
ἐμβριθέστατα καὶ ἀξιανάγνωστα».— Αὐτόθι, Γεώργ.
Παπαναστ., τίμ. ἀνανεώσ. ἐλήφθη, εὐχαρ. θερμῶς
ἐκ τῶν προτέρων διὰ τὰς ζωηρὰς ἐνεργείας, τὰς
ὁποίας θέλετε καταβάλλει πρὸς ἐγγραφῆν εἰς
τὸ «Ἀπ' Όλα» καὶ ἄλλων «ὅπως διαδοθῆ ἢ ἐν
τοῖς σπαργάνοις εἰς τὰ μέρη ἡμῶν, ὡς λέγετε. παι-

δεῖα». Ὁ κ. Διευθυντής, πρὸς ὄψιν διεβίβασαμεν τὰ
εἰλικρινῆ σας συγχαρητήρια διὰ τὰς «Ἐντυπώσεις
τῆς ἑβδομάδος», αἵτινες πραγματικῶς ἐξωραΐζουσι
τὸ ἡμέτ. περιοδικόν, ὡς λέγετε, καὶ τὰς ὁποίας δι-
κρίνει γλαφυρὸς κάλαμος καὶ φιλοσοφία οὐ σμι-
κρά, σὰς ἐκφράζει ἐπὶ τούτοις τὰς πολλὰς εὐχαρι-
στίας.— Ζινδζίδερε, Δημ. Ἀναστ., δελτίον μὲ 16
ἀνανεώσ. ἐλάβ. ὑπ' ὄψιν, ἀποστ. ἰσαρίθμ. ἀποδ.,
ὡς καὶ αἰτούμ. φύλλα, εὐχαρ. δι' ἐνεργείας σας.—
Ζηλιάχοβα, Γ. Α. Δερ., Ἐλάβ. ὑπ' ὄψιν ἀνανεώσιν
σας καὶ ἐγγρ. ἐν Ροδολείβω Γ. Α. Τζώρ., εὐχαρ.
διὰ συγχαρητ. καὶ εὐχάς, ἀναμέν.— Ζουγκουλδάκ,
Γ. Δημητρ., ἐνεργ. 2 ἐγγρ. Ε. Α. Δ. καὶ Α. Δ. ἐλήφθ.

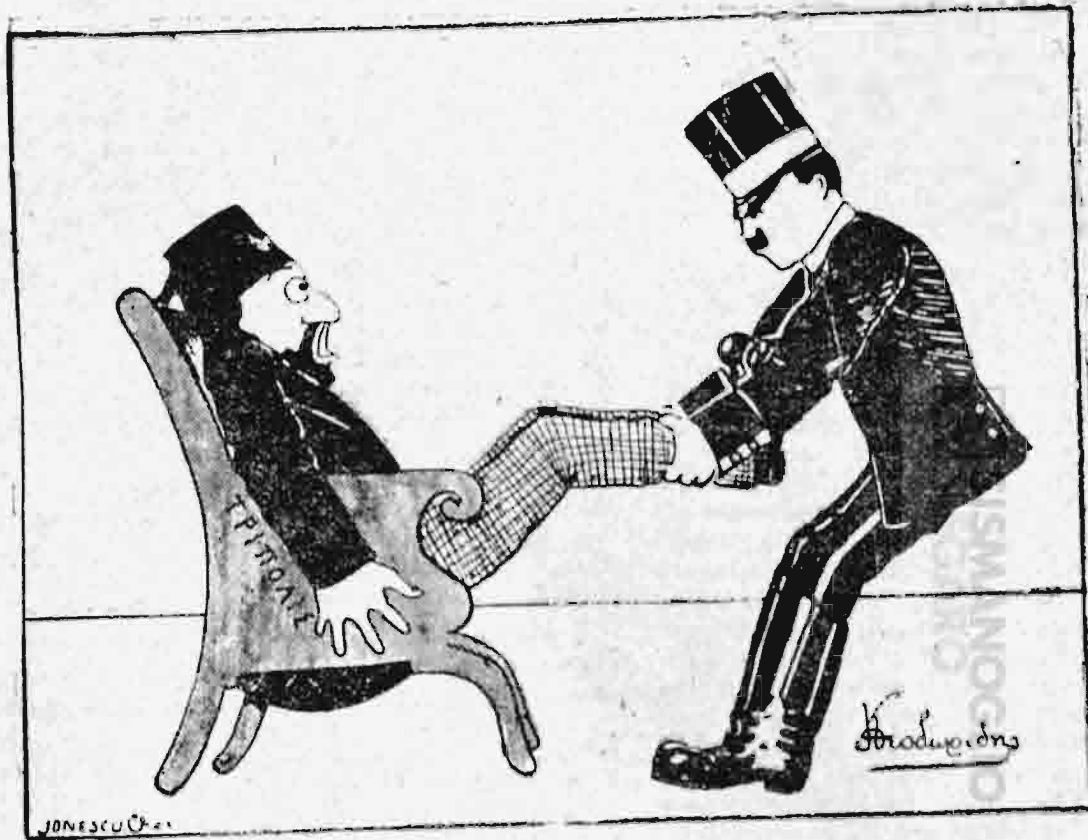
Ἡράκλεια Ἰκονίω, Χρυσ. Τζαλίκ., Διεύθυνσις
μετεβλ., φύλλα καὶ ἀγγελίας πέμπ., εὐχαρ. προκα-
ταβολικῶς δι' ἐνεργείας.

Θεσσαλονίκη, Βασ. Προδρόμ., τίμ. ἐτησίας
ἀναν. σας ἐλήφθη, εὐχαρ.— Αὐτόθι, Ν. Ἰσαδ.,
τίμημα ἐτησ. ἀνανεώσ. ἐλήφθη, εὐχαρ., στέλλ.—
Αὐτόθι, Ἄδελφοὶ Σπυράκη, συνεμορφ.— Αὐτόθι,
Ζ. Τσιάρ., ἀντιπρ. μας ἐν Θ)νίκῃ εἶναι οἱ ἀδελφοὶ
Σπυράκη, δύνασθε, ὑπάρχει πρὸς τοῦτο ἡ παρού-
σα σελίς.

Ἰνέπολιν, Ἀλέξ. Μίμ., στέλλ. ἀναμέν. ἀνανεώσ.
Ἰκόνιον, Ι. Κομμ., τίμημα ἐλήφθη, εὐχ.— Ἰσορογ.
Χρ. Παπαν., γρ. 80 εἰς γραμμ. ἐλήφθ. εὐχαριστ.
πολύ, δηλώσατέ μας ποῖα φύλλα σας ἔλλείπου.—
Ἰνέπολιν, Ι. Ἰωσηφ., τίμ. ἐλήφθη, εὐχαρ.

Κων)πολιν. Μελάμ., ἐλάβ. τὴν γελοιογρ. τῶν 8,
εἶναι ἀληθές ὅτι εἰς τὴν Γαλλίαν πολὺ συνηθίζεται
τώρα σας συνιστῶμεν νὰ ἐξασηκῆτε, θὰ παραγά-
γητε κατὰ καλόν.— Καστελλόριζον, Πρωτοπρ. Θεόδ.
ἐνεργ. τίμ. ἐλήφθη, φύλλα στέλλονται, εὐχαρ.—
Κορυθαῖν. Εὐθ. Θ. Φρασ., ἔχετε δίκαιον. ἢ διεύθ.
τῆς ἐκδότιδος εἶναι Galata Han, 9, συνηνοηθῆτε
ἀπ' εὐθείας.— Αὐτόθι Ἄδελφ. Χαριλάου, ἐνεργ.
τίμημα ἐλήφθη, φύλλα στέλλονται.— Κων)πολις
Κελ. Αὐρ., ἐν τῶν σταλέντων ἐνεκρίθη, δημοσιευ-
θήσεται εἰς τὴν σελ. τῶν ἀναγνωστῶν μὲ τὴν σει-
ράν του.— Κιουπλιά, Ἡλ. Ράλλην, ἐγκαίρ. ἐλήφθη
1 μετξ. ἀναμένομεν συμπλήρωμα.— Καρακισί, Στα-
θμόν, Χ. Δ. Κωνστ., τίμημα ἀνανεώσ. ἐλήφθη.
εὐχαριστ.— Κορυθαῖν, Μ. Α. Βαλαούρη, τίμ. 4
ἐγγρ. ὕμῶν. Κ. Κοντ., Θεόδ. Καν, Περ. Γκυζ.
ἐλάβ. ἐγκαίρ. εὐχαρ. καὶ καλὰς κρίσεις σας ὑπὲρ
τοῦ «Ἀπ' Όλα», ὅπερ καὶ ὀνομάζετε «ἀληθές
ἐντύπημα καὶ ἀπαραίτητον διὰ πᾶσαν οἰκογένειαν».
— Κων)πολιν. Θ. Μιχ., ἐνεργ. στέλλ.— Καστελλό-
ριζον Αἰδ. Π' Γεωργ., ἐλάβ. ὑπ' ὄψιν ἐπιστ. 1 τρ.,
εὐχαριστ. θερμῶς διὰ τὰς κρίσεις σας καὶ τὰς εὐχάς
σας μᾶς γράφατε «δὲν εὐρίσκω λέξεις καταλλήλους
νὰ σας ἐκφράσω τὸν θαυμασμόν μου καὶ τὴν με-
γάλην μου εὐχαρῆσθῃν διὰ τὴν ὀρητικὴν πρό-
δον τοῦ φύλλον», ὅτι «τὸ α' φύλλον τοῦ Β' ἔτους
σας ἐνεθουσίασε μὲ τὴν θαυμασίαν ὕλην του», λοι-
πὸν σας τὸ ὁμολογοῦμεν ἀπεριφράστως, ἡμεῖς δὲν
εἴμεθα ἐνθουσιασμένοι τόσον ἀπὸ τοῦ «Ἀπ' Όλα»,
τὸ ὄνειρουμένο πολὺ πολὺ καλλίτερον, ὠραιότε-
ρον, πλουσιώτερον ἡπογον. Θέλετε νὰ γίνῃ: συν-
τελέσατε εἰς τὴν εὐρυτέραν διάδοσίν του. Τὰ ὄνειρα
κοστίζουν πολὺ δυστυχῶς ὅταν τίθενται εἰς ἐφαρ-
μογήν.— Κορυθαῖν, Σπυρ. Γκιών, συμμορφ. μὲ τὰ
γραφομένα σας, εὐχαριστ. ἐπὶ προθυμίᾳ. Φύλλα
πέμπομεν ἀπ' εὐθείας, ὕμῖν δὲ 10 ἀποδ., παρακαλ.
ταχεῖαν εἰσπραξίν καὶ ἀποστ.— Καβάλλαν, Κ. Ι.
Χατζηκωνστ., τὸ σφάλμα δὲν ἦτο ἰδικόν μας, στέλ-
λομεν ἀπ' εὐθείας, ἀναμένομεν τίμημα.

ΔΕΛΤΙΟΝ
παρέχον δικαίωμα συμμετοχῆς εἰς τὰς Λύ-
σεις τῶν ἐν τῷ 58ῳ φύλλῳ δημοσιευομένων
Πνευματικῶν Ἀσκήσεων.

Οι έχοντες ανάγκην αντι-
κλιμένων διά δώρα ἢ δι'
ἀτομικὴν των χρῆσιν, ὡς
καὶ δι' ἀγορὰς χονδρικῶς
πρὸς μεταπώλησιν, ἄς ἀπευ-
θυνθῶσιν ἐν Γαλατῶ, ἐντὸς
τοῦ Μεγ. Ἐθνικοῦ Χανίου,
ἀριθμὸς 13 καὶ 14 εἰς τὴν
ΑΠΟΘΗΚΗΝ
ΙΑΠΩΝΙΚΩΝ ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΩΝ
τοῦ ὁμογενοῦς κ.
ΕΥΡΥΠΙΔΟΥ ΟΔ. ΣΑΜΑΘΡΑΚΗ
γενικοῦ ἀντιπροσώπου μεγάλου
ἐξαγωγικοῦ οἴκου
τῆς Ἰαπωνίας,
ἐνθα θέλουσιν εὖρη ὅλα τὰ
ἀριστουργήματα τῆς Ἰαπωνικῆς
βιομηχανίας εἰς τιμὰς
ἀπιστέυτως εὐθηγὰς.

Ὁ κ. Ν. Βασιλειάδης, ἰατρός, συνέστησεν εἰδικὴν
κλινικὴν γυναικολογίας καὶ μαιευτικῆς στὴν Μεγά-
λῃν Ὁδὸν τοῦ Πέραν (παρὰς Ὀλιβο) πλάγι στήν-
Παναγίαν. Θεραπευτικὴ διὰ νέων μεθόδων καὶ
νέων ἐργαλείων. Ἱατρικαὶ συμβουλαι διὰ μυστικῶν
ἐπιστολῶν. Συμφωνίαι κατ' ἀποκοπήν. Οἱ πτωχοὶ
κάθε Πέμπτην δωρεάν.

Ματαιὰ προσπάθεια.

